

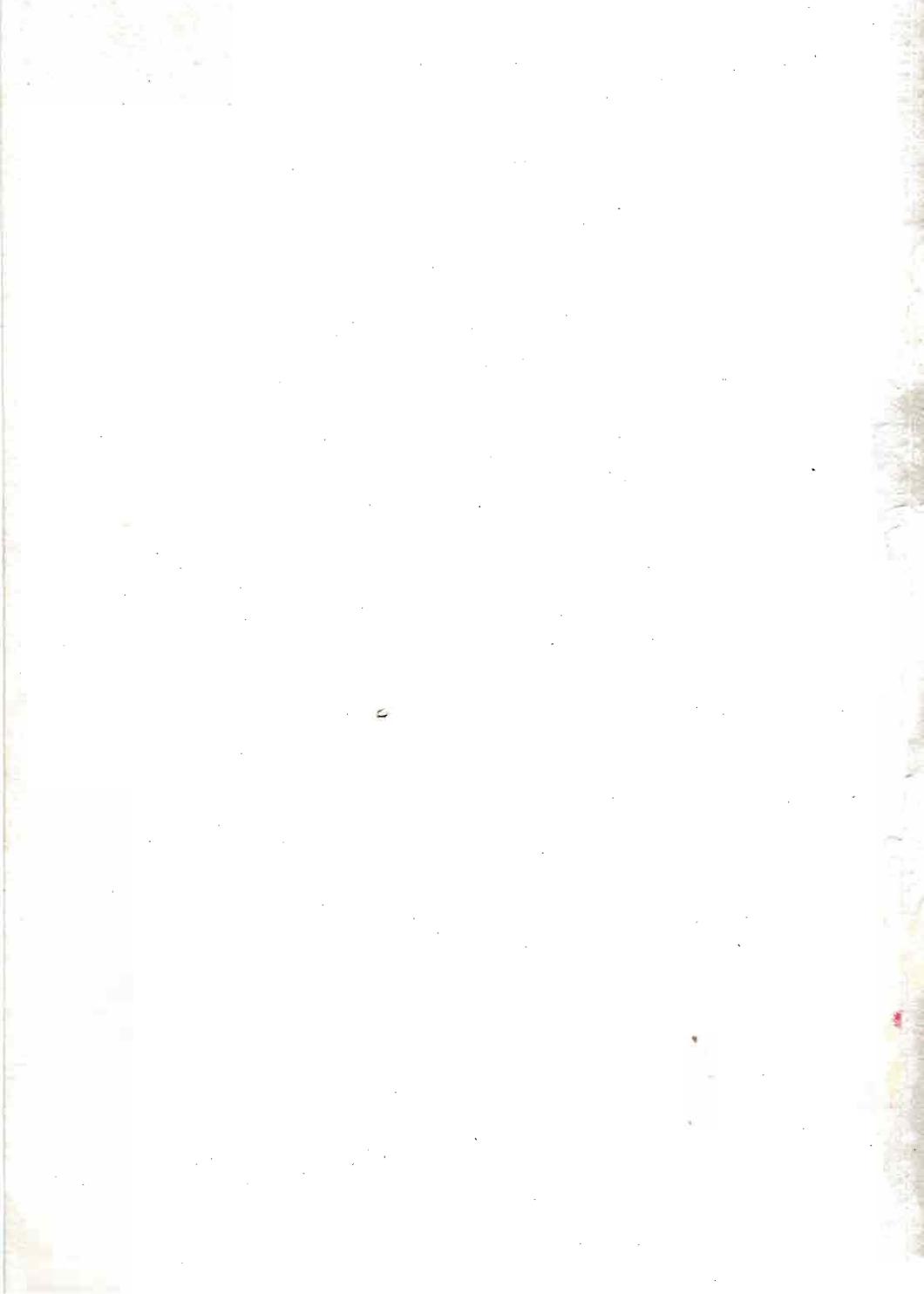
நீர்வேலி

அருளிமிகு கந்தசுவாமி கோயில்

**[திருத்தல வரலாறு, திருவூஞ்சல்
தொத்திரப் பாமாலை]**

வெளியீடு:

ஆறுமுகம் இராசநாயகம்

சிவமயம்
4

உ
சிவமயம்

நீர்வேலி
அருள்மிகு கந்தசுவாமி கோயில்

திருத்தல வரலாறு

திருவஞ்சல்

தோத்திரப்பாயாகலை

வெளியீடு:
ஆறுமுகம் இராசநாயகம்

- 2008 -

நூல் குறிப்பு

- நூல் : ந்ரவேலி, அருள்மிகு கந்தசுவாமி கோயில் திருத்தல வரலாறு, திருவஞ்சல், தோத்திரப் பாமாலை.
- தொகுப்பு : ஆறுமுகம் இராசநாயகம்
- பதிப்பு : 2008 தை
- தாள் : 70ஐ, வெள்ளைத்தாள்
- எழுத்து : 12Pt அளவு, பாமினி
- பக்கங்கள் : VII, 106.
- பதிப்பு : ஷாம்பலி பதிப்பகம்
276, கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

மலரின் இதழ்கள்

01. ஆசிச் செய்திகள்	I
02. ஆசிச் செய்தி	II
03. பிரார்த்தனையுரை	III
04. வாழ்த்துச் செய்தி	IV
05. வாழ்த்துச் செய்தி	V
06. வெளியீட்டுரை	VI
07. திருத்தல வரலாறு	01
08. கந்தசஷ்டி கவசம்	10
09. மகோற்சவகாலத் திருமுறைகள்	17
10. எட்டுக்குடி ஏசல்	23
11. திருவூஞ்சல்	28
12. நாவராத்திரி பாமாலை	34
13. பிள்ளையார் கதை	43
14. போற்றித் திருவகவல்	66
15. வருக்கை கோவை	68
16. தத்துவஞானத் திருவகவல்	70
17. விநாயக கவசம்	72
18. சிவபூசணம்	74
19. திருப்பள்ளியெழுச்சி	77
20. திருவெம்பாவை	80
21. திருப்பொற்சண்ணம்	86
22. மார்கழித் திருவாதிரை விழா ஊஞ்சற் பாக்கள்	91
23. திருவூடல்	94
24. ஆலய மாதாந்த விசேட பூசைவழிபாடுகள், உற்சவங்கள்	103

ஆலயக்குருக்கள் சிவஸ்ரீ. இராசேந்திரசுவாமிநாதக் குருக்களின் ஆசீகள்

உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாய்க்
கருவாய் உயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே.

நீர்வைக்கடம்பக் கந்தன் எனப்பெருமையுடன் மக்கள் போற்றி வழிபடும் கலியுகவரதனாகிய கந்தசுவாமியார் மேற்பக்தி கொண்ட வரும், முருகப் பெருமானைக் குல தெய்வமாக வழிபட்டு வருபவர்களும் ஆலய நிர்வாகத்தில் இருந்து அறப்பணி புரிபவர்களுமான ஆறுமுக உபாத்தியாயர் இராசநாயகம் அவர்கள் இவ் ஆலயத்தின் நித்திய நைமித்திய வழிபாடுகளின்போது தேவையான தோத்திரப்பாக்களை எல்லோர்க்கும் பயன்படும் வகையில் அழகிய நூலாக வெளியிடுவது பெருமகிழ்வு தரும் செயற்பாடாகும்.

கந்தஷ்டிகவசம், பிள்ளையார் கதை, உற்சவங்களில் நவசந்திப்பாற்கள், திருவெம்பாவை, திருவூஞ்சல், சகலகலாவல்லி மாலை, திருப்பொற்சண்ணம் இன்னும் ஆலயஉற்சவத்திற்கு தேவையான சிறப்புத் தோத்திரப்பாக்களையெல்லாம் ஒரே தொகுப்பாக வெளியிடுவதுடன், ஆலயத்தின் வரலாற்றையும் காலத்தின் தேவையறிந்து வெளியிடுவது அன்பர் அவர்களது பெருமுயற்சியுடன் கூடிய நற்பணியாகும். திரு. ஆறுமுகம் இராசநாயகம் அவர்களது முயற்சியைப் பாராட்டுவதுடன் எல்லாம்வல்ல நீர்வைக்கந்தன் திருவருள் என்றும் துணைநிற்க கடம்பக்கந்தனின் திருப்பாதங்களைப் பணிந்து தொழுவோமாக.

சிவஸ்ரீ. இராசேந்திர சுவாமிநாதக் குருக்கள்
- பிரதம குரு -

கந்தசுவாமி கோவில்
நீர்வேலி.

குருபாதம்

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம்

எந்தால் ஸ்ரீரகு சுவாமிநாத தேவிக் ஆனாய்ந்த பண்பாசிரி கவலின்
குருமண ஆதீனம் ஆதி முதல்
ஆதி முதல் ஸ்ரீரகு சோமகந்த தேவிக் குணசந்த மணசாரிய களரிகள்
இவ்வளவு குருமண ஆதீனம்
பருத்தித்தறை வீதி, நல்லூர், யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.

தொலைபேசி: 021 - 222 2570

ஆசிச் செய்தி

14. / 02 / 2008.

அன்புள்ளவர்க்கு,

இறையருளும் எழிற்சிறப்பும் மிக்க நீர்வேலிப் பகுதியில் சிறப்புற்று விளங்கும் பெரும் தலம் நீர்வேலிப் பதியில் உறையும் கந்தசுவாமி கோவில். இத்திருக்கோவிலின் சிறப்புப்பற்றியும், சைவஅடியார்கள் அனுதினமும் பாடிப்பரவி அருள்பெற உதவும் திருமுறைப் பாடல்களையும், தொகுத்து மலர்வெளியிடுவது அறிந்து ஆனந்தமடைகின்றோம். கந்தபெருமானின் உன்னதபக்தர்கள் நிறைந்த நீர்வேலியின் சிறப்பை அறியாதவர்கள் இல்லை. சுத்தசைவபோசனம் உண்பவர்கள், சிவதீட்சை கேட்டவர்கள், கந்தபுராணம் உச்சரிப்பவர்கள் வாழும் கந்தனது நீர்வேலி. இத்திருவூர் மேன்மை பற்றி வாக்கீச கலாநிதி சிவ. ஜெகநாதன் அவர்கள் “கலைமகள்” பத்திரிகையில் சிறப்பித்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாலயத்தை எனது குருநாதர் சுவாமிகளுடன் சிறுபராயத்திலேயே தரிசிக்கும் பேறுகிடைத்தது. இன்றைய நெருக்கடியான குழலிலும் இத்தகையவர்களை ஊக்கப்படுத்த வேண்டியது எமது கடமையாகும். அவ்வகையில் அன்பர் திரு. ஆறுமுகம் இராசநாயகம் அவரது முயற்சியை வாழ்த்துகின்றோம். இம்மலர் எதிர்காலச் சந்ததிக்கு பெரும் பயன்தரும் என்பதில் ஐயமில்லை இப்புனித மலர் சிறக்க நல்லாசி கூறி அமைகிறோம்.

“என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு”

சீவமயம்
அன்பே சீவம்

Aru. Thirumurugan, B.A. Dip. In. Ed.,
Vice Principal
Skandavarodaya College
Chunnakam, Sri Lanka

செஞ்சொற் சொல்வர்
ஆறு. திருமுருகன்
28, கையிலாச பிள்ளையார் வீதி,
நல்லூர், பாழப்பாளையம்.

பிரார்த்தனையுரை

எங்கள் குடும்பத்தின் குலதெய்வம் நீர்வேலிக் கந்தப்பெருமான் நாளும் பொழுதும் எம் மூதாதையர் வழிபட்ட திருக்கோவில். யான் பிறந்தபோது நாமகரணம் சூட்டியது இவ்வாலயத்தில். இவ்வாலயத்தில் நூல்கட்டி, வீபூதி பூசி ஆசீர்வதித்து வழிகாட்டியவர் அமரர். சிவனீ. சு. இராஜேந்திரக் குருக்கள். இப்புண்ணிய தலத்தின் சிறப்பை வெழிப்படுத்துவதற்கும், சிவனடியார்கள் தினமும் பாடிப் பரவசமடையவும் ஏதுவாக இவ்வரிய நூல் வெளியிடப்படுவது பெருமை தருகிறது. இந்நூலை வெளியிடும் திருவருட்பணியில் இவ்வாலயத்தைச் சார்ந்த மீளா அடியவர், இளைப்பாறிய வங்கி உத்தியோகத்தர். திருவாளர் ஆறுமுகம் இராசநாயகம் அவர்கள் முன்வந்தமை மிகுந்த பாராட்டுக்கும் நன்றிக்குமுரியதாகும். நீர்வேலியில் சீரும் சிறப்பும் பணிவும் பக்குவமும் மிக்க நல்லாசானாக விளங்கியவர் அமரர். க. ஆறுமுகம் ஆசீரியர் அவர்கள் ஆலயத்தின் பதின்முன்றாம் நாள் உபயகாரர் நிறைந்த இறைபக்தியும் தீதில்லா வாழ்வும் வாழ்ந்த குடும்பத்தில் உதித்த அன்பர் திரு. ஆ. இராசநாயகம் அவர்களின் இப்பணிசிறக்க கந்தப்பெருமாளைப் பிரார்த்தித்து இந்நூல் சூரியர், சந்திரர் உலகில் நிலைப்பது போல் நிலைக்க வேண்டி அமைகிறேன்.

“யாவர்க்குமாம் இன்னுரை தானே.”

ஆறு. திருமுருகன்.

சிவசுரீ கு. தியாகராஜக் குருக்கள்
[நீர்வை மணி]
நீர்வேலி.

Siva Sri. R. Thiagaraja Kurukkal
(Neervai Mani)
Neervely.

19-09-2002

“இரவும் பகலும் துதி செய்து இருதாள்
பரவும் பரிசே பரிசாய் அருள்வாய்
கரவுண்டெழு கூர் கணையக் கதிர்போல்
விரவும் சுடர்வேல் விடு சேவகனே”

(கந்தரனுபூதி, 57)

அருள்மிகு நீர்வைக் கந்தன் ஆலய வரலாறு மற்றும் ஆலய வழிபாட்டிற்குரிய தோத்திரங்கள் பலவும் அடங்கிய சிறப்பு நூல் ஒன்றை மேற்படி தேவஸ்தான நிர்வாக சபையிலுள்ளவரும் நீர்வைக் கடம்பக் கந்தனையே தம் குல தெய்வமாகவும் இஷ்டதெய்வமாகவும் கொண்டவருமான அன்பர் ஸ்ரீமான். ஆ. இராசநாயகம் அவர்கள் தொகுத்து வெளியிடுவதையிட்டு பெருமகிழ்வோடு அவரது இந்த நற்பணியை வரவேற்கின்றோம்.

ஒவ்வொரு ஸ்தாபனத்தினதும் வரலாறு பேணப்பட வேண்டியது அவசியம். அவ்வாறு வரலாறு பேணப்படாதவிடத்து பல பிரச்சினைகள் ஏற்படுவதையும் காணலாம். எனவே, மேற்படி நீர்வைக் கந்தன் தேவஸ்தானத்தின் வரலாற்றைப் பேணுவதில் இந் நூலாசிரியரின் ஆவல் போற்றுதற்குரியதாகும். தவிரவும் திருவூஞ்சல், எட்டுக்குடி ஏசல். பிள்ளையார் கதை, திருப்பள்ளி யெழுச்சி, திருவூடல் முதலிய பல்வேறு தோத்திரப்பாக்களையும் தொகுத்து வெளியிடும் இம்முயற்சி பலருக்கும் பெருந்துணையாக விளங்குகிறது.

எனவே, சிறப்பு மிக்க இந்நூலைக் காலத்தின் தேவையறிந்து வெளியிடும் அன்பர் ஆ. இராசநாயகம் அவர்களின் பணி சிறக்க வாழ்த்துகிறோம். எல்லாம் வல்ல கலியுக வரதன் கந்தவேட் பெருமானின் பாதார கமலங்களை பிரார்த்தித்து எல்லோரும் எல்லா வளமும் பெற வேண்டி அவனடி பணிகின்றோம்.

“இன்பமே சூழ்க. எல்லோரும் வாழ்க”

நீர்வேலி.
கதிர்காமஸ்வாமி தேவஸ்தானம்

சிவசுரீ கு. தியாகராஜக் குருக்கள்

வெளியீட்டுரை

எங்களுடைய பரம்பரை குல தெய்வமாகிய நீர்வைக் கந்தன் மேல் அளவற்ற பக்தி நம்பிக்கையுடன் தினமும் முருகனை வழிபட்டு வரும் நாங்கள் நீர்வைக் கந்தனின் பெருமைகளைப் பற்றி மற்றவர்கள் சிறப்பாகக் கூறும் போது மனப்பூரிப்பு அடைவதுடன் ஆலயத்தின் வளர்ச்சியும் அதன் பழம் பெருமைகளும் இத்தகைய சிறப்புக்களுடைய காலத்திற்கேற்ப தேவையான ஒன்றாக ஆலயத்தின் வரலாறும் உச்சவங்கள் வழிபாடுகளுக்கு வேண்டியதோத்திரப் பாக்களும் என்றும் அழியாமலும் எல்லோருக்கும் பயன்படும் விதத்திலும் ஒரே நூலாக வெளியிட வேண்டும் என்பதில் அவா கொண்டதனால் இந்தத் தோத்திர மாலையை தொகுத்து வெளிவிட முன்வந்தோம்.

எங்களின் ஆலயத்தின் சிவசாச்சாரியராயிருந்த பிரம்மரீ சு. இராசேந்திரக் குருக்கள் அவர்களின் முயற்சியால் முருகன் மேல் பாடப்பெற்ற கந்தரனுபூதி, கந்தரலங்காரம், திருமுருகாற்றுப்படை, எட்டுக்குடி ஏசல், திருவூடல். நவசந்திப் பண்கள் போன்ற பலவும் சிறு சிறு நூல்களாக அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால் அவை இன்று கிடைத்தற்கரியனவாக இருப்பதாலும் மேலும் ஆலய வழிபாடுகள் உச்சவங்களுக்கு தேவையான தோத்திரங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒரே வெளியீடாக ஆக்குவதன் மூலம் அது என்றும் எல்லோருக்கும் பயன் படுத்த இலகுவாகவும் வசதியாகவும் அமையும் எனக்கருதியும் நான் இக்கோவிலில் நடைபெறும் விழாக்கள் உற்சவங்களுக்கு செல்வதால் அங்கு ஏற்படும் சிரமங்களைக் கருத்தில் கொண்டும் அச்சப் பெறாமல் இருக்கும் பாக்கள் அழிந்து போகாமல் இருக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்திலும் இம்மாதிரியான நூலை வெளியிட முன்வந்தேன். இதில் ஏதும் தவறுகள் இருப்பின் மன்னிக்கவும்.

நீர்வைக் கந்தனைக் குல தெய்வமாகவும் சென்றகால நிர்வாக சபைக் குடும்பத்தினரும் வரலாற்றை நன்கு அறிந்தவருமாகிய செஞ்சொற் செல்வர் திரு. ஆறு திருமுருகன் எமக்கு வரலாற்றையும் தந்து வாழ்த்துரையும் வழங்கி ஊக்குவித்ததற்கு எமது நன்றியும் பாராட்டுக்களும் உரித்தாகுக.

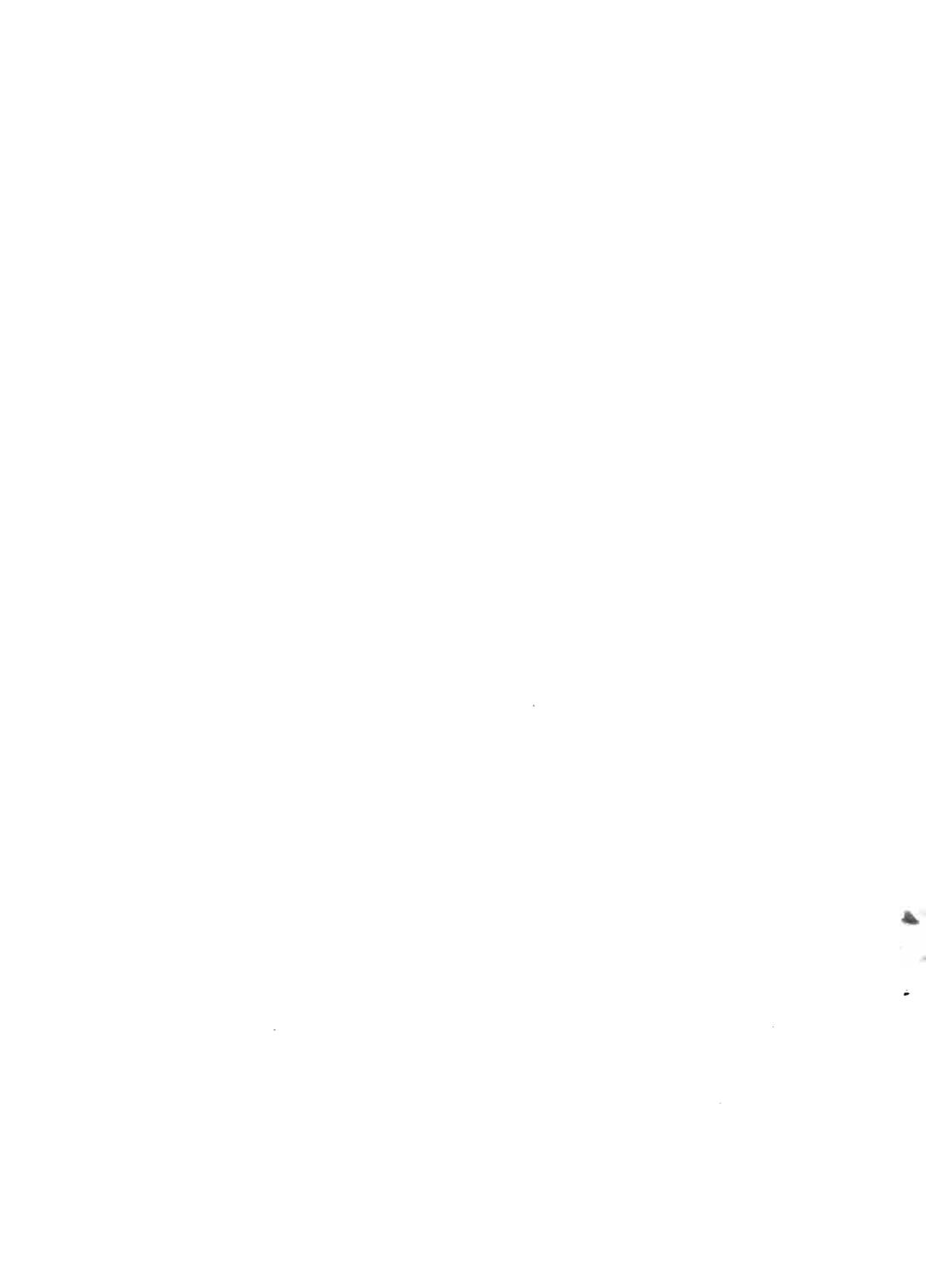
இந்நூல் வெளியீட்டுக்கு உறுதுணையாய் இருந்தும் வாழ்த்துரையும் வழங்கிய செல்லக்கதிரகாம சுவாமி கோவில் பிரதம குரு சிவரீ. கு. தியாகராஜக் குருக்கள் அவர்கட்கும் எனது நன்றியும் பாராட்டுக்களும்

மேலும் இந்த பாமாலையைவெளியிட விரும்பியபோது வாழ்த்துரை வழங்கிய நீர்வைக்கந்தன் பிரதமகுரு சிவஸ்ரீ. இராஜேந்திர சுவாமிநாதக்குருக்கள், நல்லூர் திருஞான சம்பந்தர் ஆதீன முதல்வர் ஸ்ரீலஸ்ரீ சோமசுந்தரதேசிக ஞானசம்பந்தபரமாசார்ய சுவாமிகள், திரு. க. தேவேந்திரன், மாவட்ட இணைப்பாளர் இந்தசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் ஆகியோருக்கும் இந்நூலை அழகிய முறையில் குறுகிய காலத்திலும் தரமாகவும் பதிப்பித்துவிய ஷாம்பவி பதிப்பகத்தாருக்கும் எமது நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

வணக்கம்

ஆறுமுகம் இராசநாயகம்
ஓய்வுபெற்ற உபமுகாமையாளர்
இலங்கைவங்கி
கரந்தன் வீதி,
நிவேலி தெற்கு,
நிவேலி.

T. P. 060 221 3413

நீர்வேலி

அருள்மிகு கந்தசுவாமி கோயில் வரலாறு

ஈழத்திருநாட்டின் இரதயமாக விளங்குவது யாழ்ப்பாணம். இப்புண்ணிய பூமியில் இற்றைக்கு இருநூற்றி ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றிய அற்புதமான திருக்கோவில் நீர்வேலி அருள்மிகு கந்தசுவாமி கோவில். தமிழர்பண்பாட்டில் முருகவழிபாடு என்பது தனித்துவமானது. மிக நீண்ட வரலாறு கொண்டது. பழம் பெரும் கிராமமாகிய நீர்வேலிக்கிராமம் முற்றுமுழுதாக முருகவழிபாட்டுக்கு முதன்மை கொடுத்த கிராமம். இக்கிராமத்தில் சைவசமயத்தவரைத் தவிர்ந்த பிற மதத்தவர்களுக்கு வாய்ப்பு இல்லாத சூழ்நிலை பாரம்பரியமாகக் காணப்பட்டது. அன்னியராட்சிக்காலத்தில்கூட இக்கிராமத்தில் மக்கள் மதம் மாறவில்லை. பிறமதப்பாடசாலை கட்டப்பட்ட போதும் மக்கள் மதம் மாறவில்லை. இக்கிராமத்து பாரம்பரிய வரலாற்றில் முக்கிய அம்சமாக பொது மக்களின் நாமங்கள் கந்தபுராணத்தை மையமாகக்கொண்டே சூட்டப்பட்ட உண்மையை யாவரும் அறிவர். பண்டிதர்கள், பாவலர்கள், கலைஞர்கள், வாழ்ந்த புண்ணிய பூமி நீர்வளம், நிலவளம் நிறைந்த செல்வம் மலிந்த பூமி. இத்திருவூரில் மூர்த்திதலம் தீர்த்தம் முறையே அமைந்த திருக்கோவில் நீர்வேலி கந்தசுவாமி கோவில்.

வேல் பெற்ற கந்தையனார்

நீர்வேலியில் பிறந்த முருகபக்தர் கந்தயினார் என்ற பெரியார் கதிர்காமக் கந்தப்பெருமானை தரிசிப்பதற்காக பக்தர்களோடு கால்நடையாகக் கதிர்காமம் சென்றார். காட்டு வழியால் யாத்திரை சென்ற கந்தையினாரை மதம் கொண்ட யானை ஒன்று துரத்தத் தொடங்கியது. முருகா, முருகா என்று ஓலமிட்டபடி கந்தையினார் காட்டுக்குள் திசைதெரியாது ஓடி அலயலானார் இறுதியில் களைப்பும் பசியும் மிகுந்தவராய் மரம் ஒன்றின் கீழ் நித்திரையில் ஆழ்ந்த வேளையில், அங்கே துறவி ஒருவர் தோன்றி வேல் ஒன்றை அவரது கையிற்கொடுத்து “இதனைத் துணையாகக் கொண்டு செல்! கதிரைமலைக் கந்தனை அடைவாய்” என்று கூறிச் சிறிது தூரம் வழியுங்காட்டு மறைந்தருளினார். அவர் காட்டிய வழியிற் சென்று ஆராமையோடு கதிர்காமக் கந்தனைத் தரிசித்து மீண்ட கந்தையினார் தறவியாற்பெற்ற வேலாயுதத்தை நீர்வேலியிலே தாபித்துச் சிறியதோர் ஆலயத்தை தோற்றுவித்தார்.

வேற்கோட்டம் கந்தன் கோட்டமாய் வளர்ந்தமை

நீர்வேலியில் தாபிதமான வேற்கோட்டத்திலே கிரமமாகப் பூசைகளும், புராணபடனம் முதலாம் பக்தியைப் பெருக்கும் சாதனங்களும் இடம் பெற்று வந்தன. இந்நிலையிலே கொடிகாமத்தில் கந்தனுக்கு ஆலயம் எழுப்ப முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டு கந்தன் விக்கிரகம் உருவாக்கப்படும் அம் முயற்சி நிறைவேறாத தடை நிலவியவேளையில், அங்கு அடியார் இல்லம் ஒன்றின் நெற்குதிரினுள் மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த அந்த விக்கிரகத்தை நீர்வேலி அடியார் இருவர் சிறிது பணம் கொடுத்துப் பெற்று நீர்வேலிக்குக் கொண்டு வந்தனர். வேற்கோட்டம் அமைந்திருந்த இடத்திற்கு 300யார் தொலைவில் ஆலயம் அமைத்து அங்கு முருக விக்கிரகத்தினை எழுந்தருளப் பண்ணி முறையாகக் கும்பாவிடே கமும் இயற்றுவித்தனர். வேற்கோட்டத்திலிருந்த வேலாயுதமும் புதிய ஆலயத்தினுள் குடிபுகுந்தது இன்று அருட்தலமாக போற்றப்படும் நீர்வேலிக் கந்தப்பெருமான் திருக்கோவிலில் உருவான வரலாறு மேற்குறித்தவாறு கூறப்படுகிறது.

ஆலய வளர்ச்சி வரலாறு

1852 இல் கந்தப் பெருமானது விக்கிரகம் கொடிகாமத்திலிருந்து கொண்டு வரப்பட்டுக் கோவில் அமைக்கப்பட்டு கந்தையினார் நல்லயிணைர் என்னும் சகோதரர் இருவரால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வந்தது 1896இல் மூவர் கொண்ட தர்ம கர்த்தாசபையும் 1918இல் அறுவர் கொண்ட தர்மகர்த்தா சபையும் பரிபாலனத்தைத் தொடர்ந்தன. 1968இல் புதிய பரிபாலன சபை தோற்றம் பெற்றது. பிரதேச காரியாதிக்காரி முன்னிலையில் நிர்வாக 'யாப்பு தயாரிக்கப்பட்டு பரிபாலனசபை அமைக்கப்பட்டது. இப்பரிபாலன சபை மூன்றாண்டுக்கு ஒரு முறை புதிய அலுவலரைத் தெரிவுசெய்து ஆலயத்தினைச் செவ்வனே பரிபாலித்து வருகின்றது. ஆரம்பத்தில் 10நாள் மகோற்ஷவமும் 1924இல் கும்பாபிஷேகமும் நடந்த பின் உற்ஷவநாள்கள் அதிகரிக்கப்பட்டதாக வரலாறு கூறுகிறது. இவ்வாலயத்தில் ஈசான மூலையில் சந்தனுக்குகந்த கடம்பவிருஷம் தலவிருஷமாய் அமைந்துள்ளமை சிறப்பு அம்சமாகும்.

நீர்வைக் கந்தன் அலய புராணபடன மரபு

வேல் வழிபாடு அரம்பித்த காலத்திலேயே புராண படனமரபும் இவ்வாலயத்தில் ஆரம்பமாகி இன்றுவரை

பேணப்பட்டுவருகிறது. நீர்வேலி கோப்பாயில் திண்ணைப்பள்ளிப் பாரம்பரியத்தில் கற்றவர்கள் இப்புராணபடன பாரம்பரியத்தை பாதுகாத்து வந்துள்ளனர். ஆரம்பத்தில் நீர்வேலியில் பலரது வீடுகளில் கந்தபுராண ஏடுகள் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. நீர்வைக்கந்தப் பெருமான் ஆலயத்தில் வடமொழி, தென்மொழி, ஆகம இதிகாசங்கள் பலவற்றையும்ஐயம் திரிபுறக் கற்றுணர்ந்த நீர்வேலிச் சங்கரபண்டிதர் போன்ற அறிஞர்கள் 1830ஆம் ஆண்டில் இவ்வாலயத்தில் புராணபடனம் நடாத்தினர் என வரலாற்று நூல்கள் கூறுகின்றன. வடகோவையைப் பிறப்பிடமாகவும் நீர்வேலிக்கந்தனின் மீளாஅடியவரும் முப்பாநூற் சர்க்கம், சைவசித்தாந்த பிரகாசிகை போன்ற நூல்களை எழுதியவரும், முதன்முதலாக திருக்குறளுக்கு ஈழநாட்டில் உரை எழுதியவருமான பண்டிதர். ஸ்ரீமான். வேலுப்பிள்ளை இவ்வாலயத்தில் நீண்டகாலமாக புராணத்திற்கு உரை சொல்லி வந்ததோடு பல பண்டிதர்கள் பாலவர்கள் உருவாவதற்கு வித்திட்டார். நீர்வேலிக்கந்தன் வேட்டைத் திருவிழாவுக்கு வட கோப்பாய் இலுப்பயடிப்பிள்ளையார் திருக்கோவிலுக்குச் சென்று திரும்புகையில் முதலில் பண்டிதரின் எல்லை மானப்பந்தலில் முருகப்பெருமான் இளைப்பாறும் மரபு நீடித்தது. இன்றுவரை இவ்வாலயத்தில் கந்தபுராணப்படிப்பு நடைபெற்று அன்னதானம் கொடுக்கப்பட்டு பெளராணிகர் கௌரவிக்கும் மரபு தொடர்கிறது. சுமார் அறுபது ஆண்டுகளாக இப்புராணப் படிப்பில் பங்கு கொண்ட பெருமை இவ்வாலய பிரதமகுருவாக விளங்கிய சிவஸ்ரீ. சுவாமிநாத இராஜேந்திரக்குருக்களைச் சாரும். மேலும் இவ்வாலய புராணப்படிப்பில் பங்குபற்றியவர்களில் பண்டிதர் நீ. சி. முருகேசு, பண்டிதர் வேலுப்பிள்ளைபண்டிதர். தம்பையா, போன்றவர்கள் 1980வரை உரை சொல்லும்வல்லுனர்களாக விளங்கினர். நீண்டகாலமாக உரை சொல்வதில் சிவஸ்ரீ. இராஜேந்திரக் குருக்களின் பங்களிப்பு போற்றுவதலுக்குரியது.

நீர்வேலியும் கந்தபுராணமரபும்

நீர்வேலிக் கந்தனை மையமாகக் கொண்டு நீர்வேலியில் புராணபடனமரபு வளர்த்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக நீர்வேலி கந்தபுராணக் கொட்டகை(முருகையன் கோவில்) மற்றும் பூதர்மடம்,நீர்வேலி தீர்த்தமடம், நீர்வேலி ஆசாரியார் மடம் நீர்வேலிக் கந்தன் முன்றலில் அமைந்தமடம்.(இன்றைய குருக்கள் இல்லவளவு) அனைத்திலும் புராணம் படிக்கும் மரபும் அன்னதானம் செய்யும் மரபும் ஒரு காலத்தில் சிறப்புற்று விளங்கியதாகக் கூறப்படுகிறது.

நீர்வைக் கந்தன் சிவாச்சாரியமரபு

இவ்வாலயத்தில் ஆரம்பத்தில் சுப்பையாக்குருக்களும் அவர்தம் பரம்பரையினரும், பின்னர் கோப்பாய்க் கார்த்திகேயக் குருக்களும் அவர்தம் பரம்பரையினரும் சிவாச்சாரியார்களாய் அமர்ந்து நித்திய நைமித்திய பூசைகளைச் சிறப்பாக நடத்தி வந்தனர். நீண்டகாலமாக சுப்பையாகக் குருக்கள் பரம்பரையில் வந்த சிவஸ்ரீ. சுவாமிநாத இராஜேந்திரக் குருக்கள் சுமார் 54 வருடங்கள் பிரதம குருவாக பணியாற்றியுள்ளார். தற்பொழுது (இராசக்குருக்கள்) இராஜேந்திரக் குருக்களின் ஏக புதல்வன் சிவஸ்ரீ. இ. சுவாமிநாதக் குருக்கள் பிரதம குருவாக ஆலயத்தை சிறப்பாக வழிநடத்தி வருகின்றார்.

ஆலய அமைப்பும் வழிபாட்டு மரபும்

கடம்பமர விருட்சமும் தீர்த்தத்தடாகமும், பூங்கொல்லைச் சிறப்பும் மிக்க இவ்வாலயத்தில் மூலவராக வள்ளி தேவசேனா சமேதசுப்பிரமணியர் வீற்றிருந்து அருள்பாலிக்கிறார். ஆலய சுற்றுப்பிரகாரங்களில் விநாயகர், சிவலிங்கம், உமாதேவி சிவகாமி சமேதநடேசப்பெருமான், வள்ளி தேவசேனாதிபதி சமேத ஆறுமுகப் பெருமான், வைரவர், ஆகிய மூர்த்திகளுக்குச் சந்நிதானங்களும், நவக்கிரகங்களுக்கான வழிபாட்டிடமும் வெளிவீதியில் தீர்த்தக் கேணிக்கருகில் பழனியாண்டவர் கோவிலும், ஆலய ஈசானமுலையில் கடம்பமரவிருட்ச நிழலில் நாததம்பிரான் கோவிலும் சிறப்பாக அமைந்துள்ளது.

நீவைக் கந்தப்பெருமான் சந்நிதானத்தில் நேர்த்திவைத்து காணிக்கைகள் வழங்கும் மரபு சிறப்புக்குரியது. குறிப்பாக விவசாயிகள் நிறைந்த இக்கிராமத்தில் வயலில் விளையும் நெல்லில் ஒரு பங்கை நீர்வைக்கந்தனுக்கு என ஒதுக்கி தைப்பூசந்நாளில் அர்ப்பணம் செய்யும் வழக்கம் தொன்று தொட்டு வழக்கத்திலிருந்து வருகிறது. நீர்வேலி மக்கள் மட்டுமல்ல அயலூர் மக்களும் இக்கைங்கரியத்தைச் செய்து வந்துள்ளனர். வாழைமரத்தை குலையோடு கந்தனுக்கு சங்காபிஷேக நாளில் காணிக்கை கொடுக்கும் முறையுண்டு வாழைத்தோட்டம் செழிப்பதற்கு இந்நேர்த்தியைச் செய்வர். பல நூறு வாழைக்குலைகள் ஒரேநாளில் சேரும் இக்குலைகள் மறுநாள் ஏலமிட்டு அப்பணத்தை ஆலயத்திருப்பணிக்கு காணிக்கையாக்கும் முறை பல சந்ததியாக நடைபெற்று வந்தமை அறியமுடிகிறது. நீர்வேலி, கோப்பாய், சிறுப்பிட்டி, புத்தூர், அச்செழு, ஆவரங்கால்

பகுதியில் தம் வளவுகளில் நிர்வேலிக்கந்தனுக்கு என்று தென்னை மரங்களை நேர்ந்து வளர்த்து அம்மரங்களில் இருந்து பெறப்படும் தேங்காய்களை கோவிலுக்கு சேர்த்து வழங்கும் முறை நீண்ட காலமாக நிலவி வந்துள்ளது. மாவிளக்கிட்டு வழிபடும் முறை இங்கு மிகவும் சிறப்பிற்று நடைபெற்று வருகிறது.

நீர்வைக் கந்தன் ஆலய திருவிழாச்சிறப்பு.

இவ்வாலயத்தில் சைவ ஆகமநெறிமுறைக் கமைய வருடாந்த மகோற்சவம் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகிறது. கொடியேற்ற உற்ஷவம் முதல் பூங்காவ உற்ஷவம் வரை இருபத்தைந்து நாட்கள் திருவிழா சிறப்பாக நடைபெறும். இவ்வாலயத்தில் விடிய விடிய நடைபெற்ற திருவிழாச் சிறப்பை மூத்தோர்கள் இன்றும் நினைவில் வைத்து எடுத்துரைப்பர். குறிப்பாக பல ஊர் மக்கள் ஆயிரக்கணக்கில் நீர்வைக் கந்தன் திருவிழாப் பார்ப்பதற்கு கால்நடையாகவும், வண்டிகளிலும் குடும்பம் குடும்பமாக வந்து காத்திருந்து வழிபாடு செய்வர்.

நீர்வைக் கந்தன் தீர்த்த மாடிய நறுவத்தாழ் குளம்

கந்தப்பெருமான் தீர்த்தமாடுவதற்கு தெருவைக்கடந்து வயலுக்குள் முன்னோர்களால் அமைக்கப்பட்ட நறுவத்தாழ்குளம் சென்று தீர்த்தமாடும் வழக்கம் நீண்டகாலமாக நிலவியது. இக்குளத்திற்கு அருகில் மடம் இளைப்பாற்று மண்டபம் யாவும் முன்பு அமைக்கப்பட்டு இருந்தது. இத்தீர்த்தக்குளம் அந்தியேட்டிக் கிரிகைக்கும் கோவில் பிரதான அடியவர்கள் பயன்படுத்தி வந்தனர். காலப்போக்கில் குழத்தின் குழல் மாசடைந்தமையால் கடந்த முப்பது வருடங்களாக ஆலய முன்றலில் அமைந்த தீர்த்தக்கேணியில் தீர்த்தத் திருவிழா நடைபெறுகிறது. கோவிலுக்குரிய சில தாமரைக்குளம் நீர்வைத் தரவையிலுண்டு. பிதிர்மோட்சத்துக்காக சில குளங்கள் கட்டப்பட்டள்ளன. பூசைவேலையில் முன்பு தாமரைப்பூவே கூடுதலாகப் பயன்படுத்தக்கூடிய நிலையில் கோவில் குளத்திலிருந்து பூ வந்து சேரும்.

ஆலய மணிக்கோபுரம்

நீர்வைக்கந்தனின் அருள்சிறப்பை வெளிப்படுத்தும் மணிஓசையை கேட்டு வியக்காதவர்களில்லை. பல ஊர்

மக்களையும் அதிகாலை விழிப்படையச் செய்யும் பெரிய மணி இங்கிலாந்து நிறுவனத்தால் தயாரிக்கப்பட்டது. நேர்த்திக்காக அடியவர்களால் அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்டது. இக்கோவில் மணி அமைக்கப்பட்டபின் இணுவில் பரராஜசேகரப்பிள்ளையாருக்கு இலண்டன் நிறுவனத்தோடு தொடர்பு கொண்டு மணி பெறப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

ஆலயத்தில் அமைந்துள்ள பிரமாண்டமான வாகனங்கள்

எந்தக்கோவிலிலும் காணாமடியாத மிகப்பெரியமயில் வாகனம் கடாய்வாகனம் போன்ற பல வாகனங்கள் இவ்வாலயத்தில் உண்டு உயிரோட்டமான நிலையில் அன்று இவை அமைக்கப்பட்டன. நீர்வேலி ஆசாரியர்களாலும், மயிலிட்டி சிந்பாசாரிகள், இந்தியக்கலைஞர்கள் பலரது கைவண்ணத்தில் இவ்வாகனங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மிகப் பிரமாண்டமான சூரன் இவ்வாலயத்தில் கம்பீரமாகக் காட்சி தருகிறது. வாகனங்களுக்கு பயன்படுத்தப்படும் கொம்புகள் விசித்திரமானவை. மிகத்தைரியசாலிகளால் தான் அவை தூக்கமுடியும். இவ்வாலய வாகனங்களைப் பார்த்தே ஆனைக்கோட்டை மூர்த்தனார் கோவிலில் வாகனங்கள் உருவாக்கப்பட்டதாக கூறுவர். யாழ்ப்பாணத்தில் பட்டத்துச் சிவன் கோவிலும், தொல்புரம் வழக்கம்பராய் அம்மன் கோவிலிலும் நீர்வேலி கந்தன் கோவிலிலும் மிகத் தொன்மையான வாகனங்கள் உண்டென கலைஞர்கள் கூறுவர்.

நாகபடப்பந்தலும் திருவிழாக் கூட்டமும்.

ஆலய முன்றலில் முழுப்பனைமரம் நட்டு நீளப்பனை வளைகளாலும், மூங்கில், கமுகு மரங்களாலும் உயர்ந்த வாசல் அமைப்பைக் கொண்ட நாகபாம்பின் தலைவடிவான கொட்டகை அமைத்து அவற்றின் முனைகளுக்கு தாளங்காய், செவ்விழனி தொங்கவிட்டு அமைக்கப்படும். இப்பந்தலில் அழகை ரசிப்பதற்கு எனப்பொங்கூட்டம் வரும் இப்பந்தல் அமைப்பதற்காக நல்ல நாளில் பந்தல் கால் நாட்டப்படும். ஊர இளைஞர்கள் ஒன்று கூடி இரவு பகலாக பந்தல் வேலையில் ஈடுபடுவர். மிக வயிரமான பனைமரவளை வில்லுப்போல் வளைத்து பந்தல் இருகரையும் வில்லுப்பந்தல் அமைப்பார்கள். இப்பந்தல் கொட்டகையில் திருவிழாக்கென இந்தியாவில் இருந்து வந்த நாதஸ்வர, தவில் வித்துவான்கள் கச்சேரி, சின்னமேளம், ஆடல் பாடல் நிகழ்ச்சிகள்

இக் கொட்டகையில் அரங்கேறும். இவ்வாலயத்தில் ஒவ்வொரு பூசைவேளையிலும் நாதஸ்வரத்தவில் நிகழ்ச்சி என்பதுகள்வரை நடைபெற்று வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. நீர்வைக் கந்தனுக்கு கலைப்பணி செய்யவந்த சில வித்துவான்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் நிரந்தரமாக தங்கியுள்ளனர்.

கந்தப்பெருமான் வேட்டைத் திருவிழா

இத்திருவிழா பக்தி எழிற்சியை ஏற்படுத்துகின்ற விழா என்பர். சோடிக்குதிரை வாகனத்தில் முருகப்பெருமானை பக்தர்கள் தோள்மேல் சுமந்து பருத்தித்துறை பெரு வீதியை கடந்து முன்னால் வயலில் இறங்கி இரவிரவாக ஆடல் பாடல், பொய்க்கால்க் குதிரையாட்டம், கரகாட்டம் எனப்பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளுக்கு மத்தியில் கோப்பாய் வயல் மத்தியிலுள்ள நாச்சிமார் கோவிலைச் சென்றடைவார்கள். நாச்சிமார் கோவில் இயற்கை மரங்கள் நிறைந்த வனம்போல் காட்சிதரும் தாழைமரங்கள் பாம்புப்புற்றுள் நல்லபாம்பின் நடமாட்டங்கள் சூழ்ந்த இயற்கைக் கோவில் கட்டடம் எதுவும் இல்லை சிறிய கிணறு மரப்பட்டை மட்டும் காணப்படும். பொழிகல்லில் பொழிந்து எடுக்கப்பட்ட நீர்த்தொட்டி. இவைதான் கோவில் சொத்து. வயலில் மேயும் மாடுகள் தண்ணீர் குடிப்பதற்கும் வயலில் வேலைசெய்யும் விவசாயிகள் ஆறுதல் பெறுவதற்கும் இவ்வாலயம் இறையருளால் இயற்கையாக உருப்பெற்றது. வருடத்தில் ஒரு இரவு நீர்வைக்கந்தனின் வரவோடு இரவு மக்கள் கூட்டம் நிரம்பும். வயலில் பயறு போன்ற தானியங்களையும் கிணற்றடிகளிலுள்ள தென்னைமர இளநீரையும் அடியார்கள் வேட்டைத் திருவிழாவில் தம் உரிமையாக்கி மகிழ்வர். யாரும் குறைசொல்லாது மகிழ்வர்.

கோப்பாய் இலுப்பையடி வீரகக்தி விநாயகர் ஆலயமும் நீர்வைக் கந்தனும்.

வேட்டைத் திருவிழாவில் இத்திருத்தல வாயலில் அமைக்கப்படும் பந்தலில் முருகப்பெருமானும் பக்தர்களும் இளைப்பாறுவர். இத்திருக்கோவிலில் நீர்வைக் கந்தன் ஆலயத்தோடு ஆதிதொட்டு தொடர்புடைய ஆலயமாகும். நீர்வேலி மக்கள் சித்திரை வருடப்பிறப்பன்று இலுப்பையடிப் பிள்ளையாருக்குப் பொங்கிப் படைத்தே தம் கருமங்களைத் தொடங்குவர். இரு ஆலயங்களிலும் ஒரே அடியார்கள் தம் குலதெய்வங்களாகக் கொள்ளும் மரபு இன்றுவரை தொடர்கிறது.

நீர்வேலிக் கந்தப்பெருமான் ஆலயத்தில் சிறப்பு விழாப் பொலிவு

குறிப்பாக இவ்வாலய மாம்பழத்திருவிழா, மஞ்சரத்திருவிழா, சப்பரத்திருவிழா, தேர்த்திருவிழா, தீர்த்தத்திருவிழா முற்காலத்தில் ஆயிரம் ஆயிரம் மக்கள் கூடி நடந்த பெருவிழாக்கள் எனப்படும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். நெடுத்தீவிலிருந்து வெள்ளைக்குதிரைகள் படகில் ஏற்றி நீர்வேலித்திருவிழாவில் சுவாமி ஊர்வலப் பவனிக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

சேர். பொன். இராமநாதன் வருகை

ஆண்டு தோறும் நீர்வைக்கந்தன் ஆலயச்சிறப்புவிழாவுக்கு சேர்பொன். இராமநாதவள்ளும் அவரது பாரியார் லேடி இராமநாதனும் கலந்து கொண்டு வழிபாடு செய்தமைபற்றி சிறப்பாகவும் பெருமையாகவும் கூறுவர். சேர். பொன். இராமநாதனின் மருகர். ஸ்ரீமான் சு. நடேசபிள்ளை இறக்கும்வரை இவ்வாலயத்தைத் தரிசித்ததோடு இவ்வாலய சிறப்புப்பற்றிச் சில பாடல்களை எழுதியுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கதாப்பிரசங்கம் சமயச் சொற்பொழிவு

இவ்வாலயத்தில் சங்கரசுப்பையர், திக்கம், செல்லையாபிள்ளை வாக்கீசகலாநிதி கீ. வா. ஜெகநாதன் சிவத்தமிழ்ச்செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி. மணிபாகவதர் முதலாவது நல்லை ஆதீன குருமுதல்வர் போன்ற பெருமக்கள் திருவிழாக் காலங்களில் சமய உரைகளை தொடராக ஆற்றிவந்துள்ளனர். சிவத்தமிழ்ச் செல்வி 1967 ஆம் ஆண்டு ஆற்றிய உரைக்குப்பின் இவ்வாலயத்தில் நடைபெற்ற வானவேட்கை, சின்னமேளம் போன்ற நிகழ்ச்சிகளை திருவிழா உபகாரர்கள் நிறுத்தத் தொடங்கியதாகக் கூறுவர். இக்காலப்பகுதியில் இவ்வாலயத்தில் திருப்பூங்குடி ஆறுமுகம் அவர்களின் வில்லிசை, சின்னமணி போன்ற கலைஞர்கள் இணைந்து நடாத்திவந்தனர். நீர்வேலியில் தான் வில்லிசைப்பாரம்பரியம் பெருவளர்ச்சி பெற்றதென இக்கலைபற்றிய ஆய்வில் கலைஞர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

ஆலயத்திருப்பணி

ஆலயத் திருப்பணிகளில் தேர்த் திருப்பணி முதன்மையானது. 1975 காலப்பகுதியில் ஆரம்பித்த இத்தேர்த்திருப்பணி ஊர்மக்களின் காணிக்கையில் திருநெல்வேலி சிற்பக்கலைஞர். திரு. கந்தசாமி அவர்களின் கைவண்ணத்தில் மிகவும் சிறப்பாக நிறைவேறியது.

கோபுரத்திருப்பணி

2003ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட திருப்பணி நல்லை ஆதீனஇரண்டாவது குருமகாசன்னிதானம் முன்நிலையில் அடிக்கல் நாட்டல் பெற்று துரிதமாக வேலை நடைபெற்று 2006ஆம் ஆண்டு இராஜ கோபுர சும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது.

உ
கணபதி துணை

தேவராஜ சுவாமிகள் அருளிய கந்த சஷ்டி கவசம்

காப்பு
நேரிசை வெண்பா
குகமயம்

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம் போம் நெஞ்சில்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதித்தோங்கும்
நிட்டையும் கைகூடும் நிமலரருள் கந்தர்
சஷ்டி கவசந் தனை.

- குறள் வெண்பா -

அமரர் இடர் தீர் அமரம் புரிந்த
குமரன் அடி நெஞ்சே குறி.

நூல்

சஷ்டியை நோக்கச்சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவும் செங்கதிர் வேலோன்
பாதம் இரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணி யாட
மையல் நடனஞ்செய்யும் மயில்வா கனனார்
கையில்வே லால்எனைக் காக்கவென் றுவந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக!
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக

நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
 சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
 சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
 ரவண பவச ரரரர ரரர
 ரிவண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
 விணபவ சரவண வீரா நமோநம
 நிபவ சரவண நிறநிற நிறென
 வசர வணபவ வருக வருக!
 அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
 என்னை ஆளும் இளையோன் கையில்
 பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரையுங் கிலியும்
 கிலியுஞ் செளவும் கிளரொளி யையும்
 நிலைபெற நென்முன் நித்தமும் ஒளிரும்
 சண்முகன் தீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாஞ்சிவ குகன் தினம் வருக
 ஆறு முகமும் அணிமுடி ஆறும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச்செவ் வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகு குண்டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
 பல்பூ ஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் பட்டும்
 நவரத்னம் பதித்த நற்சீ ராவும்
 இருதொடை அழகும் இணைமுழந் தாளும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செககண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென

நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 ௫௫௫௫ ௫௫௫௫ ௫௫௫௫ ௫௫௫
 டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்குகு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேல் முந்து
 என்றனை யாளும் ஏரகச் செல்வா
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலாவிநோத னென்று
 உன்திருவடியை உறுதியென் றெண்ணும்
 என்றலை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வேல் இரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
 விதிசெவி இரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிக ளிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாளைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்ன மிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரி க ளிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க

நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்பெண் குறிகளை அயில்வேல் காக்க
 பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வடிவேல் காக்க
 பணைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைக ளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை யிரண்டும் முரண் வேல்காக்க
 பின்னகை யிரண்டும் பின்னவள் இருக்க
 நாவில் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழு தும்எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீக்கிச் சதூர்வேல் காக்க
 காக்கக் காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்கத் தாக்க தடையறத் தாக்க
 பார்க்கப் பார்க்க பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்ல பூதம் வலாட்டிகப் பேய்கள்
 அல்லற படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராக் கதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசிகாட் டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்ப்படும் மண்ணரும்
 கனபூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டா ளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
 ஆனை அடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்

நகமும் மயிரும் நீள்முடி மண்டையும்
 பாவைகளுடனே பலகல சத்துடன்
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஓட்டியப்பாவையும் ஓட்டியச் செருக்கும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஓதும் அஞ் சனமும் ஒரு வழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதூ தர்களைனைக் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட் டலறி மதிக்கெட் டோடப்
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுடன் அங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி உருட்டு கால்கை முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதிற் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து சூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது ஓடப்
 புலியும் நரியும் போர்தொடு நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந் தோடத்
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடித்துய ரங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதினில் இறங்க
 ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருத்தலை நோயும்
 வாதம் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 சூலைசயங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
 பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத்து அரணை பருஅரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நிலலா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
 ஈரேழ் உலகமும் எனக்குற வாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா
 மண்ணா எரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்

சரவண பவனே சையொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொழி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துக் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர்வே லவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 .இடும்பனை அழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழனிப் பதிவாழ் பால குமாரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல்வ ராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என் நாஇருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத் தொடர்ந்திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவச மாக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடன்யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னரு ளாக
 அன்புடன் இரட்சி அன்னமுஞ் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசன்
 வாழ்க வாழ்க என் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்ப துன்கடன்
 பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட அருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டிக் கவசம் விரும்பிப்
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்

காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
 ஆசாரத்துடன் அங்கந் துலங்கி
 நேச முடனொரு நினைவது வாகிக்
 கந்தர் சஷ்டிக் கவச மிதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 இத்யே செபித்து உகந்துநீ றணிய
 அட்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் சேர்ந்தங் கருளுவர்
 மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்தநாளும் ஈரெட்டாய் வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலாம் கவசத் தடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிபொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அட்டலட் சுமிகளில்
 வீரலட்சுமிக்கு விருந்துண வாசக்
 குரபத் மாவைத் துணித்தகை அதனால்
 இருபத் தேழ்வாக்கு உவந்தமு தளித்த
 குரபரன் பழநிக் குன்றினி லிருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத் தாட்கொள என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவா போற்றி
 தேவர்கள் சேணா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
 மயில் நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணஞ் சரணஞ் சரவண பவலும்
 சரணஞ் சரணஞ் சண்முகா சரணம்!..

முற்றும்

மகிகாற்சவ காலத் திருமுறைகள்

கொடியேற்றத்தின் போதும் கொடி இறக்கத்தின் போதும் கொடித்தம்பத்தடியில் ஓதப்பட வேண்டிய பண்களும் அவற்றில் அமைந்த சில தேவாரங்களும்.

கணபதி தாளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்: தக்கராகம்

இராகம்: காம்போதி

மடையில வாளை பாய மாதரார்
குடையும் பொய்கைக் கோலக் காவுளான்
சடையும் பிறையுஞ் சாம்பற் பூச்சங் கீழ்
உடையும் கொண்ட உருவ மென்கொலோ.

கந்தங் கமழ்கா ரகில் சந்தன முந்திச்
செந்தண் புனல்வந் திழி பெண்ணை வடபால்
மந்தி பலமா நடமாடுந் துறையூர்
எந்தாயுணை வேண்டிக் கொள்வேன் தவநெறியே.

மூஷிக தாளம்

பண்: காந்தாரபஞ்சமம்

இராகம்: கேதாரகௌளை

இடரினுந் தளரினும் எனதுறு நோய்
தொடரினும் உனகழல் தொழுதெழுவேன்
கடல்தனில் அமுதொடு கலந்த நஞ்சை
மிடறினில் அடக்கிய வேதியனே
இதுவோ எமை யாளுமா நீவதொன்றெமக கில்லையேல்
அதுவோ வுனதின் னருள் ஆவடுதுறை யரனே.

பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை
ஆவினுக் கருங்கலம் அரனஞ் சாடுதல்
கோவினுக் கருங்கலம் கோட்ட மில்லது
நாவினுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே.

சிம்ம தாளம்

பண்: நட்பாடை

இராகம்: நாட்டை

அங்கமும் வேதமும் ஓது நாவ
அந்தணர் நாளும் அடிபரவ
மங்குல் மதிதவழ் மாட வீதி
மருகல் நீலாவிய மைந்த சொல்லாய்
செங்கய லார்புனற் செல்வ மல்கு
சீர்கொள் செங் காட்டுங் குடியதனுள்
கங்குல் விளங்கெரி யேந்தியாடுங்
கணபதி யீச்சரங் காமுறவே.

அங்கம் மொழி யன்னாரவர் அமரர்தொழு தேத்த
வங்கம் மலி கின்றகடல் மாதோட்டநன் எனரில்
பங்குள் செய்த பிறைகுடினன் பாலாவியின் கரைமேல்
செங்கண்ணர வசைத்தான் திருக்கேதீச்சரத் தானே.

மயூர தாளம்

பண்: இந்தாளம்

இராகம்: மாயாமாளவகௌளை

தண்ணார்மதி சூடிதழல் போலுந் திருமேனி
எண்ணார்பரம் மூன்றும்மெரி உண்ணநகை செய்தாய்
மண்ணார் பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய்
- நல்லூரருட்டுறையுள்
அண்ணா உளக்காளாயினி அல்லேனெனல் ஆமே.

ஒன்று கொலாமவர் சிந்தை யுயர்வரை
ஒன்று கொ லாமுய ரும்மதி சூடுவர்
ஒன்று கொ லாமிடு வெண்டலை கையது
ஒன்று கொ லாமவர் ஊர்வது தானே.

நவசந்திகளிலும் ஒதப்படிவேண்டிய பண்களும்
அவற்றில் அமைந்த சில தேவாரங்களும்
பிரம்ம சந்தி (திருக்கோயில் வாயில்)

பண்: மேகராகக் குறிஞ்சி

இராகம்: நிலாம்பரி

விரவிநீறு மெய் பூசுவர் மேனிமேல்
இரவில் நின்றெரி யாடுவர்
பரவினாரவர் வேதம் பராய்த்துறை
அரவமார்த்த அடிகளே.

புலனைந்தும் பொறிகலங்கி நெறி மயங்கி
அறிவழிந்திட் டைம்மேலுந்தி
அலமந்த போதாக அஞ்சேலென்
றருள் செய்வான் அமருங் கோயில்
வலம் வந்த மடவார்கள் நடமாட
முழுவதிர மழையென் றஞ்சிச்
சிலமந்தி யலமந்து மரமேறி
முகில்பார்க்கும் திருவையாரே.

இந்திர சந்தி(கிழக்கு)

பண்: காந்தாரம்

இராகம்: நவரோஸ்

மந்திரமாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்தர மாவது நீறு சமயத்திலுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருவாலவாயான் திருநீறே.

கரவாடும் வன்னெஞ்சரக் கரியானைக் கரவார்பால்
விரபாடும் பெருமானை விடையேறும் வித்தகனை
அரவாடச் சடைதாழ அங்கையில் அன்லேந்தி
இரவாடும் பெருமானை என்மனத்தே வைத்தேனே

அக்கினி சந்தி (நென்கிழக்கு)

பண்: கொல்லி

இராகம்: நவரோஸ்

மண்ணில்நல் லவண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணில்நல் லகதிற்கு யாதுமோர் குறைவில்லை
கண்ணில்நல் ல. துறுங் கழுமல வளநகர்ப்
பெண்ணில்நல் லாளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே.

தம்மையேபுகழ்ந் திச்சை பேசினும்
சார்வி னுந்தொண்டர் தருகிலாப்
பொய்ம்மை யாளரைப் பாடாதே யெந்தை
புகலூர் பாடுமின் புலவீர்கள்
இம்மையேதரும் சோறுங் கூறையும்
ஏத்த லாமிடார் கெடுலுமாம்
அம்மையே சிவ லோக மாள்வதற்
கியாதும் ஐயுற வில்லையே.

யம சந்தி (தெற்கு)

பண்: கௌசிகம்

இராகம்: பைரவி

குற்றம் நீ குணங்கள் நீ கூடலால் வாயிலாய்
சுற்றம் நீ பிரானும் நீ தொடர்ந்திலங்கு சோதிநீ
கற்றநூற் கருத்தும் நீ யருத்த மின்ப மென்றிவை
முற்றும் நீ புகழ்ந்துமுன் னுரைப்பதென் முகம்மனே.

வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆனிளம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஓங்குக
ஆழ்க தீயதெல் லாமரன் நாமமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

நிருதிசந்தி (தென்மேற்கு)

பண்: நட்பாடல்

இராகம்: நாட்டை

உண்ணாமுலை உமையாளொடும் உடனாகிய ஒருவன்
பெண்ணாகிய பெருமான்மலை திருமாமணி திகழ
மண்ணார்ந்தன அருவித்திரள் மழலைம்முழ வதிரும்
அண்ணாமலை தொழுவார் வினை வழுவாவண்ணம் அறுமே.

மூவரென இருவரென முக்கண்ணுடை மூர்த்தி
மாவின்கனி தூங்கும் பொழில் மாதோட்டநன் நகரில்
பாவம் வினை யறுப்பார்பயில் பாலாவினின் கரைமேல்
தேவன் னெனை யாள்வான் திருக்கேதீச்சரத் தானே.

வருணசுந்தி(ஓமற்கு)

பண்: சிகாமரம்

இராகம்: நாநாநாமக்கிரியை

கள்ளார்ந்த பூங்கொன்றை மதமத்ததங் கதிர்மதியம்
உள்ளார்ந்த சடைமுடியெம் பெருமானா ருறையுமிடம்
தள்ளாய சம்பாதி சாயென்பார் தாமிருவர்
புள்ளானார்க் கரையனிடம் புள்ளிருக்கு வேளுரே.

நீ நாளும் நன்னெஞ்சே நினைகண்டாய் யாரறிவார்
சாநாளும் வாழ்நாளூஞ் சாய்க்காட்டெம் பெருமாற்கே
பூநாளும் தலைசுமப்பப் புகழ்நாமஞ் செவிகேட்ப
நாநாளும் நவின்றேத்தப் பெறலாமே நல்வினையே.

வாயுசுந்தி (வடகீமற்கு)

பண்: தக்கேசி

இராகம்: காம்போதி

பூவார் மலர் கொண் டடியார் தொழுவார் புகழ்வார் வானோர்கள்
மூவார் ஸ்ரங்கள் எரித்த அன்று மூவர்க்கருள் செய்தார்
தூமாமழைநின் றதிர வெருவித் தொறுவின் நிரையோடும்
ஆமாம் பிணைவந் தணையுஞ் சாரல் அண்ணாமலையாரே.

பொன்னும் மெய்ப்பொரு ளுந்தரு வானைப்
போக முந்திரு வும்புணர்ப் பானைப்
பிள்ளை யென்பிழை யைப்பொறுப் பானைப்
பிழையெ லாந்தவி ரப்பணிப் பானை
இன்ன தன்டையன் என்றறி யொண்ணா
எம்மா னைஎளி வந்த பிரானை
அன்னம் வைகும் வயற்பழ னத்தணி
ஆரு ரானை மறக்கலு மாமே.

குடீபரசுந்தி(வடகீகு)

பண்: தக்கராகம்

இராகம்: காம்போதி

பொடியுடை மார்பினர் போர்விடை யேறிப்
பூத கணம் புடை சூழக்
கொடியுடை யூர்திரிக் தையங்
கொண்டு பலபல கூறி

வடிவுடை வாள்நெடுங் கண்ணுமைபாகம்
ஆயவன் வாழ்கொளி புத்தூர்க்
கடிகமழ் மாமல ரீட்டுக்
கறை மிடற் றானடி காண்போம்.

செருமேவு சலந்தரனைப் பிளந்த கடர் ஆழி
செங்கண் மலர்ப் பங்கயமாச் சிறந்தானுக் கருளி
இருள்மேவும் அந்தகன்மேல் திரிகுலம் பாய்ச்சி
இந்திரனைத் தோள் முரித்த இறையவனார் வினவில்
பெருமேதை மறையொலியும் பேரிமுழ வொலியும்
பிளையினத் துள்ளிவிளை யாட்டொலியும் பெருகக்
கருமேதி புனல் மண்டக் கயல்மண்டக் கமலங்
களிவண்டின் கணமிரியும் கயலவல்லூர் காணே.

ஈசான சந்தி(வடகிழக்கு)

பண்: சாளாமணி

இராகம்: பந்துவராளி

மூவர் தேவாரங்களில் சாளாபாணிப் பண் இடம்
பெறாதொழிந்தது எனவே, அது மறைந்தது போலும், அதனால்
அதற்குப் பதினாகச்சைவப் பேரறிஞரால் மேற்கொள்ளப்படுவது
சாதாரிப் பண்ணாதலின் அதனையே அனைவரும் நடைமுறையிற்
கொள்க.

தலையே நீ வணங்காய் - தலை
மாலை தலைக்கணிந்து
தலையா லேபலி தேருந் தலைவனைத்
தலையே நீ வணங்காய்

எந்தமது சிந்தைபிரி யாத பெருமானென
இறைஞ்சி இமையோர்
வந்துதுதி செய்யவளர் தூபமொடு தீபமலி
வாய்மை யதனால்

அந்தியமர் சந்திபல அர்ச்சனைகள் செய்ய
அமர்கின்ற அழகன்
சந்தமலி குந்தளநன் மாதினொடு மேவுபதி
சண்பை நகரே

திருச்சிற்றம்பலம்

எட்டிக்குடி ஏசல்

வெண்பா

மாசில் முருகேசருக்கும் மாது தெய்வ யானைக்கும்
ஏசல் என்னும் பா இயம்பவே - காசினியில்
தீர்த்தன் சுமுகன் திகழ் கய மாமுகவன்
மூத்த கணபதி தாள் காப்பு

நூல்

- 1.காசினியோர் புகழும் எட்டிக்குடி வேலவர்
கதவைத் திறக்குமே சற்பாட - எழில்
கதவைத் திறக்குமே சற்பாட.
- 2.மூலதிக வாகனம் மீதேறும் விநாயகன்
முளரி மலரடியே காப்பு - எழில்
முளரி மலரடியே காப்பு
3. செய்ய வடி வேலேந்தும் முருகர் வருகிற
செய்தி யறிந்தாளந்த மாது - தெய்வ
யானை யறிந்தா ளப்போது.
4. பரிஷடன் வடிவேலர் முருகர் வாறாரென்று
படுக்கென்றடைத்தாளப்போது - கதவை
சடுக்கென்றடைத்தாளப்போது
5. அடைத்த கதவைத் தெரியாமலே முருகேசர்
தட்டினார் கையினாற் றானே - சுவாமி
தட்டினார் கையினாற் றானே
6. தடதடவென்று பல தடவை முருகேசர்
தட்டினார் கையினாற் றானே - சுவாமி
தட்டினார் கையினாற் றானே
7. செண்பக வதியடி கதவைத் தாழ் இட்டதேன்
திறவென்று சொன்னவ ராரோ - இந்தத்
தெருவினில் வந்தவராரோ ?

8. எந்தன் கண்மணியே நீ அறியாயோ நான்தான்
எட்டிக்குடி வேலவன் தானே - பெண்ணே
எட்டிக்குடி வேலவன் தானே

9. எட்டிக்குடியை விட்டு விரைவினில் இரவிலே
எப்படி வந்தீர் சொல்லும் சுவாமி - நீர்
எப்படி வந்தீர் சொல்லும் சுவாமி

10. வந்தேன் நின்முக மதிஒளியைக்கொண்டு
மாதரசே இந்த வேளை - எழில்
மாதரசே இந்த வேளை

11. காடு கடந்து பல காத வழி நடந்து
தேடிவந்தீர் ஏனோ சுவாமி? - நீர்
தேடிவந்தீர் ஏனோ சுவாமி?

12. வஞ்சி உனை எனது மனதில் நினைந்தபோதே
நூறு காத தூரம் அரை நாழி - இரு
நூறு காத தூர ஒரு நாழி

13. பிரியமான உமை விட்டுப் பிரியாளே அந்த வள்ளி
அறியாமல் ஓடிவந்தீரோ - அவளுக்குத்
தெரியாமல் ஓடிவந்தீரோ?

14. அந்த வள்ளியை விட்டு உந்தன் முகத்தைக்காண
ஆசைகொண்டு தேடி வந்தேன் - பெண்ணே
ஆசைகொண்டு தேடி வந்தேன்

15. காண வந்ததிலென்ன ஆயிரமாகவே
கைப்பொருள் கொண்டு வந்தீரோ - சுவாமி
காணிக்கை கொண்டு வந்தீரோ?

16. வேணுமென்றதை எல்லாம் நான் இங்கே தருகிறேன்
விரைவினிலே சொல்லுவாயே - பெண்ணே
விரைவினிலே சொல்லுவாயே

17. சொல்லுவதும் இல்லை உம் தொடர்பும் வேண்டாமே
தூரத்திற் போய்விடு நேசா - எங்கேனும்
தூரத்திற் போய்விடு நேசா

18. நேசமில்லாதவன்போல் பேசியதென்னவோ
நித்திரை மயக்கமோ பெண்ணே - இது
நித்திரை மயக்கமோ பெண்ணே?

19. நித்திரையை விட்டு நீர் வந்த நேரம் தொட்டு
நினைத்திருப்பானே வள்ளி நீர் போம் - உம்மை
நினைத்திருப்பானே வள்ளி நீர் போம்

20. போமென்று நீ சொல்ல நியாயமில்லை கண்ணே
போனாலென்ன கெட்டுப்போகும் - பெண்ணே
போனாலென்ன கெட்டுப்போகும்

21. கெட்டப்போகாதந்தச் சட்டக் கல்விகளெல்லாம்
கேட்பவர் ஆர் சொல்லும் சுவாமி - இங்கு
கேட்பவர் ஆர் சொல்லும் சுவாமி

22. கேட்கச் சொல்லி உன்னை யார் அடிக்கிறார் இப்போ
கேவலம் என்னை இகழாதே - பெண்ணே
கேவலம் என்னை இகழாதே

23. ஏசலும் பேசலும் என்னாலாகாதந்த
ஆசைத் தலைவிக்குத் தானே - சுவாமி
ஆசைத் தலைவிக்குத் தானே

24. உன்னை எனக்குத் தந்தால் உனை நான் இனிப்பிரிபென்
சொன்னேன் இம்மண்டலம் அறிய - போம் போம்
சொன்னேன் இம்மண்டலம் அறிய

25. மண்டலம் புகழ் வடிவேலேந்தும் முருகரே
வார்த்தை பழக்க வந்தீரோ? - போம் போம்
வார்த்தை பழக்க வந்தீரோ?

26. வார்த்தை பழக்கிட நான் வல்லவன் அல்ல உன்
மனதினிற் கோபஞ் செய்யாதே - பெண்ணே
மனத்தினிற் கோபஞ் செய்யாதே

27. போதும் போதும் இந்த உபசார வார்த்தைகள்
போதிக்க வந்தீரோ சொல்லும் - சுவாமி நீர்
போதிக்க வந்தீரோ சொல்லும்

28. கன்னி உன் மனமிரங்காததென்ன இரு
காலும் நோகுதடி பெண்ணே - எந்தனிரு
காலும் நோகுதடி பெண்ணே

29. முள்ளு மிதியடி முனைமேலே நிற்பவர்க்கும்
உறுத்துமோ வாசற்படி தானே - சுவாமி
உறுத்துமோ வாசற்படி தானே

30. மரகதமே நல்ல மயிலே இளம்பிடியே
வந்து கதவைத் திறப்பாய் - பெண்ணே
வந்து கதவைத் திறப்பாய்

31. கதவைத் திறவெனவேன் சொல்லுகிறீர் சுவாமி
கனதன மென்ன கொண்டு வந்தீர் - சுவாமி
காணிக்கை என்ன கொண்டு வந்தீர்?

32. குன்றக்குடி மாந்தர் காணிக்கையாய் வைத்த
கொலுசு இருக்கிறது தானேன் - பெண்ணே
கொலுசு இருக்கிறது தானேன்

33. பஞ்சணை மெத்தையின்மேல் கொஞ்சவாளே அவள்
பாதத்தில் இட்டழகைப் பாடும் - சுவாமி
பாதத்தில் இட்டழகைப் பாடும்

34. தைப்பூசந் தன்னில் மாந்தர் காணிக்கையாக வைத்த
தண்டை உனக்கிப்போ தானேன் - பெண்ணே
தண்டை உனக்கிப்போ தானேன்

35. அப்படி உமக்கெவளாகினும் தானிருந்தால்
இப்பழந் தண்டை தந்து பாடும் - சுவாமி
இப்பழந் தண்டை தந்து பாடும்

36. அந்தர லோகத்தில் சேர்த்து வைத்திருக்கிற
அணிமுத்துத் தாழ் வடம் தானேன் - பெண்ணே
அணிமுத்துத் தாழ் வடம் தானேன்

37. நாடி எங்கே இந்த அபூர்வ நகைகளைத்
தேடி எடுத்து வந்தீரோ? - சுவாமி
தேடி எடுத்து வந்தீரோ?

38. இந்திர லோகத்து வெள்ளை யானை வந்திருக்கிறது
இதனை உனது கண்ணாற் பாராய் - பெண்ணே
இதனை உனது கண்ணாற் பாராய்

39. கண்ணினாற் பார்ப்பதென்ன வெள்ளையானை உம்மைப்போல்
காசினியில் படைத்தோர் ஆர் சுவாமி - இந்தக்
காசினியில் படைத்தோர் ஆர் சுவாமி

40. இந்தக் கதவு தன்னைத் திறக்கவே மந்திரம்
இருக்கிறதென்னிடத்தில் பாராய் - பெண்ணே
இருக்கிறதென்னிடத்தில் பாராய்

41. இக்கணம் இக்கதவைத் திறக்கும்படி புரிந்தால்
இன்பமுடன் அணைவேன் சுவாமி - உம்மை நான்
இன்பமுடன் அணைவேன் சுவாமி

42. சிந்தையில் பஞ்சாட்சர தியானம் புரிந்தார் வேலர்
திறந்தது அக்கதவு தானே - சடாரென்று
திறந்தது அக்கதவு தானே

43. திறந்தவுடனே வானோர் பூமழை பொழிந்திடத்
தெய்வயானையை அணைத்தாரே - சுவாமி
தெய்வயானையை அணைத்தாரே

வேலும் மயிலும் துணை

மங்களம்

உ.
சிவமயம்

நீர்வேலி ஸ்ரீ வள்ளி தேவஸேனா
சமேத ஸ்ரீ கந்தசுவாமி

திருவஞ்சல்

காப்பு

திருவினொடு கலைகல்வி சேர்ந்தே வாழும்
திகழுபதி நீர்வேலி யூரில் என்றும்
அருளினொடு வரமீனும் ஐய னான
அழகுபொலி வள்ளியொடு தேவ ஸேனா
மருவிடவே செந்தமிழின் ஊஞ்சல் வைகும்
மாதங்கள் சோதனரணாம் கந்தசுவாமி
அருள்தரவே ஆணந்த ஊஞ்சல் ஆட
அரசகே சரிப்பிள்ளை யார்காப் பாமே.

நூல்

கருதியெனும் நால்வேதம் கால்களாகச்
சிவாகமம் நடுவயிர விட்ட மாகக்
மருவுகலை ஞானங்கள் வடங்களாக
மந்திரமாம் ஓங்காரம் பீடமாகப்
பெருமைமிகு செந்தமிழின் ஊஞ்சல்வைகிப்
பிராட்டியாம் வள்ளிகுஞ் சரியாரோடு
கருதரிய நீர்வேலிப் பதியில் மேவும்
கல்யாண வேலவரே ஆமர் ஊஞ்சல்

01

உள்ளமதில் பக்தியெனும் கால்நி நுத்தி
உயரைந்து புலன்களையோர் விட்டமாக்கிக்
கள்ளமிலா நாற்சரணம் வடங்க ளாக்கிக்
கருணைமிகு திருவருளாம் பலகை தேக்கி
வெள்ளமெனப் பேரின்ப முத்தி யூஞ்சல்
வையகத்தில் ஜீவனுக்கு அருளும் தேவா
கொள்ளையெழில் நீர்வேலிப் பதியில் மேவும்
கல்யாண வேலவரே ஆமர் ஊஞ்சல்.

02

குவிமணிகள் குயிற்றிடுபொன் முடியுமாடக்
 குகனவனின் நுதல்நீறும் திலகமாட
 அவிமுமலர்ச் செவ்வாயில் முறுவலாட
 அணிகலனாம் குண்டலங்கள் செவியி லாட
 நவிலவொணா அழகுமலி வதன மாட
 நயனரஸச் ஸ்ருங்காரக் கருணை ஆடக்
 கவிஞரும்சூழ் நீர்வேலிப் பதியில் மேவும்
 கல்யாண வேலவரே ஆடர் ஊஞ்சல்.

03

சீரார்ந்த மணிமார்பில் ஆரமாடச்
 செங்கரத்தில் வேலாடச் சேவலாடப்
 பாரார்ந்த வாகனக்க லாப மாடப்
 பாம்பாட வேம்பாடக் கடம்பு மாட
 ஏரார்ந்த செல்வங்கள் எழலையாய் ஆட
 ஏகாந்த வள்ளிகுஞ் சரியா ராடக்
 காராந்த நீர்வேலிப் பதியில் மேவும்
 கல்யாண வேலவரே ஆடர் ஊஞ்சல்.

04

மதகரிவா ரணனாட மாலும் ஆட
 மகாதேவ னாடஉமை யம்மை யாடக்
 கதியெனவே இந்திராதி தேவ ராடக்
 கலையாட அயனாட அண்டம் ஆடப்
 பதமலரே துணையெனவே பக்த ராடப்
 பரவசத்தால் நெக்குருகி விழிநீ ராடக்
 கதலிவளர் நீர்வேலிப் பதியில் மேவும்
 கல்யாண வேலவரே ஆடர் ஊஞ்சல்.

05

வனசமலர் இலக்குமியோர் வடந்தொட் டாட்ட
 வாணிகலை மகளுமெர்ரு வடந்தொட் டாட்டத்
 பனகவணிப் பார்வதியோர் வடந்தொட் டாட்டப்
 பக்தர்மன முருகியொரு வடந்தொட் டாட்டத்
 தினகரின் கோடிஒளித் திருக்கு மரா !
 தேவிவள்ளி குஞ்சரியும் மருவி ஆடக்
 கனக நிறை நீர்வேலிப் பதியில் மேவும்
 கல்யாண வேலவரே ஆடர் ஊஞ்சல்.

06

திங்கள்முகச் செவ்வாய்இ தழ்வி ரித்தே
 தீனர்க்கு அருளன்பு தன்னை ஈவோய் !
 மங்களவி யாளன்தனை அணியாய்ப் பூணும்
 மாதங்கி புத்திரனே மயிலாம் வெள்ளிப்

பங்கஜத்தில் ஆச னிப்போய் பரம குரு
 பரிதினா யிறுகோடித் தேச ரூபா !
 கங்கைகுழ நீர்வேலிப் பதியில் மேவும்
 கல்யாண வேலவரே ஆடர் ஊஞ்சல். 07

வல்லசிவன் நுதற்பிழம்பாய் பொறித்த அனல்
 வந்துசர வணமலரில் குழவி யாகி
 மெல்லியலாள் உமைவாரி யணைத்த போது
 மேலான ஸ்கந்தனென உத்தியாய் உய்ய
 வெல்விஜய வேல்தந்தாள் விமலி உமை
 வேல் கொண்டு தேவர்சிறை மீட்டாய் செல்வ !
 கல்விமளிர் நீர்வேலிப் பதியில் மேவும்
 கல்யாண வேலவரே ஆடர் ஊஞ்சல். 08

இனிதான மாங்கனியைப் பெறவு லகை
 இவர்ந்துமயில் மீதுவலம் வந்தாய் ஐயா !
 நனிதாக விநாயகனும் கனிபெ றவே
 நற்பழனி யாண்டியாய்ச் சினந்து நின்றாய்
 பனிதாங்கும் அரனவனின் பழம்நீ யானாய்
 பரமகுரு வாகிஉப தேசம் செய்தாய் !
 கனிகுழும் நீர்வேலிப் பதியில் மேவும்
 கல்யாண வேலவரே ஆடர் ஊஞ்சல். 09

வேந்தணலில் வேலெறிந்து சூர்தம்மை
 வீழ்த்திய போர்க் கோலத்தின் கோபம் ஆறச்
 பூந்தலமாம் பழனியிலே ஆண்டி யாகிப்
 பிரானுமையை வெறுத்த அச் சினமும் தீர்
 மாந்தளிரின் கரவள்ளி தரும்தி னைமா
 மாந்தியதால் வந்தகடும் விக்கல் மாறக்
 காந்தமிகு நீர்வேலிப் பதியில் மேவும்
 கல்யாண வேலவரே ஆடர் ஊஞ்சல். 10

வடம்பிடித்து ஊர்கூடித் தேரி முக்க
 வரமெல்லாம் தருபவரே ஆடர் ஊஞ்சல்
 அடம்பிடித்த அருணகிரிக் கருளை ஈந்து
 அழகுதிருப் புகழ்கொண்டோய் ஆடர் ஊஞ்சல்
 இடம் அறிந்து அவ்வைக்குக் கனி கொடுத்தே
 இன்தமிழைச் சுவைத்தவரே ஆடர் ஊஞ்சல்
 கடம்புவளர் நீர்வேலிப் பதியில் மேவும்
 கல்யாண வேலவரே ஆடர் ஊஞ்சல். 11

வாழி

தலைமைபெறும் அந்தணராம் நூலோர் வாழி !
தண்ணளிசேர் தேவர்புக மாரி வாழி !
நிலையெனவே செங்கோலின் மன்னன் வாழி !
நேரிழையார் கற்புநெறி நீடு வாழி !
குலைகுலுங்கும் பசுமைவளம் கொழித்தே வாழி !
கொஞ்ச தமிழ்ப் பண்பாடு பண்பும் வாழி !
கலைமகள் வாழ் நீர்வேலிப் பதியும் வாழி !
கல்யாண வேலவரும் வாழி ! வாழி !

எச்சரீக்கை

திருநீர்வேலித் தலம்மேவிய குமரா எச்சரீக்கை
திருமாலவன் மருகாதிரு முருகா எச்சரீக்கை
அருமாமறை நூலோர்தொழும் குகனே எச்சரீக்கை
அமராதிப் பவனேசிவ குருவே எச்சரீக்கை
பெருமான்சிவ நுதலால் வந்த கனலே எச்சரீக்கை
பெண் கார்த்திகை பாலூட்டிய மதலோய் எச்சரீக்கை
தருமாங்கனி வேண்டிப்புவி வந்தோய் எச்சரீக்கை
தருவாய் அருள் நீர்வை கந்தசுவாமி எச்சரீக்கை.

உமையன்னையும் அயில்சய்ந்திடும் வேலா எச்சரீக்கை
உயர்மாமலை குடிமேவிய பாலா எச்சரீக்கை
இமையாசுரர் சிறைமீட்டிடும் தீரா எச்சரீக்கை
இடர்நீக்கிட அசுரவதை வீரா எச்சரீக்கை
கமழ் மாமலர்க் கடம்பவணி பூண்போய் எச்சரீக்கை
கவிஞர் நெஞ்சில் கவிதை நயம் காண்போய் எச்சரீக்கை
எமைக்காத்திட என்றும்நமக் கருள்வோய் எச்சரீக்கை
எழிலாய் மயில் நடமாடியே வருவாய் எச்சரீக்கை.

படையாடிய கீரன்கவி மகிழ்வோய் எச்சரீக்கை
பதி ஆறுடைப் படையோய்குரு பரனே எச்சரீக்கை
அடியார்மிடி களைவோய் அறுமுகனே எச்சரீக்கை
அகமாமயில் தனில்ஆடிடும் நடனே எச்சரீக்கை
துடியாரிடைத் தோகைவள்ளி கணவா எச்சரீக்கை
துளிர்மாமேனித் தேவானேனா பதியே எச்சரீக்கை
கடிமாமலர்க் கடம்பந்தருத் தலத்தோய் எச்சரீக்கை
கமழ் நீர்வேலிச் கந்தா எமை வந்தாள் எச்சரீக்கை

பராக்கு

நீர்வை வளர் கந்தனே கடம்பா பராக்கு
நீழலே கதிதருவாய் நிமலா பராக்கு
சூர்அயில் வேலேந்தும் குமரா பராக்கு
கொஞ்ச தமிழ்க் கவிமாந்தும் புலவோய் பராக்கு
பார்கற்றி வலம்வந்த பழனி பராக்கு
படைவீடு ஆறுடைய பதியே பராக்கு
சீர்வளரும் நீர்வேலி உறைவோய் பராக்கு
சிவசுப்பிரமண்யனே தேவா பராக்கு.

உள்ளமெனும் கோயிலிலே உறைவோய் பராக்கு
உமைமைந்தனே வெற்றி வேலா பராக்கு
தெள்ளுதமிழ் ஓளவைக்கவி சவைத்தோய் பராக்கு
திருப்புகழைக் கொண்டமுரு கோனே பராக்கு
வள்ளி தேவயானைமகிழ் கணவா பராக்கு
வடிவேலின் கரவழகா முருகா பராக்கு
புள்ளிமயில் வாகனான புனிதா பராக்கு
புகழ்பூத்த நீர்வேலித் தலத்தோய் பராக்கு.

லாலி

- பச்சைமயில் வாகனர்க்கு லாலி - சுப- லாலி
பாலசுப்ர மணியருக்கு லாலி - சுப -லாலி
மெச்சபுகழ் நீர்வேலிக்கு லாலி - சுப -லாலி
மேலான பக்தருக்கும் லாலி - சுப -லாலி 01
- நல்லாசி தருபவர்க்கு லாலி சுப -லாலி
நல்ல நீர்வை வாசருக்கு லாலி - சுப -லாலி
கல்யாண வேலவர்க்கு லாலி - சுப -லாலி
குஞ்சரி குறவள்ளிக்கு லாலி - சுப -லாலி 02
- கண்ணுதலான் மைந்தருக்கு - லாலி சுப -லாலி
கல்யாண வேலவர்க்கு லாலி - லாலி - சுப -லாலி
நண்ணும்சுக னடியார்க்கு லாலி - சுப -லாலி
நகர் நீர்வைத் தலத்திற்கும் லாலி - சுப -லாலி 03
- மங்களம் அருள்பவர்க்கு லாலி - சுப -லாலி
மயில்வா னகுகர்க்கு லாலி - சுப -லாலி
எங்கும் இன்பம் தருபவர்க்கு லாலி - சுப -லாலி
எழில் நீர்வை அன்பர்கட்கும் லாலி - சுப -லாலி 04

மங்களம்

தொகை:- சுருட்டி

தாளம்:- ஆதி

பல்லவி

கல்யாண வேலவர்க்கு ஜெய மங்களம் - குற
வள்ளிதேவ குஞ்சரிக்கும்
சுப மங்களம்

அனுபல்லவி

நல்லாசிகள் தந்தருளும்
நடராஜன் சிவகாமிக்கும்
வல்லான கணபதிக்கும்
வைரவர்க்கும் மங்களம்

சரணம்

அரிஅயன் ருத்திரர்க்கும்
அம்பிகை வாணி லஷ்மிக்கும்
தூய தஷணா மூர்த்தி
தூய நவஹர கத்திற்கும்
நீர்வைக்கந்தன் பக்தருக்கும்
நித்ய பூஜைப் பூசுரர்க்கும்
பார்புகழ்ந்தி டும் நீர்வேலி
பதிக்கும் சுப மங்களம்.

நீர்வேலி ஸ்ரீ வள்ளிதேவசேனா சமேத ஸ்ரீ கந்தசுவாமி
கிருஷ்ணசல் முற்றும்
“சுபம்”

திருச்சிற்றம்பலம்

இயற்றியவர்.

கவிமாமணி பிரம்மஸ்ரீ மா. த. ந. வீரமணி ஐயர்
யாழ்ப்பாணம்.

நவராத்திரி பாமாலை

கணபதி வணக்கம்

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தினி ளம்பிறை போலும் மெயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின் றேனே.

திருவும் கல்வியுஞ் சீருந் தழைக்கவும்
கருணை பூக்கவும் தீமையைக் காய்க்கவும்
பருவமாய் நமதுள்ளம் பழுக்கவும்
பெருவ மாளத்துப் பிள்ளையைப் பேனுவாம்

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலரான்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது பூங்கொண்டு
துப்பார் திருமேனி தும்பிக்கையான் பாதம்
தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு.

மண்ணுலகத் தினிற் பிறவி மாசற
எண்ணிய பொருளெலா மெளிதிற் முற்றுறக்
கண்ணுத லுடையதோர் களிற்று மாமுகப்
பண்ணவன் மலரடி பணுந்து போற்றுவாம்

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலுங் கலந்துனக்கு நான்தருவேன் கோலஞ்செய்
தூங்கக் கரிமுகத்துத் தாமணியே நீயெனக்கு
சங்கத் தமழ் மூன்றுந் தா

ஸ்ரீ துர்க்கா தேவி அஷ்டகம்

பகவதி தேவி பர்வத தேவி
பலமிகு தேவி துர்க் கையளே
ஜெகமது யாவும் ஜெயஜெய வெனவே
சங்கரியுன்னைப் பாடி டுமே
ஹநஹந தகதக பசபச வெனவே
தளிர்ந்த திடுஜோதி யரன வளே
ரோகநி வாரணி சோகநி வாரணி
தாபநி வாரணி ஜெய துர்க்கா 01

தண்டினி தேவி தஷ்ணி தேவி
கட்கினி தேவி துர்க் கையளே
தந்தன தான தனதன தான
தாண்டவ நடன ஈச்வ ரியே
முண்டினி தேவி முனையொளி சூலி
முனிவர்கள் தேவி மணித் தீவி
ரோகநி வாரணி சோகநி வாரணி
தாபநி வாரணி ஜெய துர்க்கா ! 02

காளினி நீயே காமினி நீயே
கார்த்திகை நீயே துர்க் கையளே
தீலினி நீயே நீதினி நீயே
நீர்நிதி நீயே நீர் ஒளியே
மாலினி நீயே மாதனி நீயே
மாதவி நீயே மான் விழியே
ரோகநி வாரணி சோநி வாரணி
தாபநி வாரணி ஜெய துர்க்கா ! 03

நாரணி மாயே நான்முகன் தாயே
நாகினி யாயே துர்க் கையளே
ஊரணி மாயே ஊற்று தாயே
ஊத்துவ யாயே ஊர் ஒளியே
காரணி மாயே காருணி தாயே
கானக யாயே காசி னியே
ரோகநி வாரணி சோகநிவாரணி
தாபநி வாரணி ஜெய துர்க்கா ! 04

திருமக ளானாய் கலைமக ளானாய்
 மலைமக ளானாய் தூர்க் கையளே
 பெருநிதி யானாய் பேரறி வானாய்
 பெருவலி வானாய் பெண் மையளே
 நறுமல ரானாய் நல்லவ ளானாய்
 நந்தினி யானாய் நங்கை யளே
 ரோகநி வாரணி சோகநி வாரணி
 தாபநி வாரணி ஜெய தூர்க்கா: 05

வேதமும் நீயே வேதியள் நீயே
 வேகமும் நீயே தூர்க் கையளே
 நாதமும் நீயே நாற்றிசை நீயே
 நாணமும் நீயே நாய கியே
 மாதமும் நீயே மாதவம் நீயே
 மானமும் நீயே மாய வளே
 ரோகநி வாரணி சோகநி வாரணி
 தாபநி வாரணி ஜெய தூர்க்கா: 06

கோவுரை ஜோதி கோமள ஜோதி
 கோமதி ஜோதி தூர்க்கை யளே
 நாவுறை ஜோதி நாற்றிசை ஜோதி
 நாட்டிய ஜோதி நாச்சி யளே
 பூவுறை ஜோதி பூரண ஜோதி
 பூதநற் ஜோதி பூரணையே
 ரோகநி வாரணி சோகநி வாரணி
 தாபநி வாரணி ஜெய தூர்க்கா: 07

ஜெயஜெய சைல புத்திரி பரவ்ஹ்ம
 சாரினி சந்திர கண்டி னியே
 ஜெயஜெய கூஷ்மாண்டினி ஸ்கந்த
 மாதனி காத்யா யன்ய யளே
 ஜெயஜெய கால ராத்திரி கௌரி
 ஸீத்திதா றீநவ தூர்க் கையளே
 ரோகநி வாரணி சோக நிவாரணி
 தாபநி வாரணி ஜெய தூர்க்கா: 08

ஸ்ரீமகாலட்சுமி அர்ச்சனை

108 போற்றி

1. ஒம்	அன்புலெட்சுமி	போற்றி
2. ஒம்	அன்னலெட்சுமி	போற்றி
3. ஒம்	அமிர்தலெட்சுமி	போற்றி
4. ஒம்	அம்சலெட்சுமி	போற்றி
5. ஒம்	அருள்லெட்சுமி	போற்றி
6. ஒம்	அஷ்டலெட்சுமி	போற்றி
7. ஒம்	அழகுலெட்சுமி	போற்றி
8. ஒம்	ஆனந்தலெட்சுமி	போற்றி
9. ஒம்	ஆகமலெட்சுமி	போற்றி
10. ஒம்	ஆதிலெட்சுமி	போற்றி
11. ஒம்	ஆதமலெட்சுமி	போற்றி
12. ஒம்	ஆளும்லெட்சுமி	போற்றி
13. ஒம்	இஷ்டலெட்சுமி	போற்றி
14. ஒம்	இதயலெட்சுமி	போற்றி
15. ஒம்	இன்பலெட்சுமி	போற்றி
16. ஒம்	ஈகைலெட்சுமி	போற்றி
17. ஒம்	உலகலெட்சுமி	போற்றி
18. ஒம்	உத்தமலெட்சுமி	போற்றி
19. ஒம்	எளியலெட்சுமி	போற்றி
20. ஒம்	ஏகாந்தலெட்சுமி	போற்றி
21. ஒம்	ஒளிலெட்சுமி	போற்றி
22. ஒம்	ஓங்காரலெட்சுமி	போற்றி
23. ஒம்	கருணைலெட்சுமி	போற்றி
24. ஒம்	கனகலெட்சுமி	போற்றி
25. ஒம்	கஜலெட்சுமி	போற்றி
26. ஒம்	கானலெட்சுமி	போற்றி
27. ஒம்	கிரகலெட்சுமி	போற்றி
28. ஒம்	குணலெட்சுமி	போற்றி
29. ஒம்	குங்குமலெட்சுமி	போற்றி
30. ஒம்	குடும்பலெட்சுமி	போற்றி
31. ஒம்	குளிர்லெட்சுமி	போற்றி
32. ஒம்	கெம்பீரலெட்சுமி	போற்றி
33. ஒம்	கேசவலெட்சுமி	போற்றி

34. ஓம்	கோவில்லெட்குமி	போற்றி
35. ஓம்	கோவிந்தலெட்குமி	போற்றி
36. ஓம்	கோமாதாலெட்குமி	போற்றி
37. ஓம்	சர்வலெட்குமி	போற்றி
38. ஓம்	சக்திலெட்குமி	போற்றி
39. ஓம்	சக்ரலெட்குமி	போற்றி
40. ஓம்	சத்தியலெட்குமி	போற்றி
41. ஓம்	சங்குலெட்குமி	போற்றி
42. ஓம்	சந்தானலெட்குமி	போற்றி
43. ஓம்	சந்நிதிலெட்குமி	போற்றி
44. ஓம்	சாந்தலெட்குமி	போற்றி
45. ஓம்	சிங்காரலெட்குமி	போற்றி
46. ஓம்	சீலலெட்குமி	போற்றி
47. ஓம்	சீதாலெட்குமி	போற்றி
48. ஓம்	சுப்புலெட்குமி	போற்றி
49. ஓம்	சுந்தரலெட்குமி	போற்றி
50. ஓம்	சூரியலெட்குமி	போற்றி
51. ஓம்	செல்வலெட்குமி	போற்றி
52. ஓம்	செந்தாமரலெட்குமி	போற்றி
53. ஓம்	சொர்ணலெட்குமி	போற்றி
54. ஓம்	சொரூபலெட்குமி	போற்றி
55. ஓம்	சௌந்தர்யலெட்குமி	போற்றி
56. ஓம்	ஞானலெட்குமி	போற்றி
57. ஓம்	தங்கலெட்குமி	போற்றி
58. ஓம்	தனலெட்குமி	போற்றி
59. ஓம்	தான்யலெட்குமி	போற்றி
60. ஓம்	திரிபுரலெட்குமி	போற்றி
61. ஓம்	திருப்புகழ்லெட்குமி	போற்றி
62. ஓம்	திலகலெட்குமி	போற்றி
63. ஓம்	தீபலெட்குமி	போற்றி
64. ஓம்	துளசிலெட்குமி	போற்றி
65. ஓம்	துர்க்காலெட்குமி	போற்றி
66. ஓம்	துயலெட்குமி	போற்றி
67. ஓம்	தெய்வலெட்குமி	போற்றி
68. ஓம்	தேவலெட்குமி	போற்றி
69. ஓம்	தையலெட்குமி	போற்றி
70. ஓம்	பங்கயலெட்குமி	போற்றி
71. ஓம்	பாக்கியலெட்குமி	போற்றி
72. ஓம்	பாற்கல்லெட்குமி	போற்றி

73. ஓம்	புண்ணியலெட்சுமி	போற்றி
74. ஓம்	பொருள்லெட்சுமி	போற்றி
75. ஓம்	பொன்னியலெட்சுமி	போற்றி
76. ஓம்	போகலெட்சுமி	போற்றி
77. ஓம்	மங்களலெட்சுமி	போற்றி
78. ஓம்	மகாலெட்சுமி	போற்றி
79. ஓம்	மாதவலெட்சுமி	போற்றி
80. ஓம்	மாதாலெட்சுமி	போற்றி
81. ஓம்	மாங்கல்யலெட்சுமி	போற்றி
82. ஓம்	மாசிலாலெட்சுமி	போற்றி
83. ஓம்	முக்திலெட்சுமி	போற்றி
84. ஓம்	முத்துலெட்சுமி	போற்றி
85. ஓம்	மோகனலெட்சுமி	போற்றி
86. ஓம்	வரந்தரும்லெட்சுமி	போற்றி
87. ஓம்	வரலெட்சுமி	போற்றி
88. ஓம்	வாமுமலெட்சுமி	போற்றி
89. ஓம்	விளக்குலெட்சுமி	போற்றி
90. ஓம்	விஜயலெட்சுமி	போற்றி
91. ஓம்	விஷ்ணுலெட்சுமி	போற்றி
92. ஓம்	வீட்டுலெட்சுமி	போற்றி
93. ஓம்	வீரலெட்சுமி	போற்றி
94. ஓம்	வெற்றிலெட்சுமி	போற்றி
95. ஓம்	வேங்கடலெட்சுமி	போற்றி
96. ஓம்	வைரலெட்சுமி	போற்றி
97. ஓம்	வைகுண்டலெட்சுமி	போற்றி
98. ஓம்	நாராயணலெட்சுமி	போற்றி
99. ஓம்	நாகலெட்சுமி	போற்றி
100. ஓம்	நித்தியலெட்சுமி	போற்றி
101. ஓம்	நீங்காதலெட்சுமி	போற்றி
102. ஓம்	ராமலெட்சுமி	போற்றி
103. ஓம்	ராஜலெட்சுமி	போற்றி
104. ஓம்	ஐஸ்வரியலெட்சுமி	போற்றி
105. ஓம்	ஜெயலெட்சுமி	போற்றி
106. ஓம்	ஜீவலெட்சுமி	போற்றி
107. ஓம்	ஜோதிலெட்சுமி	போற்றி
108. ஓம்	ஸ்ரீலெட்சுமி	போற்றி

சரஸ்வதி

சகலகலாவல்லி மாலை

குமரகுருபரர் அருளியது -

வெண்தாமரைக்கு அன்றி நிற்பதம் தாங்களன் வெள்ளை உள்ளத்
தண்டாமரைக்குத் தகாது கொலோ சக மேழும் அளித்து
உண்டான் உறங்க ஒழித்தான் பித்தாக உண்டாக்கும் வண்ணம்
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே சகலகலாவல்லியே. 01

நாடும் பொருட்சுவை சொற்சுவை தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித் தருள்வாய் பங்க யாசனத்தில்
கூடும் பசும் பொற்கொடியே கனதனக் குன்றும் ஐம்பாற்
காடும் சுமக்கும் கரும்பே சகலகலாவல்லியே. 02

அளிக்கும்செழுந்தமிழ்த் தெள் அமுது ஆர்ந்துன் அருட் கடலில்
குளிக்கும்படிக் கென்று கூடுங் கொலோ உளம் கொண்டு தெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர் கவிமழை சிந்தக் கண்டு
களிக்கும் கலாப மயிலே சகலகலாவல்லியே. 03

தூக்கும் பனுவல் துறை தோய்ந்த கல்வியும் சொற்சுவை தோய்
வாக்கும் பெருகப் பணித் தருள்வாய் வடநூற் கடலும்
தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமுந் தொண்டர் செந்நாவில் நின்ற
காக்கும் கருணைக் கடலே சகலகலாவல்லியே. 04

பஞ்சப்பு இதந்தரும் செய்ய பொற்பாத பங்கேருகம் என்
நெஞ்சத் தடத்து அலராதது என்னே நெடுந்தாட் கமலத்து
அஞ்சத் துவசம் உயர்ந்தோன் செந்நாவும் அகமும் வெள்ளைக்
கஞ்சத் தவிசு ஒத்திருந்தாய் சகலகலாவல்லியே. 05

பண்ணும் பரதமும் கல்வியும் தீஞ்சொற் பனுவலும் யான்
எண்ணும் பொழுது எளிது எய்தநல்காய் எழுதா மறையும்

விண்ணும் புவியும் புனலும் கனலும் வெங்காலும் அன்பர்
கண்ணும் கருத்தும் நிறைந்தாய் சகலகலாவல்லியே. 06

பாட்டும்பொருளும் பொருளாற் பொருந்தும் பயனும் என்பால்
கூட்டும்படி நின் கடைக்கண் நல்காய் உளம்கொண்டு தொண்டர்
தீட்டும் கலைத்தமிழ்த் தீம்பால் அழுதந் தெளிக்கும் வண்ணம்
காட்டும் வெள் றோதிமப் பேடே சகலகலாவல்லியே. 07

சொல்விற்பனமும் அவதானமும் கல்வி சொல்ல வல்ல
நல்வித்தையும் தந்து அடிமை கொள்வாய் நளினா சனம் சேர்
செல்விக்கு அரிது என்று ஒருகாலமும் சிதையாமை நல்கும்
கல்விப் பெருஞ் செல்வப் பேறே சகலகலாவல்லியே. 08

சொற்கும் பொருட்டும் உயிராம் மெய்ஞானத்தின் தோற்றம் என்ன
நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர் யார்நிலந் தோய்புழைக்கை
நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோடு அரசன்னம் நாணநடை
கற்கும் பதாம்புயத்தாயே சகலகலாவல்லியே. 09

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக மேற்பட்ட மன்னரும் என்
பண்கண்ட எவிற்பணியச் செய்வாய் படைப்போன் முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம் பல்கோடி உண்டேனும் விளம்பில் உன்போற்
கண்கண்ட தெய்வம் உளதோ சகலகலாவல்லியே. 10

முற்றும்.

கலைவாணி துதி

வெள்ளைத் தாமரைப் பூவிலிருப்பாள்
வீணை செய்யும் ஓலியிலிருப்பாள்
கொள்ளை யின்பம் குலவுகவிதை
கூறுபாவலர் உள்ளத் திருப்பாள்
உள்ளதாம் பொருள் தேடியுணர்ந்தே
ஓதும் வேதத்திலுள் நின்றொளிர்வாள்
கள்ளமற்ற முனிவர்கள் கூறும்
கருணை வாசகத் துட்பொருளாவாள்

மாதர் தீங்குரற் பாட்டிலிருப்பாள்
மக்கள் போசும் மழலையிலுள்ளாள்
கீதம் பாடும் குயிலின்குரலை
கிளியின் நாவை இருப்பிடங்கொண்டாள்
கோதகன்ற தொழிலுடைத் தாகி
குலவ சித்திரம் கோபுரம் கோயில்
ஈதனைத்தின் எழிலுடையுற்றாள்
இன்பமே வடிவாகிடப் பெற்றாள்

அம்மா தாயே கலைவாணி - நீ என்
நாவைக் காப்பாயே
இம்மா நிலத்தின் உதவியெல்லாம்
இருக்குதுன் நாவின் அசைவினிலே
சும்மா இருக்கத் தெரியாது
சுகத்தைச் சொன்னால் விளங்காது
தம்மாலென்றே தகிமாறும் இந்தத்
தரணியை ஆண்டிட வேண்டுமடி

உ
கணபதி துணை

யாழ்ப்பாணத்துச் சுன்னாகம்
அ. வரதபண்டிதரவர்கள்
இயற்றிய

பிள்ளையார் கதை

காப்பு

கரும்பு மிளநீருங் காரெள்ளுந் தேனும்
விரும்பு மவல்பலவும் மேன்மே - லருந்திக்
குணமுடைய னாய்வந்து குற்றங்க டர்க்குங்
கணபதியே யிக்கதைக்குக் காப்பு

திருவிளங்கு மான்மருகா சேவதனி லேறி
வருமான்றா னீன்றருளு மைந்தா - முருகனுக்கு
முன்பிறந்த யானை முகவா வுனைத்தொழுவேன்
என்கதைக்கு நீயென்றுங் காப்பு.

விநாயகர் துதி

திருவாக்குஞ் செய்கருமங் கைகூடுஞ் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கு - முருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரு மானைமுகத் தானைக்
காதலாற் கூப்புவர்தங் கை.

‘ஒற்றை மருப்பு மோரிரண்டு கைத்தலமும்
வெற்றி புனைந்த விழிமூன்றும் - பெற்றதொரு
தண்டைக்கால் வாரணத்தைத் தன்மனத்தி லெப்பொழுதும்
கொண்டக்கால் வாராது கூற்று.

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலுங் கலந்துனக்கு நான்தருவேன் - கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தாமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ்மூன்றுந் தா.

சப்பாணி

எள்ளுப் பொரிதே னவலப்ப மிக்கும் மிளநீரும்
வள்ளிக் கிழங்கும் மாம்பழமும் வாழைப்பழமும் பலாப்பழமும்
வெள்ளைப் பாலும் மோதகமும் விரும்பிப் படைத்தேன் சந்நிதியில்
கொள்ளைக் கருணைக் கணபதியே கொட்டியருள்க சப்பாணி

சண்டப் பெருச்சா ளியேறிச் சடைகொண் டுவையத்துலாவி
அண்டத் தமரர் துதிக்க வடியார்க் கருளும் பிரானே
எண்டிக்கு மன்பர்கள் பார்க்க இணையற்ற பேரொளி வீசக்
குண்டைக் கணபதிதம்பி கொடுங்கையாற் சப்பாணி கொட்டே.

சரஸ்வதி துதி

புத்தகத் துள்ளுறை மாதே
பூவி லமர்ந்திடு வாழ்வே
வித்தகப் பெண்பிள்ளை நங்காய்
வேதப் பொருளுக் கிறைவி
முத்தின்குடையுடை யாளே
முவுல குந்தொழு தேத்துஞ்
செப்புக் கவித்த முலையாய்
செவ்வரி யோடிய கண்ணாய்
தக்கோலந் தின்னும் வாயாய்
சரஸ்வதி யெனுந் திருவே
எக்கால முமுன்னைத் தொழுவே
னியலிசை நாடக மென்னும்
முத்தமிழ்க் கல்விக ளெல்லா
முழுது மெனக்கருள் செய்தென்
சித்தந் தன்னில்நீ யிருந்து
திருவருள் செய்திடு வாயே.

அதிகாரம்

பொன்னிறங் கடுக்கும் புனற்செறி குடுமித்
தென்மலை யிருந்த சீர்சால் முனிவன்
கந்த மும்மதக் கரிமுகன் கதைதனைச்
செந்தமிழ் வகையால் தெளிவுறச் செப்பினன்
அன்னதிற் பிறவில் அரிபறத் திரட்டி
தொன்னெறி விளங்கச் சொல்லுவன் கதையே.

கதை

மந்திர கிரியில் வடபா லாங்கோர்
இந்துதவழ் சோலை யிராசமா நகரியில்
அந்தண னொருவனனு மாயிழை யொருத்தியுஞ்
சுந்தரப் புதல்வரைப் பெறுதல் வேண்டிக்
கடவுளா லயமும் கடிமலர்ப் பொய்கையுந்
தடநிழற் பள்ளியுந் தாம்பல சமைத்துப்
புதல்வரைத் தருகெனப் பொருப்பர சீன்ற
மதர்விழி பாகனை வழிபடு நாளின்
மற்றவர் புரிய மாதவங் கண்டு
சிற்றிடை யுமையாள் சிவனடி வணங்கிப்
பரனே சிவனே பல்லுயிர்க் குயிரே
அரனே மறையவர்க் கருள்புரிந் தருளென
அந்தவந் தணனுக் கிந்தநற் பிறப்பின்
மைந்தரில் லையென்று மறுத்தர னுரைப்ப
எப்பரி சாயினும் எம்பொருட் டொருசுதன்
தப்பிலா மறையோன் தனக்கருள் செய்கென
எமையா ளுடைய யுமையான் மொழிய
இமையா முக்க ணிறைவண் வெகுண்டு
பெண்சொற் கேட்டல் பேதமை யென்று
பண்சொற் பயிலும் பாவையை நோக்கிப்
பேதாய் நீபோய்ப் பிறவென மொழிய
மாதுமை யவளும் மனந்தளர் வற்றுப்
பொன்றிடு மானிடப் புன்பிறப் பெய்துதல்
நன்றல வென்றே நடுக்கமுந் றுரைப்பக்
கறைமிடற் றண்ணல் கருணை கூர்ந்து
பிறைநுத லவற்குநீ பிள்ளை யாகச்
சென்றவண் வளர்ந்து சிலபகற் கழிந்தால்
மன்றல்செய் தருள்வோம் வருந்தலை யென்று
விடைகொடுத்தருள விலங்கன்மா மகளும்
பெடைமயிற் சாயற் பெண்மக வாகித்
தார்மலி மார்பன் சதுர்மறைக் கிழவன்
சீர்மலி மனைவி திருவயிற் றுதித்துப்
பாவையுஞ் சிற்றிலும் பந்தொடு கழங்கும்
யாவையும் பயின்ற வியல்பின ளாகி
ஐயாண் டடைந்தபி னன்னையு மத்தனும்
மையார் கருங்குழல் வாணுத றன்னை

மானுட மறையோர்க்கு வதுவை செய்திடக்
 கானமர் குழலியைக் கருதிக் கேட்பப்
 பிறப்பிறப் பில்லாப் பெரியோர்க் கன்றி
 அறத்தகு வதுவைக் கமையேன் யானென
 மற்றவன் தன்னையுன் மணமக னாகப்
 பெற்றிட வரிதெனப் பெயர்ந்தவர் பேச
 அருந்தவ முயற்சியா யணுகுவே னியானெனக்
 கருந்தட நெடுங்கட் கவுரியங் குரைப்ப
 மருமலி கமல மலர்த்தடத் தருகிற்
 றருமலி நிழற்றவச் சாலைய தமைத்துப்
 பணியணி பற்பல பாங்கியர் சூழ
 அணிமலர்க் குழலுமை யருந்தவம் புரிதலும்
 அரிவைத னருந்தவ மறிவோம் யாமென
 இருவரு மறியா விமையவர் பெருமான்
 மானிட மேந்தும் வண்ணம் தொழிந்து
 மானிட யோக மறையவ னாகிக்
 குடை யொடு தண்டு நற் குண்டிகை கொண்டு
 மடமையி றவம்புரி வாவிக்கரையிற்
 கண்ணுதல் வந்து கருணை காட்டித்
 தண்ணறுங் கூந்தற் றையலை நோக்கி
 மின்பெறு நுண்ணிடை மெல்லிய லாய்நீ
 என்பெறத் தவமிங் கியற்றுவ தென்றலும்
 கொன்றைவார் சடையனைக் கூடவென் றுரைத்தலும்
 நன்றெனச் சிரித்து நான்மறை யோனும்
 மாட்டினி லேறி மான்மழுத் தரித்துக்
 காட்டினிற் சுடலையிற் கணத்துட னாடிப்
 பாம்பு மெலும்பும் ப. றலை மாலையுஞ்
 சாம்பரு மணிந்து தலையோ டேந்திப்
 பிச்சைகொண் டுமலும் பித்தன் றுன்னை
 நச்சிநீர் செய்தவ நகைதரு நுமக்கெனப்
 பூங்கொடி யருந்தவம் பூசரன் குலைதலும்
 ஆங்கவ ணாணமுற் றணிமனை புகுதச்
 சேடியர் வந்து செழுமலர்க் குழலியை
 வாடுத லொழிகென மனமிகத் தேற்றிச்
 சிந்தூர வானுதற் சேடியர் சிலர்போய்த்
 தந்தைதா யிருவர் தாளினை வணங்கி
 வாவிக்கரையில் வந்தொரு மறையோன்
 பாவைதன் செங்கையைப் பற்றின னென்றலும்

தோடலர் கமலத் தொடைமறை முனியை
 ஆடக மாடத தணிமனை கொணர்கென
 மாடக யாழ்முரல் மங்கைய ரோடி
 நீடிய புகழாய் நீயெழுந் தருளென
 மைமலக் குழலி வந்தெனை யழைக்கில்
 அம்மனை புகுவனென் றந்தண னுரைத்தலும்
 பொற்றொடி நீபோய்ப் பொய்கையி னின்ற
 நற்றவ முனியை நடாத்திக் கொணர்கென
 சிவனை யிகழ்ந்த சிற்றறி வுடையோன்
 அவனையான் சென்றிங் கழைத்திடே னென்று
 சிற்றிடை மடந்தையுஞ் சீறின ளாகி
 மற்றைய மாதர் மதிமுக னோக்கி
 நெற்றியிற் கண்ணுடை நிமலனுக் கல்லதென்
 பொற்பமர்க் கொங்கை பொருந்துதற் கரிதால்
 மாண்ட வேட மறையவன் றனக்கு
 யான்வெளிப் படுவ தில்லையென் றிசைப்ப
 மலையிடை வந்த மாமுனி தன்னை
 இணையடி தொழுத லிளையோர்க் கியல்பெனத்
 தந்தையுந் தாயும் தகைபெற மொழியச்
 சிந்தை குளிர்ந்து சீறுத லொழிந்து
 தாய்சொன் மறுத்தல் பாவமென் றஞ்சி
 ஆயிழை தானு மவனெதிர் சென்று
 சுற்றிவந் தவனடி சுந்தரி வணங்கி
 மற்றவன் றன்னை மனையிற் கொணர்ந்து
 ஆதியம் பகவற் கன்ப னாகும்
 வேதியன் பழைய விருத்தனென் றெண்ணி
 ஆசன நல்கி யருக்கிய முதலாய்
 பாதபூ சனைகள் பண்ணிய பின்னர்ப்
 போனகம் படைத்துப் பொரிக்கறி பருப்புநெய்
 ஆன்பால் மாங்களி யழகிய பலாச்சுழை
 தேன்கத லிப்பழஞ் சீர்பெறப் படைத்து
 அந்தணன் றன்னை அமுதுசெய் வித்துப்
 சந்தனங் குங்குமம் சாந்திவை கொடுத்துத்
 தற்கோ லத்தோடு சாதிக் காயும்
 கர்ப்பூரத்தோடு கவின் பெறக் கொண்டு
 வெள்ளிலை யடைக்காய் விளங்கிய பொன்னின்
 ஒள்ளிய தட்டி லுகந்துமுன் வைத்துச்

கிவனெனப் பாவனை செய்து நினைந்து
 தவமறை முனிதனைத் தாளிணை வணங்கத்
 தேனமர் குழலி திருமுக நோக்கி
 மோனமா முனிபுன் முறுவல் காட்டிக்
 கற்றைச் சடையுங் கரமொரு நான்கும்
 நெற்றியி னயனமு நீல கண்டமும்
 மாணு மழுவு மலர்க்கரத் திலங்கக்
 கூன்மதி நிலவுங் கொழித்திட முடிமேல்
 வரந்தரு முதல்வன் மடமயில் காணக்
 கரந்ததன் னுருவங் காட்டிமு னிப்ப
 மரகத மேனி மலைமக டானும்
 விரைவொடங் கவனடி வீழ்ந்திறைஞ் சினனே
 அரிய யனிந்திர னமரர் விஞ்சையர்
 கருடர் கின்னரர் காய வாசியர்
 ஏதமில் முனிவ ரவுணரி ராக்கதர்
 பூத ரியக்காகிம் புருட ரலகை
 சித்தர்தா ரகைகந் தருவர்கள் முதலாய்க்
 கணிக்கரும் பதினெண் கணத்திலுள் ளவரும்
 மணிக்கருங் களத்தனை வந்தடைந் ததற்பின்
 மன்றலங் குழலிக்கு வதுவைநாட் குறித்துத்
 தென்றல்வந் திலங்கு முன்றி லகத்துப்
 பொன்றிகழ் பவளப் பொற்கா ணாட்டி
 மாணிக் கத்தால் வளைபல பரப்பி
 ஆணிப்பொற் றகட்டா லழகுற வேய்ந்து
 நித்தில மாலை நிரைநிரை தூக்கிப்
 பத்திக டோறும் பலமணி பதித்துத்
 தோரண நாட்டித் துகில்விதா னித்துப்
 பூரணப் பொற்குடம் பொலிவுற வைத்துத்
 திக்குத் தோறும் திருவிளக் கேற்றிப்
 பக்திப் படர்முளைப் பாலிகை பரப்பிக்
 கன்னலுங் கமுகுங் கதலியு நாட்டிப்
 பன்மலர் நாற்றிப் பந்தர்சோ டித்து
 நலமிகு கைவலோர் நஞ்சணி மிடற்றனைக்
 குலவிய திருமணிக் கோலம் புனைந்தார்
 வருசுரர் மகளிர் மலைமக டன்னைத்
 திருமணக் கோலஞ் செய்தன ராங்கே
 எம்பி ரானையு மிளக்கொடி தன்னையு
 உம்ப ரெல்லா மொருங்குடன் கூடிக்
 கடலென விளங்குங் காவணந் தன்னிற்
 சுடர்விடு பவளச் சுந்தரப் பலகையின்

மறைபுகழ்ந் தேத்த மகிழ்ந்துட னிருத்திப்
 பறையொலி யோடு பணிவளை யார்ப்ப
 வதுவைக் கேற்ற மறைவிதி நெறியே
 சதுர்முக னோமச் சடங்குக ளியற்றத்
 தறுகலற் றொளிபொற் றாலி பூட்டிச்
 சிறுமதி நுதலியைச் சிவன்கைப் பிடித்தபின்
 அரிவலஞ் சூழ யெரிவலம் வந்து
 பரிவுடன் பரிமளப் பாயலில் வைகிப்
 போதணி கருங்குழற் பூவைதன் னுடனே
 ஓதநீர் வேலைசூ முஞ்சயம்பதி புக
 ஏரார் வழியி னெண்டிசை தன்னைப்
 பாரா தேவா பனிமொழி நீயென
 வருங்கருங் குழலாண் மற்றுமுண் டோவெனத்
 திருத்திழை மடந்தை திரும்பினள் பார்க்கக்
 களிறும் பிடியும் கலந்து விளையாடல்கண்
 டொளிர்மணி பூணா ன்ரவோ னிடனே
 இவ்வகை யாய்விளை யாடுவோ மிங்கென
 அவ்வகை யரனு மதற்குடன் பட்டு
 மதகரி யுரித்தோன் மதகரி யாக
 மதர்விழி யுமைபிடி வடிவம தாகிக்
 கூடிய கலவியிற் குவலயம விளங்க
 நீடிய வானோர் நெறியுடன் வாழ
 அந்தணர் சிறக்க வானினம் பெருகச்
 செந்தழல் வேள்விவே தாகமஞ் சிறக்க
 அறம்பல பெருக மலம்பல சுருங்கத்
 திறம்பல வரசர் செகதலம் விளங்க
 வெங்கரி முகமும் வியன்புழைக் கையோ
 டைங்கர தலமு மலர்ப்பத மிரண்டும்
 பவளத் தொளிசேர் பைத்துவர் வாயுந்
 தவளக் கிம்புரித் தடமருப் பிரண்டுங்
 கோடிசூ ரியர்போற் குலவிடு மேனியும்
 பேழைபோ லகன்ற பெருங்குட வயிறும்
 நெற்றியி னயனமு முப்புரி நூலுங்
 கற்றைச் சடையுங் கனகநீண் முடியுந்
 தங்கிய முறம்போற் றழைமடிச் செவியுமாய்
 ஐங்கரத் தண்ணல் வந்தவ தரித்தலும்
 பொங்கர வணிந்த புண்ணிய மூர்த்தியும்
 மங்கை மனமிக மகிழ்ந்துட னோக்கி

விண்ணு ளோர்களும் விரிந்தநான் முகனும்
 மண்ணு ளோர்களும் வந்துனை வணங்க
 ஆங்கவர் தங்கட் கருள்சுரந் தருளித்
 தீங்கது தீர்த்துச் செந்நெறி யளித்துப்
 பாரண மாகப் பலகனி யருந்தி
 ஏரணி யாலின்கீ ழினிதிரு வென்று
 புதலந் தன்னிற் புதல்வனை யிருத்திக்
 காதல்கூர் மடநடைக் கன்னியந் தானும்
 மைவளர் சோலை மாநகர் புகுந்து
 தெய்வ நாயகன் சிறந்தினி திருந்தபின்
 வானவ ராலும் மானிட ராலும்
 கானவர் கொடிய கடுவிலங் காலும்
 கருவி களாலுங் கால னாலும்
 ஒருவகை யாலு முயிரழி யாமல்
 திரம்பெற மாதவஞ் செய்துமுன் னாளில்
 வரம்பெறு கின்ற வலிமையி னாலே
 ஐமுகச் சீயமொத் தடற்படை சூழக்
 கைமுகம் படைத்த கயமுகத் தவுணன்
 பொன்னுல கழித்துப் புலவரை வருத்தி
 இந்நிலத் தவரை யிடுக்கண் படுத்திக்
 கொடுத்தொழில் புரியுங் கொடுமைகண் டேங்கி
 அடுத்தொழிற் குலிசத் தண்ணலு மமரருங்
 கறைபடு கண்டக் கவுளைப் போற்றி
 முறையிட்டுக் கேட்டு முப்புர மெரித்தோன்
 அஞ்சலீ ரென்றவர்க் கபயங் கொடுத்தே
 அஞ்சகைக் கரிமுகத் தண்ணலை நோக்கி
 ஆனை மாமுகத் தவுணனோ டவன்றன்
 சேனைகள் முழுவதுஞ் சிந்திடப் பொருது
 குன்றுபோல் வளர்ந்த குறப்படை கூட்டி
 வென்றுவா வென்று விடைகொடுத் தருள
 ஆங்கவன் றன்னோ டமர்பல வுடற்றிப்
 பாங்குறு மவன்படை பற்றறக் கொன்றபின்
 தேர்மிசை யேறிச் சினங்கொடு செருவிற்
 கார்முகம் வளைத்த கபமுகா சுரன்மேல்
 ஒற்றைவெண் மருப்பை யொடித்தவ விரத்திற்
 குற்றிட வெறித்தான் குருதிசோர்ந் திடவே
 சோர்ந்தவன் வீழ்ந்து துண்ணென வெழுந்து
 வாய்த்த முடிகமாம் வந்தவன் பொரவே

வந்தழை டிகத்தை வாகன மாக்கி
 எந்தை விநாயக னேறின னிப்பால்
 எறிந்தவெண் மருப்பங் கிமைநொடி யளவிற்
 செறிந்தது மற்றவன் றிருக்கரத் தினிலே
 வெல்லவைக் கதிர்வேல் விழிபடைத் தருளும்
 வல்லவை தலைத்தன் மனையென மணந்தே
 ஓகையோ டெழுந்தாங் குயர்புடை சூழ
 வாகையும் புனைந்து வரும்வழி தன்னிற்
 கருச்சங் கோட்டிக் கயல்மு கேறுந்
 திருச்செங் காட்டிற் சிவனையர்ச் சித்துக்
 கணபதீச் சரமெனுங் காரண நாமம்
 பணபதி புகழ்தரு பதிக்குண் டாக்சிச்
 சங்கரன் பார்ப்பதி தனிமன மகிழ
 இங்குவந் தன்புட னெய்திய பின்னர்க்
 கணங்களுக் கரசாய்க் கதிர்முடி சூட்டி
 இணங்கிய பெருமைபெற் றிருந்திட வாங்கே
 தேவர்கள் முனிவர் சித்தர்கந் தருவர்
 யாவரும் வந்திவ னேவல்செய் திடுநாள்
 அதிகமா யுரைக்கு மாவணித் திங்களின்
 மதிவளர் பக்கம் வந்திடு சதுர்த்தியில்
 விநாயகர்க் குரிய விரதமென் றெண்ணி
 மனாதிகள் களித்து மரபொடு நோற்றார்
 இப்படி நோற்றிட் டெண்ணிய பெறுநாள்
 ஒப்பரும் விரதத் துறுமொரு சதுர்த்தியில்
 நோற்றுநற் பூசை நுடங்கா தாற்றிப்
 போற்றிசெய் திட்டார் புலவரைங் கரனை
 மருமலர் தூவும் வானவர் முன்னே
 நிருமலன் குமர னிருந்தம் புரிந்தான்
 அனைவரும் கைதொழு தடியினை போற்ற
 வனைகழற் சந்திரன் மனச்செருக் கதனால்
 பேழைபோல் வயிறும் பெருத்தகாத் திரமுந்
 தாழ்துளைக் கையுந் தழைமுறச் செவியும்
 கண்டன னகைத்தான் கரிமுகக் கடவுளுங்
 கொண்டனன் சீற்றங் குபேரனை நோக்கி
 என்னைக் கண்டிங் கிகழ்ந்தனை சிரித்தாய்
 உன்னைக் கண்டவ ருரைக்குமித் தினத்திற்
 பழியொடு பாவமும் பலபல விதனமும்
 அழிவுமெய் துவரென் றசனிபோற் சபித்தான்

விண்ணவ ரெல்லா மிகமனம் வெருவிக்
 கண்ணருள் கூருங் கடவுளிற் தினத்திற்
 கோரவெஞ் சினமிகக் கொண்டன னந்நாண்
 மார்கழித் திங்கள் மதிவளர் பக்கஞ்
 சதயந் தொட்ட சட்டினல் விரதமென்
 றிதயந் தெண்ணி யாவரு நோற்றார்
 இப்புவி மாந்த ரியம்பிய விரதம்
 வைப்புட னோற்ற வகையினிச் சொல்வாம்
 குருமணி முடிபுனை குருகுலத் துதித்த
 தருமனு மிளைய தம்பியர் நால்வருந்
 தேவகி மைந்தன் றிருமுக நோக்கி
 எண்ணிய விரத மிடையூ றின்றிப்
 பண்ணிய பொழுதே பலிப்புண் டாகவுஞ்
 செருவினி லெதிர்த்த செறுநரை வென்று
 மருமலப் புயத்தில் வாகை சூடவும்
 எந்தத் தெய்வ மெவ்விர தத்தை
 வந்தனை செய்யில் வருநமக் குரையெனப்
 பாட்டாளி துதையும் பசந்துளாய் மார்பனுங்
 கேட்டருள் வீரெனக் கிளர்த்துத லுற்றான்
 அங்குநீ றணியு மரன்முத லளித்தோன்
 விக்கினாந் தீர்க்கும் விநாயக மூர்த்தி
 ஓடவைத் திடும்பொன் னொத்தொளி விளங்குங்
 கோடிசூ ரியர்போற் குலவிய மேனியன்
 கடகரி முகத்தோன் காத்திரம் பெருத்தோன்
 தடவரை போலுஞ் சதூர்ப்புய முடையோன்
 சர்வர் பரணமுந் தரிக்கப் பட்டவன்
 உறுமதிக் குழவிலோ லொருமருப் புடையோன்
 ஒருகையிற் றந்தமு மொருகையிற் பாசமும்
 ஒருகையின் மோதக மொருகையிற் செபஞ்செய்
 உத்தம மாலையோ னுறுநினை வின்படி
 சித்திசெய் வதனாற் சித்தி விநாயகன்
 என்றிமை யவரும் யாவரும் துதிப்ப
 நன்றித ருந்திரு நாமம் படைத்தோன்
 புரவலர்க் காணப் புறப்படும் போதுஞ்
 செருவினில் யுத்தஞ் செய்திடும் போதும்
 வித்தியா ரம்பம் விரும்பிடும் போதும்

உத்தியோ கங்க ளுருற்றிடும் போதும்
 ஆங்கவன் றன்னை யருச்சனை புரிந்தால்
 தீங்குறா தெல்லாஞ் செயமுண் டாகும்
 காதல் மைந்துடைக் கணபதிக் குரிய
 விரிதமொன் றுள்ளதை விரும்பினோற் றவர்க்கு
 சந்ததி தழைத்திடுஞ் சம்பத் துண்டாம்
 புந்தியி னினைத்த பொருள் கைகூடும்
 மேலவர் தமையும் வென்றிட லாமெனத்
 தேவகி மைந்தன் செப்பிடக் கேட்டு
 நுவலரும் விரத நோற்றிடு மியல்பும்
 புகர்முகக் கடவுளைப் பூசைசெய் விதமும்
 விரித்தெமக் குரைத்திட வேண்டுமவன் றிரப்ப
 வரைக்குடை கவித்தோன் வகுத்துரை செய்வான்
 தேருநீ ராவணித் திங்களின் மதிவளர்
 பூருவ பக்க புணர்ந்திடு சதுர்த்தியின்
 முந்தும் புலரியின் முறைநீர் படிந்து
 சந்தி வந்தனந் தவறா தியற்றி
 அத்தின மதனி லைங்கரக் கடவுளைப்
 பத்தியோ டர்ச்சனை பண்ணுதல் வேண்டும்
 வெள்ளியாற் பொன்னால் விளங்குமங் கவன்றன்
 ஒள்ளிய வருட்டிரு வருவுண் டாக்கிப்
 பூசனை புரியப் புகன்றனர் பெரியோர்
 ஆசிலர் மண்ணா லமைத்தலுந் தகுமால்
 பூசைசெய் திடுமிடம் புனிதம தாக்கி
 வாசமென் மலரின் மஞ்சரி தூக்கிக்
 கோடிகங் கோசிகங் கொடிவிதா னித்து
 நீடிய நூல்வளை நிறைகுடத் திருத்தி
 விந்தைசேர் சித்தி விநாயக னுருவைச்
 சிந்தையி னினைந்து தியானம் பண்ணி
 ஆவா கனமுத லர்க்கிய பாத்தியம்
 வாகா ராச மனம்வரை கொடுத்து
 ஐந்தமிர் தத்தா லபிடே கித்துக்
 கந்தஞ் சாத்திக் கணேசமந் திரத்தால்
 ஈசுர புத்திர னென்னுமந் திரத்தான்
 மாசக விரண்டு வத்திரஞ் சாத்திப்
 பொருதுமை கதனாப் புகலுமந் திரத்தார்

றிருந்தும் பளிதத் தீபங் கொடுத்துப்
 பச்சறு குடனிரு பத்தொரு விதமாப்
 பத்திர புட்பம் பலபல கொணர்ந்தே
 உமாசுதன் கணாதிப னுயர்கரி முகத்தோன்
 குமார குரவன் பாசாங் குசகரன்
 ஏக தந்த லீசுர புத்திரன்
 ஆகு வாகன ளருடரு விநாயகன்
 சர்வகா ரியமுந் தந்தருள் புரிவேன்
 ஏரம்ப மூர்த்தி யென்னுநா மங்களால்
 ஆரம்பத் துடன் அர்ச்சனை பண்ணி
 மோதக ம்ப்ப முதற்பணி காரந்
 தீதகன் மாங்கனி தீங்கத லிப்பழம்
 வருக்கை கபித்த மாதுளங் கனியோடு
 தரித்திடு நெட்டிலைத் தாழைமுப் புடைக்காய்
 பருப்புநெய் பொரிக்கறி பாறயிர் போகனம்
 விருப்புள சுவைப்பொருள் மிகவுமுன் வைத்து
 உருத்திரப் பிரியவென் றுரைக்குமந் திரத்தால்
 நிருத்தன் மகற்கு நிவேதனங் கொடுத்து
 நற்றவர் புகன்றநா ணான்குப் சாரமும்
 மற்றவன் றிருவுள மகிழ்ந்திடச் செய்து
 எண்ணுந் தகுதி யிருபிறப் பாளர்க்
 குண்ணறு சுவைசே ரோதன நல்கிச்
 நந்தன முத்துத் தானந் தக்கிணை
 அந்நணர்க் கீந்திட் டருச்சகன் றனக்குத்
 திருத்தகும் விநாயகத் திருவுரு வத்தைத்
 தரித்தவத் திரத்துடன் றானமாக் கொடுத்து
 நைமித் திகமென நவிறரு மரபால்
 இம்முறை பூசனை யாவர்செய் தாலும்
 எண்ணிய கருமம் யாவையு முடிப்பர்
 திண்ணிய செருவிற் செயமிகப் பெறுவர்
 அரனின் றன்னைமுன் னர்ச்சனை பண்ணிப்
 புரமொரு மூன்றும் பொடிபட வெரித்தான்
 உருத்திர னிவனை யுபாசனை பண்ணி
 விருத்திரா சுரனை வென்றுகொன் றிட்டான்
 அகலிகை மிவன்றா ளர்ச்சனை பண்ணிப்
 பகர்தருங் கணவனைப் பணிவுட னடைந்தாள்
 தண்ணார் மதிமுகத் தாடம யந்தி
 அன்னா ளிவனை யர்ச்சனை பண்ணி
 நண்ணார் பரவு நளையை டைந்தாள்
 ஐங்கரக் கடவுளை யர்ச்சனை பண்ணி

வெங்கத நிருதரை வேறறக் களைந்து
 தசரதன் மைந்தன் சீதையை யடைந்நதான்
 பகிரத னென்னும் பார்த்திவ னிவனை
 மகிதலந் தன்னின் மலர்கொ டர்ச்சித்து
 வரநதி தன்னை வையகத் தழைத்தான்
 அட்டதே வதைகளு மர்ச்சித் திவனை
 அட்டபோ கத்துட னமிர்தமும் பெற்றார்
 உருக்மணி யென்னு மொண்டொடி தன்னைச்
 செருக்கொடு வவ்விச் சிகுபா லன்றான்
 கொண்டுபோ மளவிற குஞ்சர முகவனை
 வண்டுபாண் மிழற்றா மலர்கொடர்ச் சித்துத்
 தாரியின் றறித்தவள் றன்னைப்புறங் கண்டு
 யாமுமங் கவனை யின்புற பெற்றோம்
 புகர்முகக் கடவுளைப் பூசனை புரிந்து
 மிகமிக மனத்தில் விளைந்தன பெற்றார்
 இப்புவி தன்னி லெண்ணுதற் கரிதால்
 அப்படி நீவிரு மவனையர்ச் சித்தால்
 எப்பொருள் விரும்பினீ ரப்பொருள் பெறுவீர்
 என்றுகன் றெறிந்தோ னெடுத்திவை யுரைப்ப
 அன்றுமுற் றருமனு மனுசரு மிவனைப்
 பூசனை புரிந்து கட் புலனிலான் மைந்தரை
 நாசனம் பண்ணீ நராதிப ராகிச்
 சிந்தையி னினைந்ததை செகத்தினிற் செயங்கொண்
 டந்தமில் செல்வத் தரசியல் பெற்றார்
 சங்கிது நிற்க விவ்விர தத்தியல்
 ஓங்கிய காதைமற் றொன்றுரை செய்வாய்
 கஞ்சநான் முகன்றருங் காசிபன் புணர்ந்த
 வஞ்சக மனத்தான் மாயைதன் வயிற்றிற்
 சூரனென் றொருவனுந் துணைவருந் தோன்றி
 ஆர்கலி சூழ்புவி யனைத்தையு மழித்தே
 சீருடைச் சுவர்க்கத் திரவளங் கெடுத்தும்
 புரந்தரன் முதலிய புலவரை வருத்தியும்
 நிரந்தரந் தீய நெறிநடத் துதலால்
 ஆயிரங் கண்ணனு மமரரும் முனிவரும்
 நீயிரங் கெமக்கென நெடுங்கரங் கூப்பி
 இரசத கிரியுறை யிறைவனை வணங்கி
 வரமிகுஞ் சூரன் வலிமைக ளுரைக்கச்
 சுடர்விடு மணிமுடிச் சூரனை வெல்லக்
 கதிர்விடு வடிவேல் கரதலத் தேந்தும்

புதல்வனைத் தருவோம் போமி னீரென
 அமரர் கோணுக் கரன்விடை கொடுத்துச்
 சமர வேல்விழித் தையலும் தானுங்
 கூடிய கலவியிற் கூடா தூடலும்
 ஓடிய வானோ ரொருங்குடன் கூடிப்
 பாவகன் றன்னைப் பரிவுட னழைத்துச்
 சூரன் செய்யுந் துயர மெல்லாம்
 ஊரர வணிந்தோற் குரையென வுரைப்பக்
 காமனை யெரித்த கடவுளென் றஞ்சிப்
 பாவகன் பயமுறப் பயமுனக் கேதவன்
 உற்றிடுங் கரதலத் துன்னையே தரித்தான்
 நெற்றியி னயனமு நீயே யாதலிற்
 குற்ற மடாது கூறுநீ சென்றென
 வானவர் மொழிய மற்றவன் றானுந்
 தானுமச் சபையிற் றரியா தேகி
 எமையா ஞ்டைய வுமையா ஞ்டனே
 அமையா விற்பத் தமர்ந்தினி திருந்த
 பள்ளி மண்டபம் பாலகன் குறுகலும்
 ஒள்ளிய மடந்தை ஒதுங்கி நாணுதலுந்
 தெள்ளிதிற் பரமனுந் தேயுவைக் கண்டே
 ஆறுமுகப் பிள்ளையை யவன்கையி லீதலும்
 வறியவன் பெற்ற வான்பொருள் போலச்
 சோதி நீண்முடிச் சுடரோன் கொணர்ந்து
 வாத ராசன் மலர்கையிற் கொடுப்ப
 நீதி யோடு நின்றுகை யேந்திப்
 போதநீள் வாயுவும் பொறுக்கவொண் ணாமற்
 றரும்புனற் கங்கை தன்கையிற் கொடுப்பத்
 தரும்புனற் கங்கையுந் தாங்கவொண் ணாமற்
 பொருந்திரைச் சரவணப் பொய்கையில் வைப்பத்
 தண்ணார் வதனத் தாமரை யாறுங்
 கண்ணா றிரண்டுங் கரமீ ராறுந்
 தூணெனத் திரண்ட தோளீ ராறும்
 மாணயி லாதி வான்படை யுங்கொண்
 டறுமுகக் கடவுளங் கவதரித் திடலும்
 மறுகிய வும்பர் மகிழ்வுடன் கூடி
 அறுமீன் களைப்பா லளித்திரென் றனுப்ப
 ஆங்கவர் முலையுண் டறுமுகன் றானும்
 ஓங்கிய வளர்ச்சி யுற்றிடு நாளில்
 விமலனு முமையும் விடையுகைத் தாறு
 தலைமக னிருந்த சரவணத் தடைந்து

முருவலர் குழலுமை முலைப்பா லூட்ட
 இருவரு மின்பா லெடுத்தெடுத்த தணைத்துத்
 தேவர்தம் படைக்குச் சேனா பதியெனக்
 காவல்கொண் டளிக்கக் கதிர்முடி சூட்டி
 அயில்வேன் முதற்பல வாயுதங் கொடுத்துத்
 திரையெலாஞ் செல்லுந் தேருமொன் றுதவிப்
 பூதப் படைகள் புடைவரப் போய்நீ
 ஓதுறு மவுணரை யொறுத்திடென் றனுப்ப
 இருளைப் பருகு மிரவியைப் போலத்
 தகுவரென் றவரைச் சமரிடை முருக்கிக்
 குருகுப் பேர்பெறுங் குன்றமுஞ் சூரன்
 மருமமுந் துளைபட வடிவேல் விடுத்தே
 யாவரும் வியப்புற விந்திரன் மகளாந்
 தேவகுஞ் சரியைத் திருமணம் புணர்ந்திட
 டமரர் கோனுக் கமருல களித்துக்
 குமர வேளுங் குவலயம் விளங்க
 அமரா வதியி லமர்ந்தினி திருந்தான்
 சமர வேலுடைச் சண்முகன் வடிவுகண்
 டமரர் மாத ரனைவரு மயங்கி
 எண்டருங் கற்பினை யிழந்தது கண்டே
 அண்ட ரெல்லா மடைவுடன் கூடி
 மாதொரு பாகனை வந்தடி வணங்கி
 மருமலர்க் கடம்பனெம் மாநகர் புகாமல்
 அருள்செய வேண்டுநீ யம்பிகா பதியென
 இமையவ ருரைப்ப விறையவன் றானுங்
 குமரனைக் கோபங் கொண்டுமுன் முனியக்
 காவல்கொண் டெம்வினை கட்டறுத் தருளுஞ்
 சேவலங் கொடியோன் றேசம் போகத்
 திருந்திழை யுமையா ளருந்துய ரெய்தி
 வருந்திமுன் னிற்க மங்கையைப் பார்த்து
 மங்கை நீதான் வருந்துத லொழிகுதி
 அங்கையாற் சூதெறிந் தாடுவோம் வாவென
 வென்றதுந் தோற்றதும் விளம்புவார் யாரெனக்
 குன்றமென் முலையாள் கூறிய சமயம்
 புற்றர வணிந்த புனிதனைக் காணவங்
 குற்றனன் றிருமா லூழ்வினை வலியாற்
 சக்கிர பாணியைச் சான்றெனக் குறித்து
 மிக்கதோர் சூது விருப்புட னாடச்
 சாயக நேருந் தடநெடுங் கருங்கண்

நாயகி வெல்ல நாயகன் நோற்ப
 இன்பவா யிதழுமையான் வென் றேனென
 எப்பெரு மானும் யான்வென் றேனென
 ஒருவர்க் கொருவ ருத்தரம் பேசி
 இருவருஞ் சாட்சி யிவனைக் கேட்ப
 மாமனை வதைத்த மான்முக நோக்கி
 காமனை யெரித்தோன் கட்கடை காட்ட
 வென்ற நாயகி தோற்றா னென்றூந்
 தோற்ற நாயகன் வென்றா னென்றும்
 ஒன்றிய பொய்க்*கரி யுடனங் குரைப்பக்
 கன்றிய மனத்தோடு கவரியங் குருத்து
 நோக்கிநீ யிருந்தும் நுவன்றிலை யுண்மை
 வாக்கினி லொன்றால் மனத்தினி லொன்றாய்
 மைக்கரி யுரித்தோன் வதன நோக்கிப்
 பொய்க்கரி யுரைத்த புன்மையி னாலே
 கனலென வயிற்றிற் கடும்பசி கனற்ற
 நிலமிசைக் குருட்டு நெட்டுடற் பாம்பாய்க்
 கடகரி முகத்துக் கடவுள்வீற் றிருக்கும்
 வடதரு நீழலிற் கிடவெனச் சயித்தாள்
 முளரிகள் பூத்த முகினிறத் துருப்போய்த்
 துளவணி மருகனுந் துணைவிழி யிழந்தே
 ஆண்டரைக் கணத்தி லாயிரம் யோசனை
 நீண்டபைப் பாந்த ணெட்டுட லெடுத்து
 வளர்மருப் பொன்றுவட வள்ளல்வீற் றிருக்குங்
 கிளர்சினை யாலின் கீழ்க்கிடந் தனனால்
 திரிகடக் கரியின் றிருமுகக் கடவுளும்
 வழிபடு மடியார் வல்வினை தீர்த்தே
 எழில்பெறு வடமரத் தீன்கீ ழிருந்தான்
 கம்பாமா முகத்துக் கடவுடன் பெருமையை
 அம்புவி யோருக் கறிவிப் போமென
 உம்ப ருலகத் தோரெழு கன்னியர்
 தம்பநா லேணியிற் றாரணி வந்து
 கரிமுகக் கடவுளைக் கைதொழு தேத்திக்
 கார்த்திகைக் கார்த்திகை கழித்தபின் னாளில்
 ஆர்த்த கலங்கத் தணியிழை வாங்கி
 இருபத் தோரிழை இன்புறக் கட்டி

ஒருபோ துண்டி யுண்டொரு மனமாய்
 வேதத் தாகியும் பூமியி லெழுத்தும்
 ஆதிவி நாயகற் கானவெ ழுத்தும்
 மூன்றெழுத் ததனான் மொழிந்தமந் திரமும்
 தேன்றருங் குழலியர் சிந்தையுட் செபித்தே
 உரைதரு பதினா றுபசா ரத்தால்
 வரைமகண் மதலையை வழிபா டாற்றி
 இருபது நாளு மிப்படி நோற்று
 மற்றைநா ளைங்கர மாமுகன் பிறந்த
 தற்றைநாட் சதயமு மாறாம் பக்கமுஞ்
 சேருமத் தினத்திற் றெளிபுன லாடி
 வாரண முகத்தோன் வருபெருங் கோயில்
 சீர்பெற மெழுகித் திருவிளக் கேற்றிக்
 குலவுபொற் கலைகள் கொடுவிதா னித்து
 மலர்பல கொடுத்திடு மாலைக ளாற்றிக்
 கொலைபுரி வடிவேற் குகற்குமுன் வருகை
 மலைமுகக் கடவுளை மஞ்சன மாட்டிப்
 பொற்கலை நன்னூற் பூந்துகில் சாத்திச்
 சொற்பெறு சந்தனச் சுகந்தம் பூசிச்
 செருந்தி சண்பகஞ் செங்கழு நீரொடு
 குருந்து மல்லிகை கொங்கொடு பிச்சி
 கருமுகை புன்னை கடிகமழ் பாதிரி
 மருவிரி ஞாமன் மகிழிரு வாட்சி
 தாமரை முல்லை தழையவிழ் கொன்றை
 பூமலர் நொச்சி பூத்தமைக் குவளை
 காந்த ளாத்தி கடம்புசெவ் வந்தி
 வாய்ந்தநல் லெருக்கு மலர்க்கர வீரம்
 பச்சிலை நொச்சி படர்கொடி யறுகு
 முத்தளைக் கூவிள முதலிய சாத்தித்
 தூபதீ பங்கள் சுகம்பெறக் கொடுத்தே
 அப்ப மோதக மவலெள் ளுண்டை
 முப்பழந் தேங்காய் முதிர்மொழிக் கரும்பு
 சீனிதேன் சர்க்கரை செவ்விள நீருடன்
 பானறு நெய்தயிர் பருப்புடன் போனகங்
 கற்பகக் கடவுள் களித்திடத் திருமுன்
 பொற்புறப் படைத்துப் பூசனை பண்ணி
 நோற்பது கண்டு நோவாதி திருந்த
 பாப்புரு வாகிய பஞ்சா யுதனும்

யாப்புறு கொங்கையீர் யானுநோற் பேனென
 ஆங்கவன் றனக்கும் வேண்டு வ தளித்துப்
 பாங்கொடிவ் விரதம் பரிந்து நோற்பித்தார்
 அண்டர்நா யகனா கைங்கர னருளால்
 விண்டுவும் பண்டுள வேடம் பெற்றே
 உஞ்சைமா நகர்புகுந் துமையொடு விமலன்
 கஞ்சநாண் மலர்ப்பதங் கைதொழு திடலும்
 பஞ்சிமென் சீறடிப் பார்ப்பதி நெஞ்சின்
 வெஞ்சின மிகுந்து விமலனை நோக்கி
 யானிடுஞ் சாப நீங்கிய தேனென
 மானெடுங் கண்ணி மணிக்கத வடைப்ப
 இறைவ னிதற்குக் காரண மேதென
 மறிகடற் றுயிலு மாயவ னுரைப்பான்
 பிறைமருப் பொன்றுடைப் பிள்ளையென் றெனக்குத்
 தந்தருள் புரிந்த தவப்பய னீதெனச்
 சிந்தை மகிழ்ந்து தேவர் தேவனும்
 பூங்கொடி யடைந்த பொற்றாழ் நீங்கச்
 சாங்குமுன் னுரைத்த சக்கிர பாணி
 இக்கதை சொல்ல வக்கணி சடையனும்
 மிக்கநல் விரதம் விருப்புட நோற்றபின்
 மாதுவை யடைந்த வன்றாள் நீக்கி
 நாதனை நணுகிட நம்பனு நகைத்தான்
 நானோ வந்து நகையா னதுவெனத்
 தேனேர் மொழியா டெளியக் கூறென
 நன்மதி நுதலாய் நானிலந் தன்னில்
 உன்மக னோன்பி னுறுதி யறிந்து
 சிந்தை மகிழ்ந்து சிரித்தேன் யானென
 அந்தமி லரனை யாயிழை வணங்கிப்
 பொருளுக்கு ரறவேல் போக்கிய குமரன்
 வரும்படி யானும் வருந்துநோற் பேனென
 இறையவன் கதைசொல் வேந்திழை நோற்றபின்
 குறமட மகளைக் குலமணம் புரிந்தோன்
 சுடர்வடி வேலோன் றொல்வினை தீர்ந்து
 தாதுமை வண்டுளுந் தாமத் தாமனை
 மாதுமை யானை வந்துகண் டனனே
 கண்ணநீ கண்ணிலாக் கட்செவி யாதெனத்
 தண்ணுறுங் குழலுமை சாபமிட் டதுவும்
 அக்குநீ றணியு மரன்முத லளித்த

விக்கின விநாயகன் விரதநோற் றதன்பின்
 சுடர்க்கதை யேத்துந் துளவ மாலையன்
 விட்ப்பணி யுருவம் விட்டுநீங் கியதும்
 பரிவுகொள் கூத்துடைப் பரமனு நோற்றுக்
 கவரியன் றடைந்த கபாடந் திறந்ததுங்
 வாசமென் குழலுடை மாதுமை நோற்பத்
 தேசம் போகிய செவ்வேள் வந்ததும்
 வானவர் நோற்று வரங்கள் பெற்றதும்
 நாரத முனிவ னவின்றிடக் கேட்டே
 இந்நிலந் தன்னி லிவ்விர தத்தை
 மன்னவன் வச்சிர மாலிமுன் னோற்றுக்
 காயத் தெழுந்த கடும்பிணி தீர்ந்து
 மாயிரும் புவியின் மன்னனாய் வாழ்ந்து
 தடமுலை திலோத்தமை தனைமணம் புணர்ந்து
 மழவிடை போற்பல மைந்தரைப் பெற்றுக்
 கடைமுறை வெள்ளியங் கயிலையி லுற்றான்
 பரிவொடிவ் விரதம் பாரகந் தன்னில்
 விரைகமழ் நறுந்தார் விக்ரமா தித்தன்
 மறிகடற் புவிபெற வருந்தி நோற்றிடுநாள்
 மற்றவன் காதன் மடவர லொருத்தி
 இற்றிடு மிடையா லிலக்கண சுந்தரி
 மெத்தவ புடனில் விரதநோற் பேனென
 அத்தந் தன்னி லணியிழை செறித்துச்
 சித்த மகிழ்ந்து சிவநா ணோற்றபின்
 உற்ற நோன்பி னுறுதி மறந்து
 கட்டிய விழையைக் காரிகை யவிழ்த்து
 வற்றிய கொவ்வையின் மாடே போட
 ஆங்கது தழைத்தே யலருந் தளிருமாய்ப்
 பாங்குற வோங்கிப் படர்வது கண்டு
 வேப்பஞ் சேரியிற் போய்ச்சிறை யிருந்து
 பூப்பயில் குழல்சேல் பொற்றொடி யொருத்தி
 அவ்விய மில்லா ளவ்விடந் தன்னிற்
 கொவ்வை யடகு கொய்வாள் குறுகி
 இழையது கிடப்பக் கண்டவ ளெடுத்துக்
 குழைதவழ் விரிவிழிக் கோதையைக் கட்டி
 அப்பமோ டடைக்கா யவைபல வைத்துச்
 செப்ப முடனே திருந்திழை நோற்றிடக்
 கரிமுகத் தண்ணல் கருணை கூர்ந்து

பண்டையி லிரட்டி பதமவட் கருளக்
 கொண்டுபோ யரசனுங் கோயிலுள் வைத்தான்
 விக்கிரமா தித்தன் விழிதுயில் கொள்ள
 உக்கிர மான வுடைமணி கட்டித்
 தண்டையுஞ் சிலம்புந் தாளினின் றொலிப்பக்
 கொண்டல் போலவருங் குஞ்சர முகத்தோன்
 மனமிகக் கலங்கு மன்னவன் றன்னிடங்
 கனவினில் வந்து காரண மாக
 இலக்கண சுந்தரி யிம்மனை யிருக்கிற்
 கலக்கம் வந்திடுங் கழித்திடு புறத்தெனத்
 துண்ணென வெழுந்து துணைவியை நோக்கிக்
 கண்ணுறக் கண்ட கனவின் காரணம்
 அண்ண லுரைத்திடு மவ்வழி தன்னில்
 ஆனை குதிரை யவைபல முடிவுற
 மாநகர் கேடுறும் வகையது கண்டு
 இமைப்பொழு திவளிங் கிருக்கலா கா தென
 அயற்கடை யவனு மகற்றிய பின்னர்
 வணிகன் றனது மனைபுகுந் திரும்ப
 மணியு முத்தும் வலியகல் லாய்விட
 அணியிழை தன்னை யவனு மகற்ற
 உழவர்தம் மனையி லுற்றவ ளிருப்ப
 வளர்பயி ரழிந்து வளம்பல குன்ற
 அயன்மனை யவரு மகற்றிய பின்னர்க்
 குயவன் மனையிற் கோற்றொடி செல்லக்
 குயக்கல முடைந்து கொள்ளை போக
 அயற்கடை யவனு மகற்றிய பின்னர்
 தூசுதாய் தாக்குந் தொழிலோர் மனைபுகந்
 தூசுக ளெல்லாம் துணிந்துவே றாகத்
 தூசரு மவளைத் தூரஞ் செய்ய
 மாலைக் காரன் வளமனை புகலும்
 மாலை பாம்பாம் வகையது கண்டு
 ஞால மெல்லா நடுங்கவந் துதித்தாய்
 சாலவும் பாவிநீ தான்யா ரென்ன
 வெம்மன மிகவு மேவி முனிவுறா
 அம்மனை யவனு மாற்றிய பின்னர்
 அவ்வை தன்மனை யவன்புகுந் திரும்ப
 அவ்வை செல்ல அகங்க டோறும்
 வைதன ரெறிந்தனர் மறியத் தள்ளினர்
 கைகொடு குன்றினர் கண்டோர் பழித்தனர்
 அவ்வை மீண்டுதன் னகதிற் சென்று

இவ்வகைக் கன்னிநீ யாரென வினாவக்
 காத்தாண்ட டுலகு கருணையோ டாண்ட
 மார்த்தாண்ட ராசன் மாமக ளொருத்தி
 எல்லார்க்கு மூத்தா ளிலக்கண சுந்தரி
 சொல்லுவிக் கிரம சூரியன் மனையெனச்
 சீர்கெட விருந்த தெரிவையை நோக்கி
 நீர்து கொண்டு நிலமெழு கிடுகெனச்
 சாணி யெடுக்கத் தையலுஞ் சென்றாள்
 சாணியு முழுத்துத் தண்ணீர் வற்றிப்
 பேணிய புழுவாய்ப் பெரிது தோன்ற
 மாணேர் விழியாள் வருந்துதல் கண்டு
 தானே சென்று சாணி யெடுத்துத்
 தண்ணீர் கொணர்ந்து தரைமெழுகிக் கிட்டு
 மண்ணிய வீட்டின் மணிவிளக் கேற்றிப்
 புத்தக மெடுத்து வாவெனப் புகலப்
 புத்தகம் பாம்பாய்ப் பொருந்தினின் றாட
 மெத்தவுண் ணடுங்கி வீழ்ந்தவள் கிடப்பக்
 கொவ்வையங் கனிவாய்க் கோதையை விலக்கி
 அவ்வை தானே யகமதிற் சென்று
 புத்தக மெடுத்துப் பொருந்த பார்த்து
 வித்தக நம்பி விநாயக மூர்த்தி
 கற்பகப் பிள்ளைசெய் காரிய மிதுவென
 உத்தமி யவ்வை யுணர்த்துமுன் னறிந்து
 தவநெறி பிழைத்த தையலை நோக்கி
 நுவலரும் விநாயக நோன்புநோற் றிடுகெனக்
 கரத்துமூ வேழிழைக் காப்புக் கட்டி
 அப்பமு வவலும் மாம்பல பண்டமுஞ்
 செப்பம தாகத் திருமுன் வைத்தே
 அவ்வை கதைசொல் ஆயிழை கேட்டு
 மத்தகக் களிற்றின் மகாவிர தத்தை
 வித்தக மாக விளங்கிழை நோற்றுக்
 கற்பக நம்பி கருணைபெற் றதற்பின்
 சக்கிர வாள சைனியத் தோடு
 விக் கிரமா தித்தன் வேட்டையிற் சென்று
 தானுஞ் சேனையுந் தண்ணீர் விரும்பி
 எவ்வகை செய்வோ மெனவுள மெலிந்தே
 அவ்வை தன்மனை யாங்கவ ரணுக
 எய்துந் தாகமு மிளைப்புங் கண்டு
 செவவே யவற்றைத் தீர்க்க வெண்ணி

இலக்கண சுந்தரி யென்பவ டன்னை
 அப்பமு நீரு மரசற் கருளெனச்
 செப்பிய வன்னை மொழிப் படியே
 உண்ணீர்க் கரகமு மொருபணி காரமும்
 பண்ணீர் மொழியார் பார்த்ததிபற் குதவ
 ஒப்பறு படையு முயர்படை வேந்தனும்
 அப்பசி தீர் அருந்திய பின்னர்
 ஆனை குதிரை யவைகளு முண்டுந்
 தானது தொலையாத் தன்மையைக் கண்டே
 இவ்வகை சமைத்தநீ யாரென வினவ
 மவ்வலங் குழலாள் மௌனமாய் நிற்ப
 அவ்வை தான்சென் றரசர்க் குரைப்பாள்
 கணபதி நோன்பின் காரணங் காணிது
 குணமுடை யிவளுள் குலமனை யாட்டி
 இலக்கண சுந்தரி யென்றவ்வை கூற
 மங்கையை நோக்கி மனமிக மகிழ்ந்து
 திங்கணீர் வெள்ளிச் சிவிகையி னேற்றிக்
 கொண்டுர் புகுந்தான் கொற்ற வேந்தனும்
 ஒண்டொடி யாரி லுயர்பத முதவினன்
 சிந்தூர நுதலார் சென்றடி பணியச்
 சுந்தரி யிருந்தாள் சுகத்துடன் மகிழ்ந்தே

நூற்பயன்

பொன்னுமிகும் கல்விமிகும் புத்திரரோ டெப்பொருளும்
 மன்னு நவமணியும் வந்தணுகும் - உன்னி
 ஒருக்கொம்பின யானைமுக வுத்தமனார் நோன்பின்
 றிருக்கதையைக் கேட்கச் சிறந்து.

பொற்பனைக்கை முக்கட் புகர்முகத்துப் பொன்மவுலிக்
 கற்பகத்தி னோபின் கதைதனைச் - சொற்பெருகக்
 கற்றவரு நோற்றவருங் காதலித்துக் கேட்டவரும்
 பெற்றிடுவர் கற்பகத்தின் பேறு

வெள்ளை யெருதேறும் விரிசடையோன் பெற்றெடுத்த
பிள்ளையார் நோன்பின் பெருங்கதையை - உள்ளபடி
நோற்றார் மிகவாழ்வர் நோலா தருகிருந்து
கேட்டோர்க்கும் வாராது கேடு.

குலிலார் நோக்கிற் சுதரை மிகப்பெறுவார்
சாமிகும் வெங்கலியார் தானோற்கில் - மேலைப்
பிறப்பெல்லா நல்ல பெருஞ்செல்வ மெய்திச்
சிறப்பிலே வாழ்வார் சிறந்து

பிள்ளையார் கதை முற்றுப் பெற்றது

திருச்சிற்றம்பலம்

போற்றித் திருவகவல்

அருள்புரிந் தருளு மரசே போற்றி
இருவினை துடைக்கு மிறைவா போற்றி
மறைமுனி யொருவன் மாங்கனி கொணர்ந்து
கடைமிடற் றிறைவன் கையில் கொடுப்ப
வேலுனு நீயும் விரும்முன் னிற்ப
வருநொடி யதனி லுலகெலாம் வலமாய்
ஒருமவர் தமக்கு வழங்குவோம் யாமென
விரைவுடன் மயின்மிசை வேலோன் வருமுனர்
அரனை வலம்வந் தக்கனி வாங்கிய
விரகுள விக்கின னிநாயக போற்றி
முன்னடி தெரியா முதல்வனைப் போற்றிப்
பின்னடி தெரியாப் பெருங்கலிப் பெருமான்
மண்மிசை வைத்துனை வாவியிற் செல்லக்
கண்ணிலா னிவனெக் கரந்தவன் போகக்
கரைமிசை யேறிக் காணு திரங்கி
உரைதடு மாறி யுள்ளங் கலங்கிக்
கூகூ கணபதி கூகூ வெனக்
கூகூ வென்றருள் குன்றே போற்றி
அப்பணி சடையோன் முப்புர மெரிக்க
இப்புவி யதனை யிரத மாக்கித்
தினகரன் மதிதேர்ச் சில்லி யாகப்
பொருவரு மறைகளே புரவி யாகப்
கங்கைசேர் நான்முகன் சாரதி யாகப்
பங்கயக் கண்ணன் பகழி யாக
மலை சிலையாக வாசுகி நாணா
நிலைபெற நிற்கு நெடுந்தேர் தன்னில்
விக்கினந் தீர்க்கும் விநாயக நமவெனச்
சிக்கென விறைவன் செப்பா தேறலின்
தச்சுறச் சமைத்த தகைமணி நெடுந்தேர்
அச்சறுத் தருளு மரசே போற்றி
வேதப் பொருளாம் விமலா போற்றி
பூதப் படையுடைப் புனிதா போற்றி

கரமைந் துடைய களிநே போற்றி
 பரமன் பயந்த பாலா போற்றி
 அகில மீன்றரு எம்மை தனக்குத்
 திருமக னாகிய செல்வா போற்றி
 அற்றதர்க் கருள்புரி யரசே போற்றி
 கற்றவர் மனதிற் காண்பாய் போற்றி
 பாசாங் குசங்கை பரித்தாய் போற்றி
 தேசார் மணிமுடித் தேவே போற்றி
 எழுநர கெழுபிறப் பறுப்பாய் போற்றி
 எழுமையு மெமக்கிங் கிரங்குவாய் போற்றி
 தளைசெறி வக்கிர துண்டா போற்றி
 வளநிக ரொற்றை மருப்பா போற்றி
 வரமிகு மரிதிரு மருகா போற்றி
 சுரர்தொழு முருகன் துணைவா போற்றி
 நல்லவர் புகழு நம்பா போற்றி
 நல்லவர் புகழு நம்பா போற்றி
 வல்லபைக் குரிய மணாளா போற்றி
 கயமுகத் தவுணனைக் காய்ந்தாய் போற்றி
 வயமிகு மூலிக வாகனா போற்றி
 ஓங்கா ரத்தனி யுருவே போற்றி
 நீங்காக் கருணை நிமலா போற்றி
 துறவர் தமக்கொரு துணைவா போற்றி
 முறநிகர் தழைசெவி முதல்வா போற்றி
 துண்டமா மதிபோற் றுவங்கிய கோட்டைக்
 கண்டக மாகக் கைதனிற் பிடித்துப்
 பண்டு பாரதப் பழங்கதை பசும்பொன்
 விண்டுவில் வரைந்த விமலா போற்றி
 போற்றி போற்றியுன் பொற்பதம் போற்றி.

வருக்கை கோவை

அன்புடைக் கடவுளர்க் கதிபதி செயசெய
ஆபத் தகற்று மைங்கர செயசெய
இந்துச் சடைமுடி யிறைவா செயசெய
ஈசன் பெற்ற எம்மான் செயசெய
உன்னிய முடிக்கு மொருவா செயசெய
எம்பெரு மாணே யேகனே செயசெய
ஏழுல குந்தொழ விருப்பாய் செயசெய
ஐயா கணங்கட் காதி செயசெய
ஒற்றை மருப்பை யுடையாய் செயசெய
ஒங்கிய கரிமுக முற்றாய் செயசெய
ஒளவிய மில்லா தவனே செயசெய
அ..கர வணிந்த வாதி செயசெய
கண்மூன் றுடைய களிநே செயசெய
ஙப்போன் மழுவொன் றேந்தி செயசெய
சங்கரன் ரெறச் சறுத்தாய் செயசெய
ஞயமுடை வித்தக நம்பி செயசெய
இ,டமுடை விக்கி னேசுரா செயசெய
இ,ணங்கிய வன்பர்க் கினியாய் செயசெய
தத்துவ முறைதரு சாமீ செயசெய
நன்னெறி வித்தக நம்பி செயசெய
பகீர்திக் கினிய பாலா செயசெய
மன்று ளாடி மகனே செயசெய
இ, யக்கரைக் களையு மிறைவா செயசெய
அ, ரவவக் கிங்கிணி யணிவாய் செயசெய
இ, லகக் கொம்பொன் றேந்தி செயசெய
வஞ்சனைப் பழவினை மாற்றுவாய் செயசெய
அ, முகிய வேலனுக் கண்ணா செயசெய
இளமத யானை முகத்தாய் செயசெய
இ, றக்கரி சாடு மிறைவா செயசெய
அ, னந்த லாடு மரசெ செயசெய
கரமைந் துடைய கணபதி செயசெய
காமன் பகைவன் காதல செயசெய
கிரியிற் பாரதந் தீட்டினாய் செயசெய

கீழ்மை யொழித்தும் கிளர்வாய் செயசெய
குண்டப் பண்டிக் குருவே செயசெய
கூறிய மும்மதக் கோவே செயசெய
கெண்டயங் கண்ணுமை மகனே செயசெய
கேதா ரப்பிரிய மானாய் செயசெய
கையிற் சக்கர முடையாய் செயசெய
கொவ்வைக் கனிவாய் மதலாய் செயசெய
கோலக் குடநிகர் வயிற்றாய் செயசெய
கௌவைப் பழவினை திர்ப்பாய் செயசெய.

தத்துவஞானத் திருவகவல்

சீதக் களபச் செந்தாமரைப் பூம்
பாதச் சிலம்பு பல்இசை பாடப்
பொன்னரை ஞாணம்பூந்துகில் ஆடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்தழகு எறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும் பாரக் கோடும்
வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
அஞ்சு கரமும் அங்குசபாசமும்
நெஞ்சில் குடி கொண்ட நீல மேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
திரண்டமுப் புரிநூல் திகழொளி மார்பும்
சொற்பதங் கடந்த தூரிய மெய்ஞ் ஞான
அற்புதன் ஈன்ற கற்பகக் களிநே
முப்பழம் நுகரும் மூஷிக வாகன
இப்பொழு தென்னை ஆட்கொள்ள வேண்டித்
தாயாய் எனக்குத் தானெழுந் தருளி
மாயாப் பிறவி மயக்கம் அறுத்துத்
திருந்திய முதலைந் தெழுத்தும் தெளிவாய்ப்
பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனில் புகுந்து
குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்
திருவடி வைத்துத் திறமிது பொருளென
வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
கோடா யுதத்தால் கொடுவினை களைந்தே
உவட்டா உபதேசம் புகட்டியென் செவியில்
தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையும் காட்டி
ஐம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்
இன்புறு கருணை இனிதெனக் கருளி
கருவிகள் ஓடுங்கும் கருத்தினை அறிவித்து
இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
தலமொரு நான்கும் தந்தெனக்கு அருளி
மலமொரு மூன்றின் மயக்கம் அறுத்தே
ஒன்பது வாயில் ஒருமந் திரத்தால்
ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
ஆறாதாரத்து அங்குச நிலையும்
பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை அறுத்தே
இடைபிங் கலையின் எழுத்தறி வித்துக்
கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி

மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நான்கொழு பாம்பின் நாவில் உணர்த்திக்
 குண்டலி அதனில் கூடிய அசபை
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
 மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
 காலால் எழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
 அமுத நிலையும் ஆதித்தன்இயக்கமும்
 குமுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி
 இடைச் சக்கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
 உடற் சக்கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டி
 சண்முக தூலமும் சதுர்முக சூட்சுமம்
 எண்முக மாக இனி தெனக்கு அருளிப்
 புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
 தெரியெட்டு நிலையும் தெரிசனப் படுத்திக்
 கருத்தினில் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி
 என்னை அறிவித்து எனக்கருள் செய்து
 முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்து
 வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
 தேக்கியே எந்தன் சிந்தை தெளிவித்து
 இருள் வெளி இரண்டிற்கு ஒன்றிடம் என்ன
 அருள்தரும் ஆனந்தத்து அழுத்தி யென் செவியில்
 எல்லை யில்லா ஆனந்தம் அளித்து
 அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
 சத்தத்தின் உள்ளே சதாசிவம் காட்டிச்
 சித்தத்தின் உள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி
 அணுவிற்கு அணுவாய் அப்பாலுக்கு அப்பாலாய்க்
 கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
 கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
 அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
 நெஞ்சக் கரத்தின் நிலையறி வித்துத்
 தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை ஆண்ட
 வித்தக விநாயக விரைகழல் சரதணத்
 தூரிமை சேர் அகவல் ஓதினார்
 பொருளொடு தவமும் புகழும் பெறுவரே.

மாணிக்க வாசக சுவாமிகள் அருளிய

விநாயக கவசம்

வளர்சிகையைப் பராபரமாய் வயங்கு
விநாயகர் காக்கந்வாய்ந்த சென்னி
அளவுபடா வதிகசவுந் தரதேக
மதோற்கடர் தாம் அமர்ந்து காக்க
விளரற நெற்றியை யென்றும் விளங்கிய
காசிபர் காக்க புருவந் தம்மைத்
தளர்வின் மகோ தரர்காக்க
தடவிழிகள் பாலச்சந்திரனார் காக்க

கவின் வளரும் மதரங்கச முகர்காக்க
தாலங்கணக் கிரீடர் காக்க
நவில்சி புகங் கிரிசைசு தர்காக்க
நனிவாக்கை விநாயகர் தாங் காக்க
அவிர்நகை துன்முகர் காக்க வள்ளெழிற்
செஞ்செவி பாச பாணி காக்க
தவிர் தலுறாதிளங் கொடிபோல் வளர்மணி
நாசியைத் சிந்திதார்த்தர் காக்க

காமருபு முகந்தன்னைக் குணேசர் நனிகாக்க
களங் கணேசர் காக்க
வாமமுறுமிரு தோளும் வயங்குகந்த
பூர்வசர் தாம் மகிழ்ந்து காக்க
ஏமமுறு மணிமுலை விக்கின விநாயகன்
காக்க இதயந் தன்னைத்
தோமகலுங் கண நாதர் காக்க
அகட்டினைத் துலங்கே ரம்பர் காக்க

பக்க மிரண்டையுந் தராதரர் காக்கப்
பிருட்டத்தைப் பாவ நீக்கும்
விக்கினகரன் காக்க விளங்கி லிங்கம்
வியாள பூடணர்தாங் காக்க
தக்க சூய்யந் தன்னைவக் கிரதுண்டர்
காக்க சகனத்தையல்லல்
உக்க கணபன் காக்க ஊருவை
மங்கள மூர்த்தி யுவந்து காக்க

தாழ் முழந்தாள் மகாபுத்தி காக்க
விருபதமேக தந்தர் காக்க
வாழ் கரங்கிப் பிரப்பிரசாதனர் காக்க
முன்கையை வணங்குவார்நோய்
ஆழ்தரச் செய்யா சாபூரகர் காக்க
விரல்பதும வர்த்தர் காக்க
கேழ்கிளரு நகங்கள் விநாயகர் காக்க
கிழக்கினிற் புத்தீசர் காக்க

அக்கினியிற் சித்தீசர் காக்கவும்
புத்திரர் தென் னாசை காக்க
மிக்க நிருதியிற் கணைசரர் காக்க
விக்கினவர்த் தனர் மேற்கென்னுந்
திக்கதனிற் காக்கவா யுவிற்
கசகன்னன் காக்க திகழ் உதீசி
தக்கநிதிபன் காக்க
வடகிழக்கி லீசந் தனரே காக்க

ஏகதந்தர் பகன்முழுதுங் காக்க
விரவினுஞ் சந்தியிரண்டன் மாட்டும்
ஓகையின் விக்கின கிருது காக்க
இராக்கதர்பூத முறுவே தாள
மோகினி பேயிவையாதி யுயிர்த்திறத்தால்
வருந்துயரு முடிவிலாத வேக முறு
பிணிபலவும் விலக்கு புபாசாங்குசர்
தாம் விரைந்து காக்க

மதிஞானம் தவம்தான மானமொளி
புகழ் குலம்வண் சரீர முற்றும்
பதிவான தனம்தானி யங்கிரக
மனைவிமைந்தர் பயினட் பாதிச்
சாதியாவுங் கலந்து சர்வாயுதர் காக்க
காமர் பவுத்திரர் முன்னான
விதியாருஞ் சுற்றமெலா மயூரேச
ரெஞ்ஞான்றும் விரும்பிக் காக்க

வென்றி சீவி தங்கபிலர் காக்க
கரியாதி யெலாம் விகடர் காக்க
என்றிவ்வா நிதுதனை முக் காலமுமோ
திடினும்பா லிடையு றொன்றும்
ஒன்றுறா முனிவரர்கா ளறிமின்கள்
யாரொருவ ரோதினாலு
மன்றவாங் கவர்தேகம் பிணியறவச்
சிரதேகமாகி மன்னும்.

வீநாயகர் கவசம் முற்றிற்று.

சிவபுராணம்

தொல்லை யிரும்பிறவிச் சூளும் தளைநீக்கி
அல்லலறுத் தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா னெறி அளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவா சகம் என்னுந் தேன்.

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க
ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அனேகன் இறைவனடி வாழ்க
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவியார் உள் மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரம் குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன்கழல்கள் வெல்க
ஈசன்அடி போற்றி எந்தை அடிபோற்றி
தேசன்அடி போற்றி சிவன்சேவடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடி போற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவன்அடி போற்றி
ஆராத இன்பம் அருளும்மலை போற்றி
சிவன் அவன் என்சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அரு ளாலே அவன் தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணம் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓயஉரைப் பனியான்
கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற்கு எட்டா எழிலார்கழல் இறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்நிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறைந்து எல்லை இலாதானே நின் பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்

பல்விருகம் ஆகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல் அசுரர் ஆகி முனிவராய்த் தேவராய்
 செல்லாஅ நின்ற இத் தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா என ஓங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தனியாய் இயமான னாம் விமலா
 பொய்யுயின எல்லாம் போய்அகல வந்தருளி
 மெஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
 ஆக்கம் அளவிறுதி யில்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்றம் மனம் கழிய நின்றமறை யானே
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலக்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேன்ஊறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்கனோர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
 மறைந்திட முடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுஅழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புனன்ஐந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள்ளருகு
 நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குச்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே

தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே
 பாசம்ஆம் பற்றுறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம்கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கிஎன் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக்கு அன்பனே ஆவையுமாம் அல்லையுமாம்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கார்த்த மெஞ்ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுஇலாப் புண்ணியனே
 காக்கும் எம் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய்நின்ற
 தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேஎன் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
 ஆற்றேன் எம்ஐயா அரனேஓ என்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய் கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நடட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
 சொல்லற்க ரியானைச் சொல்லித் திருவடக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடக்கீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

உ
சிவமயம்
திரும்பெருந்துறையில் பாடியருளிய
திருப்பள்ளியெழுச்சி

(தரோதானகத்தி)

எண்சீர்க் கழிநெலடி யாசீரிய வீருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

போற்றி! என் வாழ்முதல் ஆகிய பொருளே!
புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்
டேற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுகோம்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலரும்தண் வயல்குழ்
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவபெரு மானே!
ஏற்றுயர் கொடிஉடையாய்! எனை உடையாய்
எம்பெரு மான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே.

அருணன்இந் திரன்றிசை அணுகினன் இருள்போய்
அகன்றது உதயம்நின் மலர்த்திரு முகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழஎழ நயனக்
கடிமலர் மலரமற் றண்ணல்அங் கண்ணாம்
திரள்நிரை அறுபதம் முரல்வன இவைஓர்
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவபெரு மானே!
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே!
அலைகடலே! பள்ளி எழுந்தருளாயே.

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
ஓவின தாரகை யொளிஒளி உதயத்து
ஒருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
தேவ! நற் செறிகழல் தாளிணை காட்டாய்
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவபெரு மானே!
யாவரும் அறிவரி யாய்! எமக் கெளியாய்
எம்பெரு மான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே.

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்

இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்

தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்

திருப்பெருந் துறைஉறை சிவபெரு மானே!
என்னையும் ஆண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்
எம்பெரு மான்!பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

பூதங்கள் தோற்றும்நின் றாய்எனின் அல்லால்
போக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப் புலவேர்

கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
கேட்டறி யோம்உனைக் கண்டறி வாரைச்
சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா!
சிந்தனைக் கும்அரி யாய்! எங்கள் முன்வந்(து)
ஏதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும்
எம்பெரு மான்!பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

பப்பற வீட்டிருந் துணரும்நின் அடியார்
பந்தனை வந்தறுத் தார்அவர் பலரும்
மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
வணங்குகின் றார்அணங் கின்மண வாளா!
செப்புறு கமலங்கள் மலரும்தண் வயல்கூழ்
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவபெரு மானே!
இப்பிறப் பறுத்தெமை ஆண்டருள் புரியும்
எம்பெரு மான்!பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

அதுபழச் சவையென அமுதென அறிதற்(கு)
அரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்
இதுஅவன் திருவுரு இவன் அவன் எனவே
எங்களை ஆண்டுகொண்டு இங்கெழுந் தருளும்
மதுவளர் பொழில்திரு உத்திர கோச
மங்கைஉள் ளாய்!திருப் பெருந்துறை மன்னா!
எதுஎவைப் பணிகொளும் ஆறது கேட்போம்
எம்பெரு மான்!பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

முந்திய முதல்நடு இறுதியும் ஆனாய்
 மூவரும் அறிகிலர் யாவர்மற் றறிவார்?
 பந்தணை விரலியும் நீயும்நின் அடியார்
 பழங்குடில் தொறும்எழுந் தருளிய பரனே
 செந்தழல் புரைதிரு மேனியும் காட்டித்
 திருப்பெருந் துறைஉறை கோயிலும் காட்டி
 அந்தணன் ஆவதும் காட்டிவந் தாண்டாய்!
 ஆரமு தே!பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
 விழுப்பொரு ளே!உன தொழுப்படி யோங்கள்
 மண்ணகத் தேவந்து வாழச்செய் தானே!
 வண்திருப் பெருந்துறை யாய்!வழி யடியோம்!
 கண்ணகத் தேநின்று களிதருதேனே!
 கடலமு தே!கரும் பே!விரும் படியார்
 எண்ணகத் தாய்!உல குக்குயி ரானாய்!
 எம்பெரு மான்!பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

புவனியில் போய்ப்பிற வாமையில் நாள்நாம்
 போக்குகின் றோம்அவ மேஇந்தப் பூமி
 சிவன்உய்யக் கொள்கின்ற வாறென்று நோக்கித்
 திருப்பெருந் துறைஉறை வாய்!திரு மாலாம்
 அவன்விருப் பெய்தவும் மலரவன் ஆசைப்
 படவும்நின் அலர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்
 அவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்!
 ஆரமு தே!பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிவம்பாவை

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்

சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டங்கண்

மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்

மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்

வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து

போதார மளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ங்ஙன்

ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தா ளென்னையென்னே

ஈதே என்தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

01

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல் நாம்

பேசும்போதெப்போ திப்போதா ரமளிக்கே

நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்

சீசீ யிவையுஞ் சிலவோ விளையாடி

ஏசும் மிடமீதோ விண்ணோர்க ளேத்துதற்குக்

கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளும்

தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்

ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோ ரெம்பாவாய்.

02

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்

அத்தன் ஆனந்தன் அமுதன் என் றள்ளுறித்

தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்

பத்துடையீர் ஈசன் பழவடியீர் பாங்குடையீர்

புத்தடியோம்புன்மை தீர்த்தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ

எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ

சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம்சிவனை

இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

03

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ

வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ

எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்

கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே

விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக்கசிந்துள்ளம்
உண்ணெக்கு நின்றிருக்க யாம்மாட்டோம் நீயே வந்
தெண்ணிக் குறையில் துயிலேலோ ரெம்பாவாய். 04

மாலநியா நான்முகனுங் காணா மலையினை நாம்
போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
பாலூறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனெயென்
ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
ஏலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 05

மானேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
போன திசைபகராய் இன்னம் புலந்தின்றோ
வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
ஊனே உருகாய் உனக்கே உறுமெமக்கும்
ஏனோர்க்குத் தங்கோனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய் 06

அன்னே இவையுஞ் சிலவோ பலவமரர்
உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
தென்னாவென் னாமுன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
என்னானை என்னரையன் இன்னமுதென் நெல்லோமும்
சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய்இன்னந் துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடைத்தியால்
என்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 07

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
 ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங் கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
 வாழியீ தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
 ஆழியான் அன்புடமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
 ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
 ஏழைபங் காளனையே பாடேலோ ரெம்பாவாய். 08

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தமப் பெற்றியனே
 உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்
 உன்னடியார்தாள் பணிவோம்ஆங்கவர்க்கேபாங்காவோம்
 அன்னவரே எங்கண வராவார் அவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்ன வகையேளமக் கெங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையும்இலோ மேலோ ரெம்பாவாய். 09

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள் முடிவே
 பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணுந் துதித்தாலும்
 ஓதஉலவா ஒருதோழன் தொண்ட ருளன்
 கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற்பிணாப் பிள்ளைகாள்
 ஏதவன்ஊர் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 10

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போல்
 செய்யாவெண் ணீறாடி செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயா நீ ஆட்கொண்டருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உயந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோ ரெம்பாவாய். 11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெட நாம் ஆர்த்தாடுந்
 தீர்த்தனற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தனிவ் வானும் குவலயமும் எல்லோமும்
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
 வார்தையும் பேசி வளை சிலம்ப வாரகலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகமும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சனைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய். 12

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவிற்புகப்பாய்ந்து பாய்ந்து நம்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல் பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 13

காதார் குழையாடப் பைப்பூண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
 சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதிதிறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளை தன்
 பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோ ரெம்பாவாய். 14

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர
 நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பணிப்பப்
 பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தான்பணியாள்
 பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
 ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
 வாரூருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
 ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
 என்னத் திகழ்ந்தம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
 பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்பிருவம்
 என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
 தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய். 16

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
 எங்கும் இல்லாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
 கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
 இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
 செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருறுஞ் சேவகனை
 அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
 நங்கள் பெருமானைப் பாடிநலந்திகழ்ப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 17

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
 விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றாற்போல்
 கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்சுரப்பத்
 தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
 பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
 விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகித்
 தண்ணா ரமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
 பெண்ணேயிப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 18

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம்என்
 றங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
 எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போம்கேள்
 எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க
 எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
 கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
 இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 எங்கெழிலென் ஞாயிறெமக் கேலோ ரெம்பாவாய். 19

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
போற்றிமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியாம் மார்கழி நீராதேவோ ரெம்பாவாய். 20

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பொற்சுண்ணம்

முத்துநற் றாமம்பூ மாலைதூக்கி

முளைக்குடந் தூபநற் றீபம்வைம்மின்

சக்தியுஞ் சோமியும் பார்மகளும்

நாமக னோடுபல் லாண்டிசைமின்

சித்தியுங் கௌரியும் பார்பதியுங்

கங்கையும் வந்து கவரிகொண்மின்

அத்தனை யாறனம் மானைப்பாடி

யாடப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே.

01

பூவியல் வார்சடை யெம்பிராற்குப்

பொற்றிருச் சுண்ண மிடிக்கவேண்டும்

மாவின் வடுவகி ரண்ணகண்ணீர்

வம்மின்கள் வந்தூடன் பாடுமின்கள்

கூவுமின் றொண்டர் டுறநிலாமே

குனிமின் றொழுமினெங் கோனெங்கூத்தன்

தேவியுந் தானும்வந்த தெம்மையாளச்

செம்பொன்செய் சுண்ண மிடித்துநாமே.

02

சுந்தர நீறணிந் தும்மெழுகித்

தூயபொ ன்சிந்தி நிதிபரப்பி

இந்திரன் கற்பக நாட்டியெங்கும்

எழிற்குடர் வைத்துக் கொடியெடுமி

னந்தரர் கோனயன் றன்பெருமா

னாழியான் நாதநல் வேலன் றாதை

எந்தர மாளுமை யாள்கொழுநற்

கேய்ந்தபொற் சுண்ண மிடித்துநாமே.

03

காசணிமின்க ளுலக்கை யெல்லாங்

காம்பணி மின்கள் கறையுரலை

நேச முடைய அடியவர்கள்

நின்று நிலாவுக என்றுவாழ்த்தித்

தேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங்கச்சித்
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடிப்
பாச வினையைப் பறித்துநின்று
பாடிப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. 04

அறுகெடுப் பாரய னும்மரியும்
அன்ரிமற் றிந்திர னோடமரர்
நறுமுறு தேவர் கணங்களெல்லா
நம்மிற்பின் பல்ல தெடுக்கவொட்டோஞ்
செறிவுடை மும்மதி லெய்தவில்லி
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடி
முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்கணப்பற்
காடப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. 05

உலக்கை பலவோச்ச வார்பெரிய
ருலகமெ லாமுரல் போதாதென்றே
கலக்க வடியவர் வந்துநின்றார்
காண வுலகங்கள் போதாதென்றே
நலக்க அடியோமை யாண்டுகொண்டு
நாண் மலர்ப் பாதங்கள் சூடத்தந்த
மலைக்குரு மருகனைப் பாடிப்பாடி
மகிழ்ந்து பொற்சுண்ண மிடித்துநாமே. 06

சூடகத் தோள்வளை யார்ப்ப வார்ப்பத்
தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்பவார்ப்ப
நாடவர் நந்தம்மை யார்ப்பவார்ப்ப
நாமு மவர்தம்மை யார்ப்பவார்ப்ப
பாடக மெல்லடி யார்க்குமங்கை
பங்கின னெங்கள் பராபரனுக்
காடக மாமலை யன்னகோவுக்
காடப் பொற்சுண்ண மிடித்துநாமே. 07

வாட்டடங் கண்மட மங்கைநல்லீர்
வரிவளை யார்ப்பவண் கொங்கைபொங்கத்
தோட்டிரு முண்டந் துதைந்திலங்கச்
சோற்றெம்பி ரானென்று சொல்லிச்சொல்லி

நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி
 நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையின்மை
 ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
 யாடப் பொற்சுண்ண மிடித்துநாமே.

08

வையகமெல்லா முரலதாக
 மாமேரு வென்னு முலக்கை நாட்டி
 மெய்யனு மஞ்சணி றையஅவடி
 மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்
 செய்ய திருவடி பாடிப்பாடிச்
 செம்பொன் னுலக்கை வலக்கைபற்றி
 ஐய னணிதில்லை வாணனுக்கே
 பாடப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே.

09

முத்தணி கொங்கைக களாடவாட
 மொய்குழல் வண்டின மாடவாடச்
 சித்தஞ் சிவனொடு மாடவாடச்
 செங்கையற் கண்பனி யாடவாட
 பித்தெம் பிரானோடு மாடவாட
 பிறவி பிறரொடு மாடவாட
 அத்தன் கருணையொ டாடவாட
 ஆடப் பொற்சுண்ண மிடித்துநாமே.

10

மாடு நகைவா ணிலாவெறிப்ப
 வாய்திறந் தம்பவ ளந்துடிப்பப்
 பாடுமி னந்தம்மை யாண்டவாரும்
 பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப்பாடித்
 தேடுமி னெம்பெரு மானைத்தேடிச்
 சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத்தேறி
 ஆடுமி னம்பலத் தாடினானுக்
 காடப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே.

11

மையமர் கண்டனை வானநாடர்
 மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன்றன்னை
 ஐயனை யையர்பி ரானைநம்மை
 அகப்படுத் தாட்கொண் டருமைகாட்டும்

பொய்யர் தம் பொய்யனை மெய்யரமெய்யைப்
போதரிக் கண்ணிணைப் பொற்றொடித்தோட்
பையர வல்குன் மடந்தைநல்லீர்
பாடிப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. 12

மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
வெண்ணகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீர்
என்னுடை யாரமு தெங்களப்ப
எம்பெரு மானிம வான்மகட்குத்
தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்தகப்பன்
தமையனெம் மையன் தாள்கள்பாடிப்
பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கைநல்லீர்
பொற்றிருச் சுண்ண மிடித்துநாமே. 13

சங்க மரற்றச் சிலம்பொலிப்பத்
தாழ்குழல் சூழ்தரு மாலையாடச்
செங்கனி வாயித முந்துடிப்பச்
சேயிழை யீர்சிவ லோகம்பாடிக்
கங்கை யிரைப்ப அராவிரைக்குங்
கற்றைச் சடைமுடி யான்கழற்கே
பொங்கிய காதலிற் கொங்கைபொங்கப்
பொற்றிருச் சுண்ண மிடித்துநாமே. 14

ஞானக் கரும்பின் றெளிவைப்பாகை
நாடற் கரிய நலத்தைநந்தாத்
தேனைப் பழச்சுவை யாயினானைச்
சித்தம் புகுந்துதித் திக்கவல்ல
கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டுகொண்ட
சூத்தனை நாத்தழும் பேறவாழ்த்திப்
பானற் றடங்கண் மடந்தை நல்லீர்
பாடிப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. 15

ஆவகை நாமும்வந் தன்பர்தம்மோ
டாட்செய்யும் வண்ணங்கள் பாடிவிண்மேல்
தேவர் கனாவிலுங் கண்டறியாச்
செம்மலர்ப் பாதுங்கள் காட்டுஞ்செல்வச்

சேவக மேந்திய வெல்கொடியான்
 சிவபெரு மான்புரஞ் செற்றகொற்றச்
 சேவக னாகமங்கள் பாடிப்பாடிச்
 செம்பொன் செய் சுண்ண மிடித்துநாமே. 16

தேனக மாமலர்க் கொன்றைபாடிச்
 சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
 வானக மாமதிப் பிள்ளைபாடி
 மால்விடை பாடி வலக்கையேந்து
 ஊனக மாமழுச் சூலம்பாடி
 உம்பரு மிம்பரு முய்யவன்று
 போனக மாகநஞ் சுண்டல்பாடிப்
 பொற்றிருச் சுண்ண மிடித்துநாமே. 17

அயன்றலை கொண்டுசெண் டாடல்பாடி
 அருக்க னெயிறு பறித்தல்பாடிக்
 கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல்பாடிக்
 காலனைக் காலாலுதைத்தல் பாடி
 இயைந்தன முப்புர மெய்தல்பாடி
 யேழை யடியோமை யாண்டுகொண்ட
 நயந்தனைப் பாடிநின் றாடியாடி
 நாதற்குச் சுண்ண மிடித்துநாமே. 18

வட்ட மலர்க்கொன்றை மாலைபாடி
 மத்தமும் பாடி மதியும்பாடிச்
 சிட்டர்கள் வாழுந்தென் றில்லைபாடிச்
 சிற்றம் பலத்தெங்கள் செல்வம்பாடிக்
 கட்டிய மாசணக் கச்சைபாடிக்
 கங்கணம் பாடிக் கவித்தகைம்மேல்
 இட்டுநின் றாடு மரவம்பாடி
 யீசற்குச் சுண்ண மிடித்துநாமே. 19

வேதமும் வேள்வியு மாயினார்க்கு
 மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையு மாயினார்க்குச்
 சோதியு மாயிரு ளாயினார்க்குத்
 துன்பமு மாயின்ப மாயினார்க்குப்
 பாதியு மாயமுற்று மாயினார்க்குப்
 பந்தமு மாய்வீடு மாயினாருக்
 காதியு மந்தமு மாயினாருக்
 பாடப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. 20

மார்கழி மாசத் திருவாதிரையிலே
ஓதப்பெற்று வரும்

மார்கழித் திருவாதிரை விழா ஊஞ்சற் பாக்கள்

காப்பு

சீர் மருவு நீர்வை நகர்க் கந்தசுவாமி
சீலமுறு கோயிலிடைத் திகழ் தென்மேல் பால்
நேர் மருவு விநாயகரே, சிவனாரோடு
நிலவும் அம்பாள், சிவகாமி -நடேசர் தம்மை
கார் மருவு வள்ளி -தெய்வயானையோடு
கந்தசுவாமியை ஊஞ்சல் இனிதின் ஆட்ட
தார் மருவும் இசைபாட எந்தை நீரே
தகு காப்பாய் மிக அருளைத் தருகுவீரே.

நூல்

செம்பவளக் கால்களின்மேல் வயிரச்சட்டம்
சேர்த்து மரகத பீடத்து இனிதமர்ந்தே
உம்பருறு முத்தின் உயர் விதானத்தின்கீழ்
உயர் புலவர் மலரின் மழை உவந்து தூற்ற
எம்பரமர், அம்மை, விநாயகரும் ஆட
ஏய நடராசர்-சிவகாமி ஆட
நட்பு தெய்வ யானை, வள்ளி அம்மையோடும்
நல் நீர்வைக் கந்தரே ஆடர் ஊஞ்சல்

(01)

செய்ய உயர் நால் வேதம் கால்கள் ஆக
திகழ்புகழ்சேர் ஆறங்கம் விட்டம் ஆக
துய்ய சிவ ஆகமங்கள் சட்டமாக
தோமிலா உபநிடதம் கயிறதாக
மெய்மையுறு பிரணவமாம் பீடம் மேவி
வேழமுகர், உமாசிவனார், நடேசர் ஆட
தெய்வானை வள்ளியம்மை சேர்ந்தே ஆட
தென்னீர்வைக் கந்தரே ஆடர் ஊஞ்சல்

(02)

ஆதவனும் சந்திரனும் கவிகை தாங்க
அரம்பையர் தம் கைகளிலே கவரி ஓங்க
ஏதமில் மாருதர் ஆலவட்டம் வாங்க
எழில் வருணன் தருமனும் காளாஞ்சி வாங்க
பேதமிலாச் சிவகாமி-நடேசர் ஆட
பிறை சூடும் சிவனுமை, ஏரம்பர் ஆட
மாது தெய்வயானை. வள்ளி அம்மையோடும்
வளர் நீர்வைக் கந்தரே ஆடர் ஊஞ்சல்

(03)

அன்ன நடை மின்னிடையார் மகிழ்ந்தே ஆட
அரிய மறை அந்தணர்கள் புகழ்ந்து பாட
முன்னர் அடியவர் பலரும் உவந்தே கூட
மொய்த்து வரு பல சனங்கள் மண்விண் மூட
தன்னிகரில் உமாசிவனார். நடேசர் ஆட
தந்திமுகர், சிவகாமித் தாயும் ஆட
நன்னர் தெய்வயானை. வள்ளி மருங்கில் ஆட
நல் நீர்வைக் கந்தரே ஆடர் ஊஞ்சல்

(04)

நாரணனும் ஆரணனும் பரிவின் ஏத்த
நாமகளும் பூமகளும் உருகி வாழ்த்த
நாரதர், தும்புரு முதலோர் சுருதி பாட
நம்பும் அடியார் வினைகள் வெம்பி ஓட
சீரணியும் சிவகாமி - நடேசர் ஆடச்
சிவனுமையும் விநாயகரோடாட ஆட
பூரணதெய்வயானை வள்ளி அம்மையோடும்
பொன் நீர்வைக் கந்தரே, ஆடர் ஊஞ்சல்

(05)

பொன்னொளிரும் நவமணிசேர் மகுடமாட
புணையும் நுதற் பணிகள் முதல் அணிகள் ஆட
மின்னிலகு வேலாதி படைகள் ஆட
விரைசெறி நற் கடப்பமலர் மாலை ஆட
தன்னிகரில் சிவகாமி - நடேசர் ஆட
தந்தி முக எந்தை உமாசிவனோடாட
அன்னை வள்ளி தெய்வானை அம்மையோடே
அமர் நீர்வைக் கந்தரே ஆடர் ஊஞ்சல்

(06)

பொங்குறும் மாதங்கமுகன் தன்னைக் கொன்ற
புங்கவர் ஏத்து ஐங்கரரே ஆடர் ஊஞ்சல்
தங்குமணம் கொள் மடந்தை உமையும் கூடச்
சங்கரர் கங்காதரே ஆடர் ஊஞ்சல்
மங்கலமேய் நங்கை சிவகாமிபோடு
மன்றில் நடம் புரிபவரே ஆடர் ஊஞ்சல்
சிங்கலின்றி வள்ளி தெய்வயானையோடு
திகழ் நீர்வைக் கந்தரே ஆடர் ஊஞ்சல்

(07)

வாழி

வேதசிவாகமங்கள், ஆவினங்கள் வாழி
வேந்தர் செங்கோல், ஐந்தெழுத்தந்தணர்கள் வாழி
மாத மும்மை மழை பொழிந்து சிறந்து வாழி
மடந்தையர் கற்புடன் அடியார் உயர்ந்து வாழி
பூதி. சிவ கண்டிகை, புண்ணியங்கள் வாழி
பொலிந்து பல வளங்களொடு தவங்கள் வாழி
தீதகன்று ஆன்மாக்கள் சுகம் மிகுந்து வாழி
திருவினொடு நீர்வை நகர் வாழி வாழி

ஊற்றுக்.

மார்கழி மாசத் திருவாதிரையிலே
ஓதப்பெற்று வரும்

திருவூடல்

பரம பதியாகிய சிவபெருமான் உலகினுக்கு அருள்புரியும் நிமித்தம் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிரா நின்ற ஸ்தலங்களோறும் அபக்குவான்மாக்களின் பக்தி நிலைபெறும் பொருட்டு முக்காலத்தில் அப்பகவானாற் செய்தருளப்பட்ட லீலா வினோதங்களை உத்ஸவகாலங்களில் நடத்த வேண்டுமென்று சிவாகமம் விதிக்கிறது.

பூர்வத்தில் பரமன் நடத்திய லீலைகள் பலவும் திருவாலவாய் திருவண்ணாமலை, திருச்செங்காட்டங்குடி முதலிய பல தலங்களிலும் நடத்திக் காட்டப்படுகின்றன. அந்தக் தலபுராண சம்பந்தமான லீலைகள் ஆங்காங்கு நடைபெற்றாலும் எல்லாச்சிவாலயங்களிலும் திருக்கல்யாணம், திருநடனம், கன்மவாத இருடிகளை வென்று அநுக்கிரகித்த பிக்ஷாடனோத்ஸவம் திருவூடல் முதலிய உத்ஸவங்களை நடாத்த வேண்டும். உத்ஸவத்தின் ஒவ்வொரு கிரியையும் பஞ்ச கிருத்தியங்களை உணர்த்துவனவாகும். மகோத்ஸவத்தில் அங்குரார்ப்பணம் இரட்சாபந்தனம், துவஜாரோகணம், திருக்கல்யாணம் என்பன கிருஷ்டியை உணர்த்துவன. ஹோமம், பலி என்னுமிவைகள் திதியைக் குறிக்கும். இரதோத்ஸவம், கிருஷ்ணகந்தோத்ஸவம் என்பன சங்காரத்தை உணர்த்துவன. சூர்ணோத்ஸவம், மௌனோத்ஸவம் என்னுமிவைகள் திரோபவத்தைக் குறிக்கும். சக்தியாத்திரோத்ஸவம் (திருவூடல்) அநுக்கிரகத்தைக் குறிக்கும்.

ஸ்காந்தபுராணத்திலே ஊடலான தேவியைப் பகவான் லீலா மாத்திரமாகச் சமாதானத்தின் பொருட்டு வேண்டிக்கொண்ட அவசரம் பிரார்த்தனா மூர்த்தமாமென்று அறுபத்துநாலு மூர்த்திபேதங் கூறிய விடத்தில் அறுபத்திரண்டாவது மூர்த்தமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

கிருஷ்ணகந்தம்: கஸ்தூரி, பச்சைக் கற்பூரம், சாம்பிராணித் தைலம் என்னும் மூன்றையும் சந்தனத்துடன் சேர்த்துச் சுவாமிக்குச் சாத்துதல், இது திரிபுரசங்காரத்தைக் குறிக்கும்.

கணபதி வணக்கம்

திருவாரும் நதிசூழும் கயிலாய நாதருடன்
சேர்ந்து வாழும்
மருவாரும் சூழலுமையாள் திருவூல் தனையுலகில்
மகிழ்ந்து பாட
தருவாரு மானந்த வல்லபையை யீடப்பாகந்
தரித்த முக்கட்
கருவாரூந் தொந்திவயிற் றைங்கரன் பொற்பாதங்
கருத்துள் வைப்பாம்

சகல புவனங்களுக்கும் சிருஷ்டி, திதி, சங்காரதிரோபவானுக் கிரக கர்த்தவாகிய பரமசிவன் பிரபஞ்சத்திலே சகல ஆன்மாக்களுக்கும் அனுக்கிரம் செய்யவேண்டுமென்ற பெருங்கருணையினாலே, பஞ்சகிருத்திய நடனம் செய்தருள்கின்ற இருதயஸ்தானமாகிய சிதம்பரத்துக் கனகசபையின் கண்ணே மார்கழி மாசத்துத் திருவாதிரையிலே மகாஅபிஷேக நிவேதனங்கொண்டருளிய உதயகாலத்தில் எழுந்தருளி உள்ளே பிரவேசிக்கும் பொழுது, கங்கை சடைக்கரந்த கள்ளத்தை உணர்ந்த சிவகாமி அம்மையார் முன்னதாகச் சென்று திருக்கோயிற் கபாட பந்தனம்பண்ணி, திருவூல் கொண்டார்.

இந்த ஊடலைத் தீர்ப்பதற்காகச் சர்வலோக ஏகநாயகரான சிவபிரான் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரைத் திருவுளங்கொண்ட பொழுது தம்பிரான் குறிப்பையறிந்த சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சகல வீருகளுடனும் எழுந்தருளி, தம்பிரானாரது திருச்சந்நிதானம் வருகின்றார்.

நம்பியா ஞரன் வந்தான் நாவலூர் நம்பி வந்தான்
உம்பரா லறிய வெண்ணா வுண்கைகளுரைப்பான் வந்தான்
செம்பொனால் மதில்கள் சூழ்ந்த திகழ் செல்வத் திருவாவூரில்
தம்பிரான் றோழன் வந்தான் என்றன தாரை சின்னம்.

சுந்தரர் சுவாமி சந்நிதானத்தில் வணங்குதல்
தேவாரம் (பண்: திருநேரிசை)

விண்ணினார் விண்ணின்மிக்கார் வேதங்கள்விரும்பி யோதப்
பண்ணினார் கின்னரங்கள் பத்தர்கள் பாடியாடக்
கண்ணினார் கண்ணினுள்ளே சோதியாய் நின்ற வெந்தை
மண்ணினார் வலங்கொண்டேத்து மாமரைக் காடனாரே.

பரமகாருண்யராகிய சுவாமி சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்கு நிகழ்ந்தவைகளை அருளிச்செய்து, அம்மையாரது திருவூடலைத் தீர்க்கும்படி ஆக்ஞாபித்து அனுப்பும் பொழுது அவர் சிவசந்நிதியிலே விண்ணப்பஞ் செய்து ஓதும் தேவாரம்:-
(பண்:- கொல்லிக்கெளவாணம்)

பத்தூர்புக் கிரந்துண்டு பலபதிகம்பாடி
பாவையரைக் கிறிபேசிப் படிறாடித் திரிவீர்
செத்தார்த மெலும்பணிந்து சேவேறித் திரிவீர்
செல்வத்தை மறைத்துவைத்தீ ரெனக்கொருநாளிரங்கீர்
முத்தார மிலக்கிமிளிர் மணிவயிரக் கோவை
யவைபூணத் தந்தருளி மெய்க்கினிதா நானும்
கத்தூரி கமழ்சாந்து பணிந்தருள வேண்டுங்
கடனாகைக் கரோணம் மேவியிருந் தீரே.

இந்தத் தேவாரத்தைச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் சிவசந்நிதானத் திலே விண்ணப்பம் செய்தவுடன் சர்வானுக்கிரகராகிய சுவாமி சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்கு அருள் செய்து, பார்வதி தேவியாரது ஊடல் மட்டுமல்ல, கங்காதேவிக்கும் நாம் வெறுப்பானோம் என்றும், பட்சபாதமில்லாமல் இருவரையும் சமமாகவே எண்ணுவோமென்றும் சொல்லிவிடுக்க, சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் சர்வ உலகநாயகியாகிய பார்வதி தேவியார் சந்நிதானஞ் சென்று விண்ணப்பஞ் செய்து ஓதும் தேவாரம்.

(பண்:- திருநேரிசை)

ஒருத்திதன் றலைச்சென்றானைக் கரந்திட்டா னுலகமேத்த
ஒருத்திக்கு நல்லனாகி மறுப்படுத்தொளித்து மீண்டே
ஒருத்தியைப் பாகம்வைத்தா னுணர்வினா லையமுண்ணி
ஒருத்திக்கு நல்லனல்ல னொற்றியு ருடையகோவே.

இந்தத் தேவாரத்தைச் செவிமடுத்தருளிய மலையரசன் புத்திரியாகிய உமாதேவியார் சுந்தரமூர்த்திநாயனாருக்குத் திருவுளம் பற்றலாவது:-

“பார்வதியார் ஊடல் மட்டுமல்ல, கங்காதேவிக்கும் வெறுப்பானோ மென்றும், இருவரையும் சமமாக எண்ணுவோமென்றும்” புகன்றதாகச் சொன்னீர். “நீரும் நல்ல

புத்திமானே! உமது கர்த்தாவும் பெரியரேயாம், இவைகள் எல்லாம் உங்களுக்கே சொல்லும்” என்று பாங்கியரும் தாமுமாக ஆட்சேபஞ்செய்து வெளியே செல்க என்றதும்

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் சர்வஞ்ஞராகிய சுவாமி சந்நிதானத்திலே சென்று நடந்தவற்றை விண்ணப்பம் செய்து ஓதும் தேவாரம்:

(பண்:- திருநேரிசை)

கங்கையைச் சடையியுள்வைத்தார் கதிர் பொறியரவும் வைத்தார்
திங்களைத் திகழவைத்தார் திசை திசைதொழவும் வைத்தார்
மங்கையைப் பாகம்வைத்தார் மான்மறி மழுவும் வைத்தார்
அங்கையு ளானலும் வைத்தா ரையனை யாதனா ரே.

(பண்:- சீகாமரம்)

மங்கை வாணுதன் மான்மனத்திடை வாடியூட மணங்கமழ் - சடைக்
கங்கையா ளிருந்தா கருத்தாவ தென்னை கொலாம்
வங்கையமது ஷுண்டு வண்டிசை பாட மாமயி லாட விண்முழ
பங்கையா லதிர்க்கும் ஆமத்தூ ரம்மானே.

இந்தத் தேவாரங்களைச் சுவாமி சந்நிதியிலே விண்ணப்பம் செய்யக் கேட்டருளிய பரமேசுவரன் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்குத் திருவுளம் பற்றியருளுவது:-

முன்னொரு காலத்திலே உமக்கும் பரவையாருக்கும் உள்ள ஊடலை நாமல்லவா தீர்த்துவைத்தோம். நீர் எந்தவகையினாலும் பார்வதிதேவியாரது ஊடலைத் தீர்த்து பார்வதி தேவியாரை நம்மிடம் அழைத்து வாருமென்று ஆக்ஞாபித்த பொழுது,

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் மலையடிவாரங்களிலே தவம் செய்து கொண்டிருக்கும் முநிசிரேட்டர்களாகிய ரிஷிகளிடத்தில் சென்று கூறியதாவது:-

சர்வாறுக்கிரக பதியாகிய பரமேசுவரனுக்கும் உலக ரட்சணியாகிய பார்வதிவியாருக்கும் ஊடல் ஏற்பட்டதால் சுவாமியின் கட்டளைப்படி ஊடலைத் தீர்க்க பார்வதியம்மையார் யாம் ஒதுவதை அங்கீகரிக்கிறாரில்லை. அடியேன் இருவரது

வெறுப்புக்கும் ஆளாகின்றேன். வேதசிரசுகளை ஆராய்கின்ற நீங்கள் இதற்கு ஒரு உபாயம் சொல்லவேண்டும் என முறையிட, முனிபுங்கவர்கள் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரைப் பார்த்து அருள் கூர்ந்து கூறுவது:-

உமக்கும் பரவைநாச்சியாருக்கும் உண்டான ஊடலைத் தீர்க்க சர்வாந்தரியாமியாகிய சுவாமியைத் தூதுவிட்ட மகாத்துமாவே! எங்களுக்கு இதற்கு உபாயம் தெரியாது. நீர்தானே ஏற்ற உபாயங்கண்டு தீர்த்துவைக்க வேண்டும் என்று கூறிவிட்ட, சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் சர்வானுக்கிரக காரணியாகிய உமாதேவியார் சந்நிதானஞ் சென்று ஓதும் தேவாரம்

திருவிருத்தம்

கற்றார் பயில்கட னாகைக்கா ரோணத்தெங் கண்ணுதலே
 விற்றாங் கியகரம் வேனெடுங் கண்ணி வியன்கரமே
 நற்றா னெடுஞ்சிலை நாண்வலித் தகர நின்கரமே
 செற்றார் புரஞ்செற்ற சேவகமென்னகொல் செப்புமினே.

இந்தத் தேவாரத்தை உமாதேவியார் கேட்டருளிச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரைப் பார்த்து பாங்கிமாருந்தாமுகமாகக் கூறுவது:- கேளும் சுந்தரே! நீர் கூறியவைகள் யாவும் சரிதான் திரிபுரதகனம் செய்த வீரம் என்னுடையதென்கிறீர், அதுவுமன்றி பிரம், விஷ்ணு, உருத் திரன், மகேசுவரன், சதாசிவன் என்கின்ற பஞ்சகர்த்தாக்களாலும் ஆகிற பஞ்சகிருத்தியத்தை என்னால் ஆகவேண்டுமென்றும் சொல்லுகிறீர், இது உமக்கும் எமது கர்த்தாவுக்கும் தெரியாததல்லவே என்று ஆட்சேபித்து போம்! போம்! என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் சுவாமி சந்நிதானம் சென்று விண்ணப்பம் செய்து ஓதும் தேவாரம்:-

(பண்:- கொல்லிக் கௌவாணம்)

பூண்பதோர் இளவாமை பொருவிடையொன் றேறிப்
 பொல்லாத வேப்பங்கொண் ரெல்லருங் காண்ப்
 பாண்பேசிப் படுதலையிற் பலிகொள்கை தவிரீர்
 பாம்பினொடு படர் சடைமேல் மதிவைத்த பண்பீர்
 வீண்பேசி மடவார்கை வெள்வளைகள் கொண்டால்
 வெற்பரையன் மடப்பாவை பொறுக்குமோ சொல்லீர்
 காண்பினிய மணிமாடம் நிறைந்த நெடு வீதிக்
 கால்நாகைக் காணோரம் மேவியிருந் தீரே.

இந்தத் தேவாரத்தைச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் சர்வானுக்கிரகபதியாகிய சிவசந்நிதானத்திலே விண்ணப்பம் செய்த பொழுது சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்குத் திருவருள் நோக்கம் புரிந்து பரம கருணாமூர்த்தியாகிய சுவாமி, சுந்தரரே! அவ்வாறே கங்கையைச் சடாபாரத்திலே சுவறச் செய்கிறோம். பார்வதி தேவியாரது ஊடலை எதுவிதத்திலும் தீர்த்து வாருமென்று சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்கு ஆக்ஞாபிக்க, சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் உலக மாதாவாகிய பார்வதிதேவியாரது திருச்சந்நிதானஞ் செய்து,

“சர்வமங்கள மாங்கல்யே! சிவே சர்வார்த்த சாதகே:
சரண்யே த்ரியம்பகே கௌரீ: நாராயணி நமஸ்துதே.

என்று விண்ணப்பத்தைத் திருச்செவி சாய்த்தருள வேண்டுமென அஞ்சலியஸ்தராய் ஓதும் தேவாரம்:

(பண்:- நேரிசை)

கூடினா ருமைதன்னோடே குறிப்புடை வேடங் கொண்டு
சூடினார் கங்கையானைச் சுவறிடு சடையார் போலும்
பாடினார் சாமவேதம் பைம் பொழிற் பழனை மேயார்
ஆடினார் காளிகாண வாலங்காட் டடிகளாரே.

என்று இந்தத் தேவாரத்தைச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் விண்ணப்பஞ் செய்துகொள்ள, பார்வதி தேவாரத்தைக் கேட்டவுடனே மகிழ்ச்சி இல்லாதவராய்க் கூறுவது:

என்னை ஒருபாகத்தில் வைத்தீர் என்றீர். அவளைச் சடையுள்ளே ஒளித்தார் என்றீர், ஆகையால் அவள் என்னினும் விசேடமுடையவளாயிற்றே, உமது கர்த்தாவுடைய பராக்கிரமத்தை நீரே வியந்துகொள்ளும் ! என்று ஏளனம்பண்ணி இவ்விடத்தே நில்லாது போகும்படி சொன்னார்கள்.

அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் கருணைக்கடலாகிய சிவசந்நிதியை யடைந்து ஓதும் தேவாரம்:

(பண்:- திருநேரிசை)

கங்கைநீர் சடையுள் வைக்கக் காண்டலு மங்கையூடத்
தென்கையான் நேர்கடாவிச் சென்றெடுத்த தான்மலையை
முன்கைமா நரம்புவெட்டி முன்னிருக் கிசைகள்பாட
அங்கைவா ளருளிணானூர் அணிமறைக் காடுதானே.

(பண்:- கொல்லிக்கொளவாணம்)

தூசுடைய வகலக்குல் தூமொழியா னூடல்
தொலையாத காலத்தோர் சொற்பாடாய் வந்து
தேசுடைய விலங்கையர்கோன் வரையெடுக்க வடர்த்துத்
திப்பியக் தம்பாடத் தேரொடுவாள் கொடுத்தீர்
நேசமுடையடியவர்கள் வருந்தாமை யருத்த
நிறைமறையோ ருறைவீழி மிழலைதனில் நித்தல்
காசருளிச் செய்தீரின் றெனக்கருள வேண்டும்
கடனாகைக் காணோரம் மேவியிருந் தீரே.

இந்தத் தேவாரங்களைச் சுந்தரமுர்த்தி நாயனார் கயிலாச பதியாகிய சிவபிரான் சந்நிதியிலே விண்ணப்பஞ் செய்து அடியேனுக்கு எம்பெருமாட்டியின் இந்த ஊடலைத் தீர்த்துக் கொள்ள முடியவில்லையே என்று மனவருத்தத்துடன் சொல்ல, சர்வானுக்கிரக கர்த்தாவாகிய சிவபெருமான் சுந்தரமுர்த்தி நாயனாருக்குத் திருவுளம் பற்றியருளுவதாவது:

முன் னொருகாலத்தில் திருக் கயிலையில் நமக்கும் பார்வதிதேவியாருக்கும் ஊடல் உண்டாகி அநேககாலம் தீராமலே இருந்தபொழுது இராவணன் கயிலாச பர்வதத்தைப் பெயர்த்தெடுக்க அதனால் அசைவுண்டாக, அப்பொழுது பார்வதிதேவியார் அஞ்சி ஊடலை ஒழித்து நம்மைத் தழுவிக்கொண்ட அச்சமயம் நாம் பெருவிலாஹன்ற இராவணன் உடல்நெரிந்து வருத்திக்கொண்டிருந்தபொழுது கைலைப் பிரதக்ஷணம் செய்து கொண்டுவந்த நாரத மகாமுனிவர் இராவணனைப் பார்த்து 'இராவணா நீ எம்பெருமானுக்கு மகா அபராதத்தைச் செய்து விட்டாய் இதைத்தீர்த்துக்கொள்ளும் உபாயம் சொல்லுகிறேன் கேட்பாயாக: நமது பெருமான் சாமகானப் பிரியர். நீ சாமவேதத்தை யாழிசையோடு சேர்த்துப்பாடினால் இறைவன் சகல அனுக்கிரகங்களையும் செய்தருளுவார் என்று கூறிச் சென்றார். இராவணன் அவ்வாறே தன் சிரங்களில் ஒன்றைக் கிள்ளி கரங்களில் ஒன்றை முறித்து யாழமைத்து சாமகானஞ் செய்ய அதைக்கேட்டு மனமகிழ்ச்சி கொண்ட உமாதேவியார் அவனுக்கு அருள்செய்யும்படி வேண்டிக்கொள்ள, அந்த வேண்டுகோளுக்கிணங்கி இராவணனுக்கு அனுக்கிரகித்தோம். இப்பொழுதும் சாமகானஞ் செய்யின் ஊடல் தீர்ந்து மகிழ்ச்சியடைவாரென்று திருவாய் மலர்ந்து சாமவேதத்தைக் கூறியருளினார்.

இவ்வாறே சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பார்வதிதேவியார் சந்நிதானம் சென்று ஓதும் சாமவேதம்

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பாடிய சாமவேதகானம் பார்வதி தேவியாருடைய திருச் செவிகளில் சார்தலும் தமக்கு அபின்மையுள்ள இறைவனுடன் தாம் ஊடுவதும் கூடுவதும் உலகிலுள்ள ஆன்மாக்கள் பொருட்டை என்பதை உணர்ந்து அப்பெருமானுடைய பெருமையை நினைத்து 'ஊரன் மற்றியாவர்க்கும் ஊதியமாந்' தன்மையைத் திருவுளத்தடைந்து ஊடலை ஒழித்துத் தமது நாயகரது இடப்பாகத்தையடைந்து தழுவிக் கொண்ட சமயத்தில் தம்பிரான் தோழராகிய +சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருச்சந்நிதானத்தில் ஓதும் தேவாரம்:-

சூடினார் கங்கையாளைச் சூடிய துழணி கேட்டங்
கூடினா ணங்கையாளு மூடலை யொழிக்க வேண்டிப்
பாடினார் சாமவேதம் பாடிய யாணியாலே
ஆடினார் கெடிலவேலி யதிகைவீ ரட்டனாரே

என்று இந்தத்தேவாரத்தைச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் சர்வானுக்கிரக சச்சிதானந்த சிற்சபேச நடராஜப் பெருமானுக்கும் சர்வலோக மாதாவாகிய சிவகாமி அம்மையாருக்கும் விண்ணப்பஞ் செய்ய, அப்போது சிவபெருமான் சகல ஆத்மாக்களுக்கும் பெத்த முத்திகளை அருள் செய்தற் பொருட்டு ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரமே திருமேனியாகக் கொண்டு, பஞ்ச கிருத்தியத் திருநடனத்தை எந்நாளும் கண்டுகளிக்கும் உமாதேவியார் ஆன்மாக்கள் பொருட்டுக் காண இயற்றியருளினார் அ. தெவ்வாறெனில்!

டமருகமேந்தியே திருக்கையினால் சிருஷ்டித் தொழிலையும், குஞ்சிதபாதமேலமைந்த திருக்கையினால் காத்தற் றொழிலையும், அக்கினியேந்திய திருக்கையினால் சங்காரத் தொழிலையும் முயலகளை அழுத்திய திருவடியினால் மறைத்தற்றொழிலையும், தூக்கிய திருவடியினால் அனுக்கிரகத்தையும் செய்தருளுவார். எல்லா ஆத்மாக்களையும் அநாதியாகவே பந்தித்துள்ள பாசங்களை நீக்கி முத்தியின்பம் அளிக்கும் பொருட்டே திருநடனம் செய்யப்படுவது. அருள்வடிவாகிய உமாதேவியார் பக்தானுக்கிரக காரணார்த்தம் ஸ்ரீ பஞ்சாட்சர விளக்கமாகிய அவ்வானந்தத் திருநடனத்தை வாலபாகத்தே நின்று என்றும் தரிப்பார்.

இன்னும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரமே அங்கமாகக் கொண்ட சிவசாதாக்கிய அமுர்த்திசாதாக்கிய, மூர்த்திசாதாக்கிய, கர்த்திசாதாக்கிய, கர்மசாதாக்கிங்களைந்தனுள் ஒன்றாகிய அமுர்த்திசாதாக்கியத்திற் றோன்றி, பிரபஞ்சானுக்கிரகத்தின் பொருட்டு சின்முத்திரையுடன் தக்ஷணமூர்த்தமாக வீற்றிருந்து, சனக, சனந்தன, சனாதன, சனற்குமாந்ரென்னும் மகா யோகிகள் நால்வருக்கும் உலகத்தில் தாம்தாம் ஈட்டிய நல்வினை தீவினைகளுக்கீடாக அடையும் நால்வகைத் தோற்றம், எழுவகைப்பிறப்பு, எண்பத்துநான்கு நூறாயிர யோனி பேதம் கொண்ட சர்வ ஆன்மாக்களுக்கும் நிக்கிரகானுக்கிரக கர்த்தாவாய் சகல வேத ஆகமப் பொருள்களையும் அருள் செய்வர் என்றறிக

கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே யுருவமாகி
யற்புதக் கோல நீடி யருமறைச் சிரத்தின் மேலாஞ்
சிற்பர வியோம மாகுந் திருச்சிற்பம் பலத்து ணின்று
பொற்புட னடஞ்செய் கின்ற பூங்கழல் போற்றி போற்றி.

திருச்சிற்பம்பலம்

+ சுந்தரவுருக் கொண்ட இறைவனின் சாயாரூபமே வன்றொண்டப் பெருமானாதலாலும் தம்பிரானோழர் என்றும் சகமார்க்கமாகப் பக்தி செய்தாரென்றும் ஒதுப்படுவதனாலும் உலகியலில் கிளேகிதரைக் கொண்டே அந்தரங்க காரியங்களை முடித்துக்கோடல் வழக்காதலாலும் நன்றி செய்தாரொருவர்க்குச் சுந்தர்ப்பம் வாய்த்தபோது எத்தனை கஷ்டம் வந்தெய்தினும் பின்வாங்காது பிரதியுபகாரம் செய்து தீர்வேண்டுமென்பதை அறிவுருத்தும் பொருட்டும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அழைக்கப்பட்டார்.

ஆயை மாதாந்த விசேட பூசை வழிபாடுகள் உற்சவங்கள்

சித்திரை

புதுவருடப்பிறப்பு அபிடேகம்
கார்த்திகை உற்சவம்
நடேசர் அபிடேகம்

வருடாந்த மகோற்சவம் - உற்சவதின ஒழுங்குகள்

- 1ம் திருவிழா - துவஜாரோகணம் (கொடியேற்றம்)
6ம் திருவிழா - வசந்த உற்சவம்
10ம் திருவிழா - மஞ்சம்
15ம் திருவிழா - காவடி உற்சவம் (காலை)
மாம்பழத் திருவிழா (பகல்)
கைலாய வாகனம் (இரவு)
- 16ம் திருவிழா - வேட்டைத் திருவிழா
17ம் திருவிழா - சப்பறத் திருவிழா
18ம் திருவிழா - தேர்
19ம் திருவிழா - சித்திரா பூரணை - தீர்த்தம்
- துவஜாவரோகணம் (கொடியிறக்கம்)
20ம் திருவிழா - திருக்கல்யாணம்
21ம் திருவிழா - சண்டேசுவரர் உற்சவம்
திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருபூசை

வைகாசி

கார்த்திகை உற்சவம்
விசாகம்
நாகதம்பிரான் பொங்கல்

ஆனி

கார்த்திகை உற்சவம்

ஆனி உத்தரம் - மஞ்சம்

நடேசர் அபிடேகம்

மாணிக்கவாசக நாயனார் குருபூசை

ஆடி

கார்த்திகை உற்சவம்

ஆடிப்பூரம் - அம்மன் சிறப்பு விழா

திருவோண அபிடேகம் (கதிர்காம தீர்த்ததினம்)

ஆடி ஆமாவாசை

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் குருபூசை

ஆவணி

கார்த்திகை உற்சவம்

ரோகினி - கிருஸ்ண ஜயந்தி

நடேசர் அபிடேகம்

மூலத் திருவிழா

விநாயகர் சதுர்த்தி

ரேவதி - நடேசர் கும்பாபிடேகத்தின் அபிடேகம்

திருஞானசம்பந்த நாயனார் குருபூசை

புரப்பாதி

கார்த்திகை உற்சவம்

புரட்டாதி சனி அபிடேகம்

நவராத்திரி

விஜயதசமி - மானம்பூ உற்சவம்

நடேசர் அபிடேகம்

ஐப்பசி

கேதார கௌரி காப்பு விசேட பூசை

தீபாவளி - விசேடபூசை வழிபாடு

ஐப்பசி வெள்ளி உற்சவம்

ஐப்பசிப் பூரணை தீப பூசை வழிபாடு

கார்த்திகை உற்சவம்

கந்தசஷ்டி

துவஜாரோகணம் (கொடியேற்றம்)
திருப்பெருந்திருவடிவக் காட்சி (விஸ்வரூபதர்சனம்)
{ வேல் வழங்கும் காட்சி
{ குரன் போர்
{ தீர்த்தம்
{ துவஜாரோகணம் (கொடியிறக்கம்)
திருக்கல்யாணம்

கார்த்திகை

சோமவாரம்
திருக்கார்த்திகை - குமாராலயதீபம், சர்வாலய தீபம்
விஷ்ணுவாலயதீபம்
விநாயகவிரதாரம்பம் - பெங்கதை ஆரம்பம்
விநாயகஷஷ்டி விரதம் - பெருங்கதை முடிவு

மார்கழி

திருவெம்பாவை பூஜாரம்பம் - திருவாதவூரடிகள் புராணபடனம்
- ஆரம்பம்
கார்த்திகை உற்சவம்
சுவர்க்கவாயில் ஏகாதசி
மஞ்சம்
நடேசர் ஆர்த்திராபிடேகம் - திருவாதவூரடிகள் புராணபடன முடிவு

தை

கார்த்திகை உற்சவம்
தைப்பூசம் - மணவாளக் கோலம் - சங்காபிடேகம் (கும்பாபிடேக
- தினம்)
- மஞ்சம்
தைஅமாவாசை
கந்தபுராணப் படிப்பு ஆரம்பம்

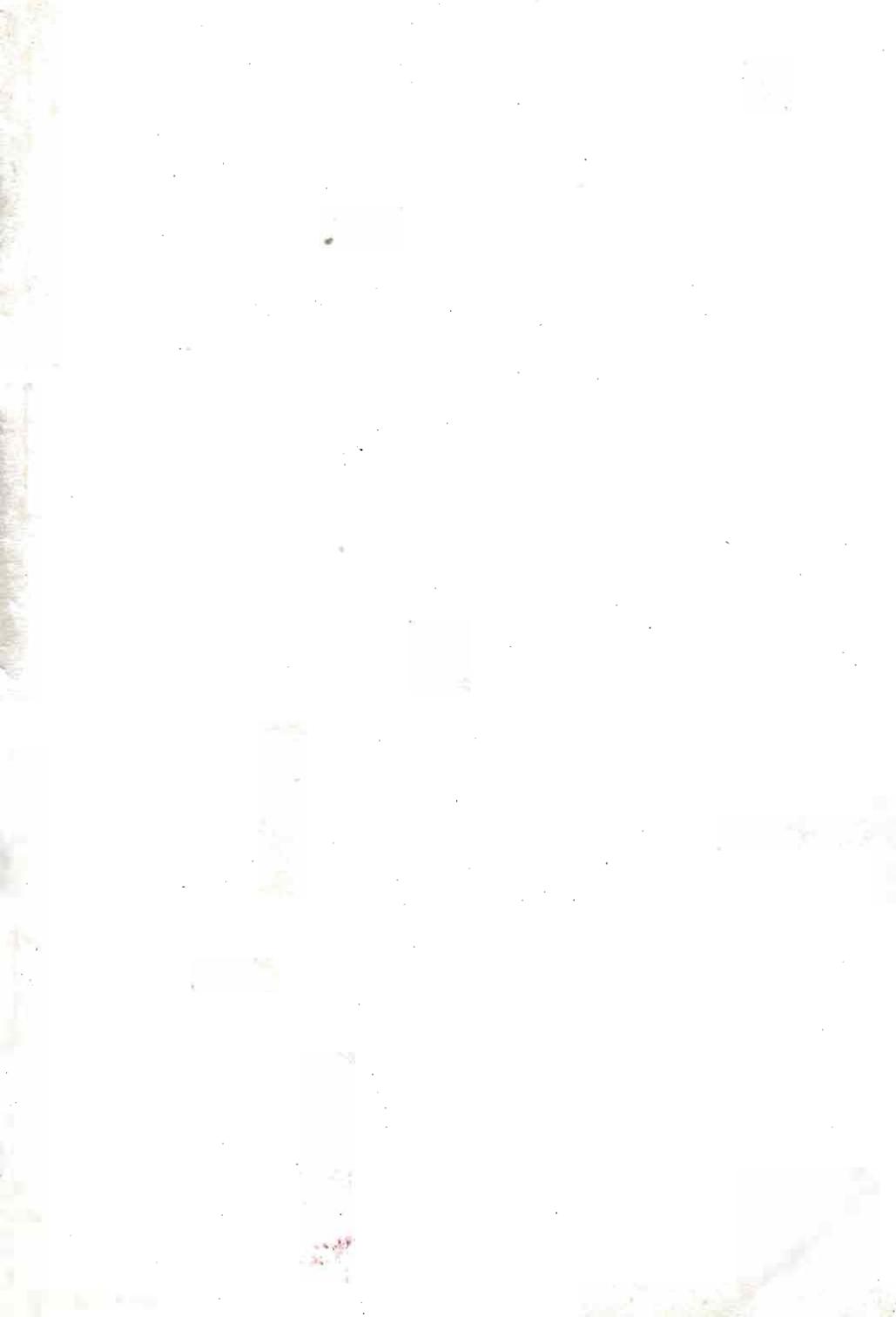
மாசி

கார்த்திகை உற்சவம்
மகாசிவராத்திரி விசேட பூசை
நடேசர் அபிடேகம்
மாசிமகம் விசேட வழிபாடு

பங்குனி

கார்த்திகை உற்சவம்
பங்குனி உத்தரம்
கந்தபுராணபடனம் முடிவு - மகேஸ்வர பூசை

நடம் படியிலும் கலாபமயில் நற்குறத்தி குஞ்சரியும்
இடம் மருவ வேலேந்தி இனிசேவற் கொடியசையக்
கடம்ப மலர் மணம்பரவ கவினீர்வைக் கந்தனவன்
திடம் பரவ பக்தருக்குத் திருவருளைப் புரிந்திருவான்